

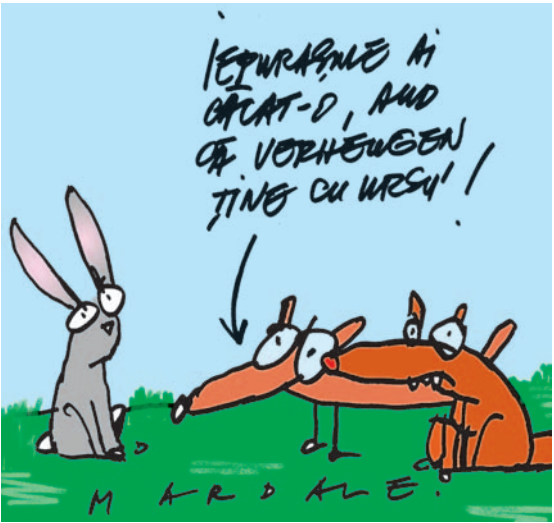
Modelul Stănoiu: casa la stat și sufletul în cont

O judecătoare își trage Huza pe turta ei

Cum somnul Justiției naște monștri, așa și Rodica Stănoiu a născut prozeliti. Vânzarea casei părintești de la Filiași, pe care-a cumpărat-o Petromul la preț de 10 ori mai mare, a devenit model de succes în viață și biznes pentru magistrații apropiați Rodicăi. Judecătoarea Huza, președinta Tribunalului București, a avut și dînsa o casă de vânzare – și a vîndut așa cum a învățat-o la școala vieții Rodica Stănoiu: la un preț exagerat și la o firmă de stat. Casa se află în Slatina, adică la locul potrivit – acolo unde se află și generosul cumpărător, pe nume ALRO.

Pagina 17

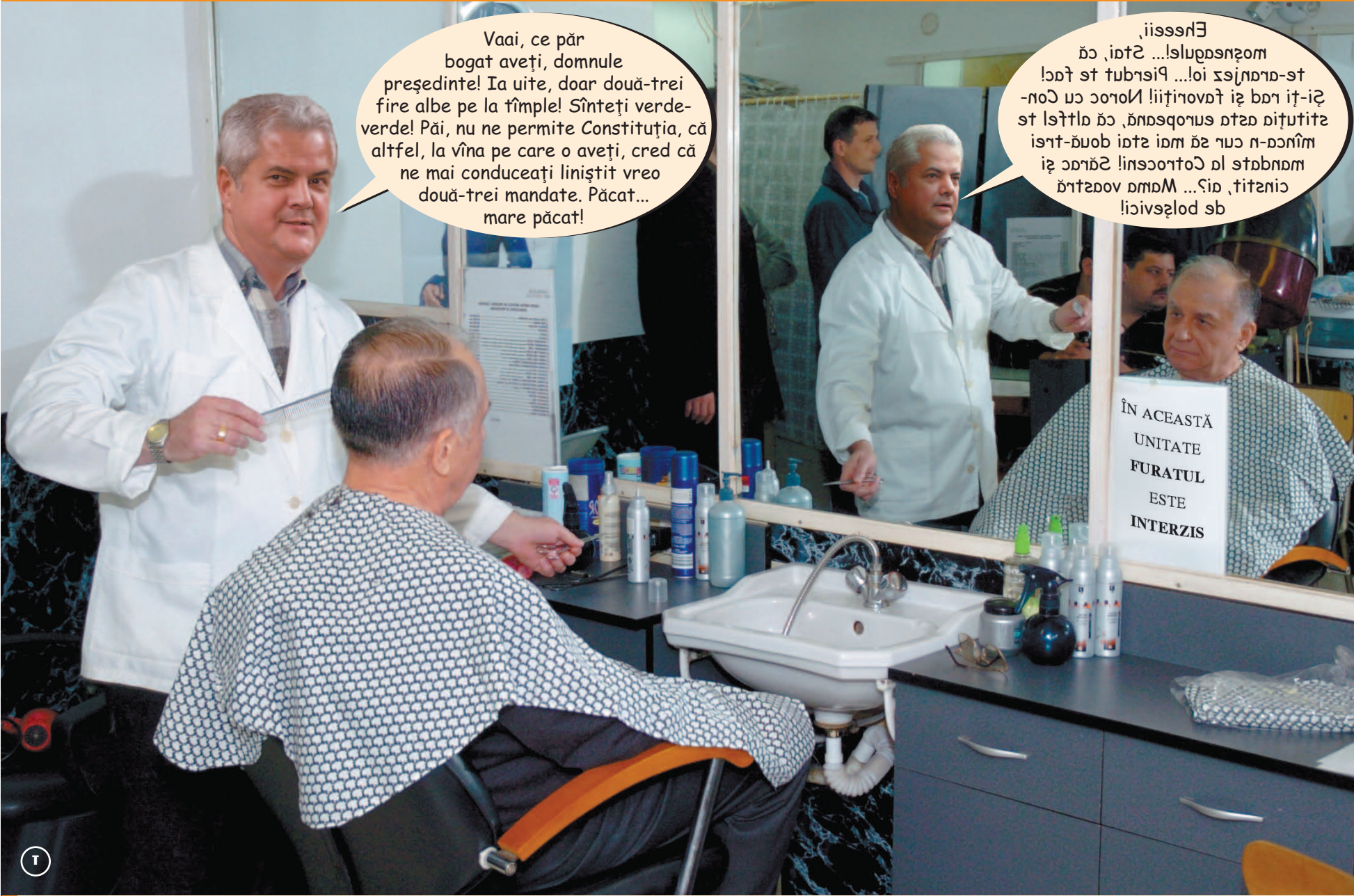

Opt pagini cu tovarăși vechi intrați în osanalele istoriei noi

Dragi tovarăși și pretini, dragă doamnelor, dragă puștilor care n-ați prins vremea aia și măi dragă dom-nule prim-secretar Ion Iliescu, care ai prins și vre-mea noastră. *Academia Catavencu* scoate săptămîna asta un produs vechi-vechiuț: *Scinteia*, organul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, în care scriu multe cadre grele din la fel de greaua moș-tenire lăsată de Ceaușescu. Membrii comitetelor oa-menilor muncii de la orașe, sate, din Mall-urile patriei și din discotecii sînt poftiți să depășească planul la citit și să afle din *Scinteia* osanalele tovarășilor Ion Iliescu, Adrian Năstase, Rodica Stănoiu, Valeriu Stoica, Emil Boc, Theodor Stolojan, Gheorghe Copos, Viorel Hrebenciuc, Adrian Severin, Mugur Isărescu, Teoctist și alții. Căutați primul număr al organului *Scinteia* la mijlocul revistei, minunați-vă alături de întreg poporul nostru glorios și dozați-vă nervii, că vin noi fapte unice de eroism și vitejie: va urma și numărul 2! (pentru muzică de atmosferă, vizitați www.catavencu.ro)

Coborînd dezbaterrea electorală pînă la nivelul taclalei de frizerie,

ION ILIESCU ALEGE PSD+PĂR

Aflat în plină campanie de cosmetizare a realizărilor, mereu galantul Adrian Năstase îi aranjează lui Ion Iliescu o mult prea bătătorită cărare pe stînga

Tara arde
și bunicuța
se piaptăna

În acest week-end mai multe televiziuni ne-au oferit în premieră niște imagini inedite cu Iliescu. Stați liniștiți, nu s-a difuzat vreo casetă de la Revoluție. Din ciclul „Cu capra la fotograf” am avut ocazia să-l vedem pe Iliescu la frizer. O fi vrut să-l eclipseze pe Băsescu, care nu prea are motive să ajungă pe la frizer. Partea bună este că l-am văzut și pe Iliescu puțin pierdut. Chiar dacă numai pe la ceață. După aceste sevențe cu primul frezat al țării, așteptăm câteva reportaje de politică externă cu nea Nelu vînturîndu-și varza din butoaiile de pe balconul de la Cotroceni.

Bărbosul din Sevilla

Așezămîntul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: Marius BORȚEA
Redactor-șef: Doru BUȘCU
Trebî juridice: Doru CÔSTEA
Răzvan CUCUI
Birou Investigatii: Marius DRĂGHICI
Secretar general de redacție:
Gabriel DROGEANU
Consilier tehnic: Florin IARU
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigatii: Cornel IVANCIUC
Augustin JULEA
Redactor artistic: Octav MARDALE
Redactor-șef adj.: Liviu MIHAIU
Șef Birou Externe: Ioan T. MORAR
Șef Birou Distracții-Amuzament:
Viorel MOȚOC
Dragoș MUȘAT
Grafician: Bogdan PETRY
Secretar de redacție: Dan STANCIU
Birou Investigatii: Iulian TÂNASE
Șef Birou Social-Politic: Mircea TOMA
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporter: Alexandru CĂUȚI, Alexandru
DUTU, Daniel GOACE, Cătălin
MATEI, Alexandru VĂRZARU
Șef Secție Moravuri Ușoare:
Dragoș VASILE
General Manager: Sorin VULPE
și cititorii noștri, care sînt
la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: Sorin AXINTE
axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: Laura IVĂNCIOIU-
IONIȚĂ
laura@catavencu.ro
Promotion Manager: Roxana BODEA
roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: Ioana Ingrid WEINERICH
ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuție: Cristian
DOMNIȚEANU
cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia –
Vlad ARGHIR & Florin IARU
Tehnoredactare: Corina MIȚĂ

Comenzi publicitare la
Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales
manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct
la Academia Cătavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6,
Sector 3, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597

Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT Biroul Român de Audit al
Tirajelor a eliberat
Certificatul de Audit pentru
revista Academia Cătavencu
în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, sușanel

??? Mare păcat că pe listele parlamentare ale Partidului Național Liberal n-a mai avut loc de-atâția eminenți liberali de acțiune singura efigie în viață a liberalismului: Ioana Brătianu, nepoata marelui om politic și istoric Gheorghe Brătianu. Motivul a fost nedefinit, dar are mai degrabă legătură cu vârsta doamnei.

??? Petre Popeangă candează pe listele județului Gorj, din partea PRM, la poziția numărul unu pentru Camera Deputaților. A fost vicepreședintele Curții de Conturi, consilier de conturi și director la Divizia Control, datorie publică și control bancar. În prezent, Popeangă este profesor universitar la Academia de Studii Economice. Ce s-a uitat sau a vrut să se dea uitării este că Popeangă apare pe lista de informatori ai Ministerului Finanțelor, publicată în presă. Până la revoluție, Popeangă a activat ca director general adjunct în Direcția Generală a Controlului Financiar de Stat și în Comitetul de Stat al Planificării. La așa partid penal, așa popeangă suspectă.

??? În ziua de 7 noiembrie a.c., începând de la ora 20,00,arele disident Vladimir Bukovski, care este persona non grata în Rusia, stătea și mănca liniștit în res-

taurantul chinezesc al hotelului Minerva. Totul a fost OK până în clipa în care ușa restaurantului s-a dat la o parte, pentru a o lăsa să intre pe Corina Crețu, buzduganul prezidențial al lui Iliescu, însoțită de Iuliana Marciuc și de un moș foarte bătrân și chel, cu ochelari fumigeni. Partea curioasă a problemei este că Bukovski a venit în România tocmai pentru a-i aminti lui Iliescu de partea ascunsă a Tratatului cu Rusia.

??? La alegerile din anul 2000, Pașcu a strâns voturi abia pentru o jumătate de mandat în Camera Deputaților. Restul i-au fost date de PSD, din coșul electoral central. Deși a ajuns la mila partidului, Pașcu nu pierde nici o ocazie pentru a-l ponegri pe președintele PSD, Adrian Năstase. Poate că a sosit momentul ca premierul să nu se mai încurce cu un asemenea specimen și să calculeze dacă imaginea lui Pașcu a dus la propășirea PSD sau n-a fost decât o uriașă piatră de moară la gâtul partidului. Așa cum se prezintă în alegerile din toamnă, Pașcu nu are nici o șansă să câștige cinsti și va sta, ca în urmă cu patru ani, în patru labe, la mila partidului, pentru a primi pe tavă ciolanul de parlamentar.

?? Marius Opran, finul lui Năstase și consilier al lui

Corina Crețu, eminența platinată de la Cotroceni, această Șarona Stone dedicată și suflet, și trup președintelui Iliescu

Iliescu, este mult mai prieten cu Adrian decât s-ar crede. Viloiul lui Opran din Cotroceni ascunde, ca orice casă de om gospodar, o colecție de artă. Colecția de picturi a lui Opran este provenită și din tablourile pe care nu mai are unde să le pună

Năstase după recoltele de la ziua de naștere. Acesta e pretextul, dar motivul e că ba el, ba Dana mai strâmbă din nas la câte un kitsch evident și preferă să le facă cadou.

Legendă

? bîrfă pentru care nu
băgăm mîna-n foc
?? bîrfă cu parfum de
credibilitate
??? bîrfă-beton

Acciduzzu

Oprescule, nu mai ține! Intru tare și-n voi, doctorii! Păi, e posibil? Uite ce-au găsit oamenii mei la o simplă percheziție într-un singur cabinet: 3 baxuri Kent superlong, 6 pungi cafea naturală Wiener Cafe import Germania, 4 săpunuri Fa, două spray-uri Rexona și un stetoscop. Da' știți cum l-am dibuit pe bandit? Mi-am pus o basma, m-am deghizat în țărăncă, m-am operat și, la externare, i-am strecurat în halat 6 ouă înseriate pe care scria MITA.

Temutul Ionel Blănculescu, cel care în lupta lui anti-mafia e hotărât să ajungă pînă la nași. Nașii de tren.

Bula demnitarului

CATEGORIA
EMIL BOBU

Sergiu Nicolaescu (senator PSD): „Probabil că legea prevede anumite lucruri în cazul în care ești jignit.”

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Trebuie să punem un pic piciorul în prag definitiv.”

Ionel Blănculescu (ministru Controlului): „Este un sondaj nereprezentativ, efectuat prin piețe, uzine, cartiere, care ne creditează cu un scor extrem de bun, peste așteptări.”

CATEGORIA
PORC DE CÎINE

Adrian Păunescu (senator PSD): „Nu dalmățienii sînt cele mai oribile făpturi canine, ci jigodiile și javrele.”

CATEGORIA
NIMENI NU E MAI PRESUS
DE ÎNCĂLCAREA LEGII

Ion Iliescu (președintele României): „Este o soluție acceptabilă, chiar dacă am fi preferat aplicarea integrală a legii.”

CATEGORIA
MEDICUL DE FAMILIE

Sorin Opreșcu (vicepreședinte PSD): „Adrian Năstase e doar obosit. N-are probleme, că e tânăr. Oricum, de sănătatea lui mă ocup și eu, care sînt apogeul inteligenței chirurgicale, ha-ha-ha.”

CATEGORIA
LIMBILE – TRECUT,
PREZENT ȘI VIITOR

Adrian Păunescu (senator PSD): „Nu era interzis să fii propagandist al regimului comunist. Era legitimă existența în România a regimului comunist.”

CATEGORIA
NEBUN IA LA REGE

Antonie Iorgovan (senator PSD): „Omenirea, popoarele, națiunile n-au ajuns la nevoia de șef al statului ales pe

criteriile nașterii și să se transmită prin moștenire întâmplător.”

„Regele este iresponsabil, nu putea fi tras la răspundere.”

Întunericitul

Încălcarea legii în România a intrat oficial în campanie electorală

O relație nepotrivită cu Constituția

Ion Iliescu are o mare slăbiciune pentru Constituția României, s-a întâmplat nu o dată ca Ion Iliescu să se așeze frumos deasupra ei, încălecând-o chiar în mijlocul Curții, al Curții Constituționale, sub privirile voyeuriste ale pesediștilor care se jucau prin curte de-a v-ați democrația. Între timp, pesediștii au schimbat vechea Constituție cu o alta mai tinerică și mai europeană, iar poftelile lui Ion Iliescu, deși sărace și cinstite, s-au îmbogățit vizibil. Nepotrivita relație dintre Ion Iliescu și Constituție nu mai surprinde pe nimeni. Până și doamna Nina s-a resemnat în această privință. Președintele Ion Iliescu încăleacă în chip pervers Constituția angajându-se în campania electorală în favoarea unui partid politic (PSD), a unei alianțe electorale (Uniunea PSD+PUR) și a unui candidat la președinție (Adrian Năstase). Ce face Ion Iliescu acum, la bătrînețe, se cheamă vot neprotejat.

Un președinte sărac, cinstit, incompatibil

Articolul 84 din Constituție, privitor la „Incompatibilități și imunități”, nu este atît de ambiguu pe cît și-ar fi dorit Ion Iliescu. El spune, la alin. 1, că „În timpul mandatului, Președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nici o altă funcție publică sau privată”. Articolul 84 nu se află în Constituție pentru ca Ion Iliescu să-i poată rîde în nas de 84 de ori la rînd. Rostul acestui articol este acela de a impune obligativitatea de a sublinia faptul că președintele României nu face politica vreunui partid. Ion Iliescu o face, totuși, poate și pentru că s-a cam plictisit să tot fie președintele României.

Generoasă cum o știm, Curtea Constituțională și-a dat acordul ca Ion Iliescu, amantul oficial al legii fundamentale, să participe la alegeri, ca independent pe listele Uniunii PSD+PUR, ceea ce pentru Iliescu a însemnat că poate face fără nici o problemă politica PSD.

„JE M’AFIȘ!” – un spot electoral cu Ion Iliescu

Oare ce-o fi fost în capul lui Iliescu atunci cînd a spus că face campanie liberă în timpul său liber și numai în calitate de simplu cetățean? Deși are experiența a trei mandate, Iliescu încă nu a aflat că președintele României este președinte al României 24 de ore din 24. Altfel, ar însemna că în timpul liber al lui Ion Iliescu România nu ar mai avea președinte, ceea ce este fie absurd, fie foarte adevărat. E foarte posibil ca, în aceste momente, cînd Iliescu este făcut afiș de către Uniunea PSD+PUR, România să nu mai aibă, de fapt, președinte. Sau să aibă președinte numai de fapt, nu și de drept. Situația acestor panouri în care, alături de Adrian Năstase, apare și Ion Iliescu, stă cam așa: în București sînt peste 50 de astfel de panouri publicitare mari, în Constanța sînt 2 (la gară), în Cluj – 3, în Brașov – 2, în Rîmnicu Vilcea, Bacău și Timișoara – 0 cu felicitări. Situația este aproximativă și nu trebuie uitată nici afișele și calendarele din care răsare, cu alunița sa tare, Iliescu al mai mare. Într-o țară ceva mai normală, toate materialele de propagandă electorală în care apare Ion Iliescu ar trebui retrase de pe piață. Și, într-o țară de-a dreptul normală, ar fi retras inclusiv Ion Iliescu.

Să încălcăm legile conform legii noastre!

Cel mai respectat articol de lege din lume nu este în nici un caz art. 20 din Legea 43/2003, privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale. Neforicitul articol spune în zadar, la alin. 2, că „Partidele și alianțele politice, precum și candidații independenți sînt obligați să imprime pe toate afișele și materialele de propagandă electorală denumirea partidului sau a alianței care le-a editat, denumirea agentului economic care le-a tipărit și să declare Curții de Conturi, prin mandatar financiar, numărul de afișe electorale tipărite”. Asociația Pro Democrația a realizat o monitorizare în București, Bacău, Brașov, Cluj-Napoca, Constanța, Rîmnicu Vilcea și Timișoara, și iată care dintre materialele electorale nu au fost găsite în regulă! În BUCUREȘTI. **Uniunea PSD+PUR:** afișele candidatului Adrian Năstase (care, în plus, nu respectă dimensiunile prevăzute de lege); pliantele și panourile publicitare. **Alianța D.A.:** afișele orizontale ale candidatului Traian Băsescu; cărțile poștale și calendarul cu Traian Băsescu. **PNȚCD, Acțiunea Populară, PNG și candidatul independent Gheorghe Dinu** nu respectă prevederile legale în cazul afișelor și panourilor publicitare. În BACĂU au fost găsite în culpă următoarele produse electorale: afișele **Partidului Ecologist**, cărțile poștale ale candidaților **George Becali și Dumitru Sechelariu**, un afiș al **PRM** și două afișe ale **Alianței D.A.** (unul cu **Băsescu**, celălalt cu **Norica Nicolai**). În CONSTANȚA au încălcat art. 20 din L43/2003 următoarele formațiuni: **PNG, Uniunea Turcă Musulmană, PUNR, PNȚCD, PRM și Alianța D.A.** La TIMIȘOARA, au fost depistate seropozitiv afișele **Alianței pentru Unitatea Romilor** și cele ale **Partidului Muncitoresc Român**. Mai cu moț decît alții/altele, Uniunea PSD+PUR încălcă și art. 71 din Legea 373/2004, respectiv Hotărîrea BEC nr. 44/8.11.2004, în sensul că pesediștii-puriști au un pliant în care apar combinații de culori care evocă drapelul României și cel al Uniunii Europene, lucru ilegal, ca multe alte lucruri ilegale din România.

Maghiarii, exact ca românii

Dacă la fostul comunist Iliescu nu ne așteptam să se comporte ca un președinte european al unui stat de drept, aveam alte pretenții de la politicianii maghiari din România, pe care îi credeam de același pedigree cu vecinii noștri unguri, omologați de curînd ca europeni. Numai că, din păcate, se pare că s-au corcit la mentalitate cu omul politic român și i-au preluat din manierele nedemocratice și, bineînțeles, neeuropene. Cum altfel să explici șantajul politic la care s-a datat UDMR, susținut de la spate și de PSD, în cazul Uniunii Civice Maghiare? Pentru cei care au deschis mai tîrziu tele-ziarele, facem un scurt rezumat al unei campanii de poliție politică maghiaro-română, petrecută în urmă cu o lună. Pe 19 octombrie, Uniunea Civică Maghiară a depus la BEC liste cu cele 26.000 de semnături necesare înscrierii respectivei formațiuni în cursa electorală. Conform secretarului BEC, numai membrii comisiei ar fi trebuit să aibă acces la listele cu pricina. Pentru că, zice Legea 373/2004, „În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, membrii birourilor electorale exercită o funcție ce implică autoritatea statului. Exercitarea corectă și imparțială (!) a funcției de membru al

biroului electoral este obligatorie”. Așa imparțial și corecți au fost membrii BEC, încît, chiar de a doua zi, UDMR, rivala UCM, avea listele cu semnăturile de susținere a UCM. Și începuse deja să încingă firele telefoanelor în provincie și să amenințe pe ungurește, cum se face la români.

Să ne amenințăm ca frații!

Conform UCM, senatorul UDMR Seres Dénes l-a sunat personal, citu-i de parlamentar, pe cetățeanul Erdei József, ca să-i ceară socoteală pentru semnătura dată. Conducerea UDMR din Aiud, tare în funcție, i-a amenințat pe unii dintre semnătarii listelor UCM că-și vor pierde locurile de muncă. La fel a pățit profesoara Horvát Béata, căreia Csillag Alpár, angajat la biroul de primire a cererilor pentru statutul de maghiar, îi spune voalat că dacă nu-și retrage semnătura va fi mutată cu locul de muncă la țară. Fodor Istvan, consilier județean UDMR, și Kerekes Edit îi sună pe Sipos Imre și pe Horvát Tibor, cerîndu-le să dea declarații mincinoase, cum că n-au semnat în viața lor o așa listă. Poliția din Arad și Zalău îi ia la frecuș pe Orban Mihaly și pe Papp Lajos, membri marcanți ai UCM. Și ca să fie amenințările serioase, chiar Parchetul este sesizat de prezența unor biete liste cu semnături de susținere. Pentru că, explică Dan Matei Agathon, Parchetul trebuie să chestioneze persoanele care apar pe liste și ale căror nume au „rezonanță românească” și să se verifice fișele întocmite la ultimul recensămînt, să se vadă dacă aceste persoane s-au declarat de etnie maghiară. Puțin contează pentru Agathon că Legea 680/2001 stipulează clar că informațiile individuale înscrise în formularele de recensămînt sînt strict confidențiale și sînt utilizate numai în scopuri statistice. Și-l doare-n parandără că simpla semnare a unei liste nu este nici decum un caz penal, de competența Parchetului. UCM trebuia împiedicată să participe la alegeri, iar UDMR-ul și PSD-ul chiar asta au făcut.

În timp ce concurenții maghiari au fost flituiți pe față, concurenților din alte zone PSD-ul le-a servit alt tratament, discret. La Constanța au apărut afișe denigratoare la adresa contracandidaților Alianței D.A., purtînd înscrisul „Beneficiar PSD”. Biroul Electoral Județean nu a retras afișele, pe care le consideră, totuși, „lipsite de bun simț”, atenție!, pe motiv că „«Beneficiar PSD» nu conduce la concluzia că titlatura PSD reprezintă inițialele Partidului Social Democrat”. Pînă la această oră nu s-a aflat cine-i acest PSD misterios. După această logică, ar însemna că și D.A. poate folosi în campanie afișe cu „PSD – cloaca corupților”, „PSD – partidul hoților din buzunarele tuturor”, „PSD – La pușcărie cu el”, motivînd că se referă la cu totul altceva decît Partidul Social Democrat: la Partidul Securităților Democrate, la Partidul Sataniștilor Destoinici sau poate la Partidul Sifiliticilor Diplomați. Hai că avem o țară distractivă!

De la PSD – cine e, la PSD – CNA

Ca să venim în sprijinul BEJ Constanța în depistarea misteriosului PSD, le vindem un pont. Ar putea identifica un PSD în programele electorale ale TVR, unde, sfidînd din nou legile, a fost chiar invazie de acest PSD. În loc să aibă spoturi de cîte 30 de secunde, PSD+PUR a plusat limita legii cu cîte douăsprezece, unsprezece sau cinci minute într-o singură emisiune electorală, conform unei analize a Agenției de Monitorizare a Presei – *Academia Cățavencu*, care a cronometrat la începutul lunii noiembrie prestațiile electorale ale partidelor candidate. Din urmă, dar la o distanță considerabilă, vin D.A., UDMR și Partida Romilor Social Democrată cu cîte cinci, două minute sau cîteva secunde palide de abateri.

Morala?

N-avem noi atîtea legi cîte pot încălca cei pe care îi votăm să le voteze!

Biroul de Investigații

Geoană nu e tocmai Fresh

Aflat în vizită electorală la Bihor, Mircea Geoană a făcut, ce-i drept în particular, cîteva afirmații surprinzătoare de tranșante la adresa Grupului de firme Transilvania, condus de frații Micula. Supărat pe faptul că frații încep să se orienteze spre alde Băsescu și Tăriceanu, Mircea Geoană l-a liniștit pe șeful filialei PSD Bihor, care o cam ia în freză de la zierele gemenilor, spunîndu-i că Arogantul are de gînd, în cazul în care partidul rămîne pe poziții, să îi mazilească la începutul anului viitor pe Frații Chimici. Culmea, aceștia au aflat de birfa lui Geoană și l-au sunat spre seară pe mobil transmițîndu-i și ei un mesaj lui Bombo. Băieții de la Centrală nu au înregistrat decît cîteva cuvinte: „păcat”, „milioane”, „distrugem partidul”.

Pașcu a transformat MAPN în agenție imobiliară

Cică un tambur major, cu repertoriu NATO, bate toba prin Deva cum că fostul restaurant „Bachus”, celebru de altfel, ar fi ajuns pe mîna lui Lucian Farcasiu prin intermediul ministrului Ioan Mircea Pașcu. Imobilul dobîndit după un război crîncen dus de Casina Națională a făcut un scurt popas în proprietatea armatei, după care a fost repejor demilitarizat și degradat pînă la rangul de bodegă. Tot de la dubaș am aflat că ministrul Pașcu mai are de apărut și zestre la fiicele sale, care e pe cale să se ia cu acte de tînărul afacerist devean. Socrul mare, viitorul cuscru al ministrului de război, a pus la bătaie toată priceperea sa de comerciant, dobîndită pe vremea cînd Legea 18, a veniturilor ilicite, era camuflată în cîștiguri la loterie. Ca să nu se lase mai prejos, Ioan Mircea Pașcu a venit în întîmpinarea tînerei perechi cu locația, fostul imobil al armatei. Felicitările, masa și dansul le vom povesti într-un număr viitor.

Decît o viață cu Cioară, mai bine un sezon cu Soporan!

Ramona Chirilă, fosta slăbiciune a generalului Cioară, scos de la conducerea Armatei de Transilvania în urma scandalului cu falsa psiholoagă Rosela, s-a reorientat după plecarea generalului din post. Acum se învîrte tot pe lîngă un fost, fostul prefect de Cluj, Vasile Soporan, candidat al PSD pentru Camera Deputaților, în care ea vede un viitor destul de robust, deși cunoscătorii cred că Prefectura a fost vîrf maxim de carieră al acestuia. Probabil că intrarea lui Mihai Popescu, fostul șef de Stat Major, în politică o fi determinat și regimentul de „privighetori” să îl urmeze în civilie, chiar dacă unele dintre acestea se învîrteau pe lîngă alte nume de păsărici!

Platon și Aristotel,
cinteză și porumbel

Aceleste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

GHEORGHE DINU: „Nu“

Candidatul independent la președinția României, conf. univ. dr. avocat Gheorghe Dinu, a avut amabilitatea ca pe data de 12.11.2004, la ora 14,15, să ne răspundă la întrebări. Ne-a răspuns pe e-mail, fiindcă nu a avut încredere în interviewer. Avea dreptate.

Viața

Reporter: Ce este viața?

Gheorghe Dinu: Darul lui Dumnezeu lăsat oamenilor pentru a ajunge la desăvîrșire.

Rep.: Ce este moartea?

G.D.: Pragul peste care vor trece toți oamenii pentru a ajunge în veșnicie.

Rep.: Există viață după moarte?

G.D.: Este frumos să gîndim și la o viață spirituală.

Rep.: Cînd credeți că va muri universul?

G.D.: Doresc să fie veșnic.

Rep.: Ce este succesul?

G.D.: Realizarea cu bună credință a unui țel, fie el în domeniul ideilor sau al materialității.

Rep.: De ce aveți bani?

G.D.: Scopul meu nu este să am bani.

Subaru

Rep.: Vă plac mașinile Subaru?

G.D.: Îmi place mașina pe care o am eu, dar admir și ceea ce este frumos și bun pe care îl au semenii mei.

Rep.: Vă plac caii? De ce?

G.D.: Da, sînt sensibili, inteligenți și puternici.

G.D.: Vă place tutunul? De ce?

G.D.: NU.

Rep.: De ce se vînează?

G.D.: Nu sînt adeptul vînătorii.

Rep.: De ce se pescuiește?

G.D.: Nu am această pasiune sau viciu.

Rep.: Ce este frica?

G.D.: Ceea ce au reușit să facă politicienii din starea de spirit a românilor.

Soldatul

Rep.: Cine este soldatul care omoară balaurul?

G.D.: Un apărător al dreptății și al binelui.

Rep.: Ce înseamnă să fii discret, ca fost sereist?

G.D.: Să ai bun-simț, nu am fost niciodată sereist.

Rep.: Vă plac inteligenții? I-ați spionat?

G.D.: Spionajul este un joc al inteligențelor.

Rep.: Puteți explica cum ajunge lumina în apartamente?

G.D.: Depinde de sens – prin spirit sau ca îmbinare a forței naturii cu mintea omului.

Nebun

Rep.: Unii colegi de la ziar spun că sînteți nebun. E adevărat?

G.D.: Este părerea lor.

Rep.: De ce sînteți un bărbat atît de bine?

G.D.: Datorită geneticii și bunului-simț.

Rep.: De ce sînteți atît de politicos?

G.D.: Datorită educației și a celor șapte ani de acasă.

Rep.: Ce șpagă v-au cerut ziaristii pentru a vă promova?

G.D.: Dacă dumneavoastră practicați acest lucru, e treaba dumneavoastră.

Rep.: Vă rog, inserați în trei

Ofițerul Gheorghe Dinu și 95% din electoratul său, membri în Serviciul de Informații Speciale și Importante: SISI

rînduri întrebările la care ați dori să răspundeți.

G.D.: De ce un Președinte INDEPENDENT, COMPETENT ȘI AUTORITAR?

Tiriplici

Rep.: Nu aveți nici o șansă la președinție. De ce?

G.D.: O singură părere nu poate contrabalansa celelalte 99 de păreri.

Cu deosebită considerație pentru colectivul redacțional. Vă doresc să aveți un tiraj cît mai mare.

Eugen ISTODOR

Într-o comună din Bistrița-Năsăud,

S-a scăpat Borșu' pe Salvare

Se ia așa: una bucată comună din fundul unui județ (poate fi și Bistrița-Năsăud, poa' să se numească și Maieru, nu contează). Se înfrățește bine la foc mic cu o localitate franțuzească (poa' să se numească și Nord-sur-Erdre, chiar nu contează). Evident că, fiind român, primarele din Maieru, Vasile Borș în denumirea sa originală, nu putea rămîne insensibil la acest gen de cerșit inventat de români. Astfel s-a născut, după ani grei de proiecte, o Salvare d-ai-a beton (second hand, evident), cumpărată jumi-juma cu francezii. Problema e că Salvarea, a doua zi după ce a venit să salveze vieți în Maieru, a fost împinzită cu afișe electorale, încît nu i se mai vedea nici crucea roșie regulamentară. Are cuvîntul Vasile Borș.

Vasile Borș: Deci cum să fie folosită cu scop electoral? A avut patru cazuri de urgență.

Reporter: Am înțeles că avea niște afișe lipite pe ea.

V.B.: Da, care s-au dat jos. Deci au fost puse duminică, deci nici nu a fost... deci nici nu merită problema. Poate să fie orice reclamație. Poate să vină

oricine să vadă.

Rep.: Repet: cînd au fost puse afișele pe Salvare?

V.B.: Deci duminică dimineața a fost parcată, deci noi n-avem un garaj pentru ea. Și probabil unul dintre consilieri a venit și a lipit două-trei afișe. Haideți să vedeți afișele pe care le-au lipit și le lipesc noaptea celelalte partide. Pe stîlpi, pe tot absolut în Maieru.

Rep.: Dar chiar pe Salvare, domnule primar?

V.B.: Haideți să vedeți dacă este adevărat.

Rep.: Păi, dumneavoastră mi-ați spus că într-adevăr s-au lipit.

V.B.: A fost o chestie de moment. Salvarea a fost adusă sîmbătă și duminică au fost două.

Rep.: Două ce?

V.B.: Două poze, acolo...

Rep.: Și s-a plimbat Salvarea cu pozele?

V.B.: Nu s-a plimbat.

Rep.: Credeți că un anume consilier a lipit afișele astea? Știți cine?

V.B.: Nu știu cine.

Rep.: Dar a cui este această Salvare?

V.B.: A Primăriei. Deci acum am cumpărat-o. A fost cumpărată de o zi. Jumătate banii de la cei cu care sîntem înfrățiți, din

Franța, Nord-sur-Erdre, și jumătate banii noștri, locali.

Rep.: Dumneavoastră sînteți membru PD?

V.B.: Eu sînt membru al comunei Maieru. Deci sînt de la Alianță.

Rep.: Și ați permis dumneavoastră, ca primar al Alianței, să se pună afișe pe Salvare, domnule primar?

V.B.: Haideți să vă spun o problemă. Deci eu n-am permis asta. În fiecare sărbătoare și duminică sînt la biserică. Și în timp ce eram la biserică s-au lipit afișele, dar cînd am ieșit erau luate deja. Nu am încercat să aflu cine, pentru că chiar dacă a fost un afiș, nu s-a dat în cap la nimeni. Sînt alții care folosesc mașinile țării numai în scopuri electorale. Noi am avut patru cazuri de urgență. O gravidă, care cum a ajuns la spital a și născut, că n-avem șoferi. Facem, eu și viceprimarul, pe șoferii. O colică renală, o hipertensiune arterială...

Rep.: De ce ați decis să vă cumpărați Salvare?

V.B.: Acest proiect era de șase ani. Nu a fost realizat și acum a sosit momentul.

V.B.: Haideți să vedeți dacă este adevărat.

Rep.: Păi, dumneavoastră mi-ați spus că într-adevăr s-au lipit.

V.B.: A fost o chestie de moment. Salvarea a fost adusă sîmbătă și duminică au fost două.

Rep.: Două ce?

V.B.: Două poze, acolo...

Rep.: Și s-a plimbat Salvarea cu pozele?

V.B.: Nu s-a plimbat.

Rep.: Credeți că un anume consilier a lipit afișele astea? Știți cine?

V.B.: Nu știu cine.

Rep.: Dar a cui este această Salvare?

V.B.: A Primăriei. Deci acum am cumpărat-o. A fost cumpărată de o zi. Jumătate banii de la cei cu care sîntem înfrățiți, din

Împăratu Iulian pune șaua pã Înternet

Emperatu Iulian sa superat că anumete feleale dă bănci le crăează prăjudici dă neajunsuri la rromi cară trebuie să plătește aiurea la avocați tot felul dă sume bănești dă bani din cauza la unor juriști din scursurile bănci. Așa că, superat cum era, Emperatu a pus mîna pã pix și a scris un emael pã Entărnet la Banca Națională a României ca să să cere o audiență la guvărnat. La sferșit, conducerea rromilor a semnat mesajul în cal, pardon, în clar.

yahoo.rrom

„From: Iulian Radulescu (mailto:imparatuiluan@yahoo.com)

Sent: 12 noiembrie 2004 14:24

To: Resurse Umane

Subject: From Imparatu Iulian

Catre Banca Nationala A Romaniei

In Atentia Domnului Guvernator Mugur Isarescu. Consiliul Director al Aliantei Romilor din Romania. Intrunit in sedinta sa de lucru din 28 octombrie 2004 a propus in plen sa se ceara o audienta la Banca Nationala a Romaniei, a romilor din Romania intrunit in sedinta sa de lucru din 28 octombrie 2004 propus in plen sa se ceara o audienta la Banca Nationala a Romaniei, a romilor din Romania intrunit in sedinta sa de lucru din 28 octombrie 2004.

Delegatia va face parte din urmatoii lideri:

1. MS Iulian-Imparatu Romilor de pretutindeni

2. Ilarie Mihai

3. Florin Cioaba

4. Mihai Gheorghe

5. Dragan Mihai

6. Tosa Mihai

Aceasta audienta ne este de un real folos in problema clarificarii unor neajunsuri din partea Bancii si a multor filiale ale Bancii din tara in care ne aduc mari prejudicii si neinsemnate sume banesti pe care noi le platim avocaților aiurea dupa bunul plac ale unor juriști din sucursalele bancilor din teritoriu.

Aceasta sa facut la cererea mai multor sute de pagubiti deca-tre regimul de trista amintire. Va rugam sa ne comunicati data si ora cind este primita delegatia noastra la domnul Guvernator Mugur Isarescu. Asteptam raspunsul Dumneavoastra cuvenit prin posta sau e-mail (imparatuiluan@yahoo.com).

Semneaza Conducerea“

-----Original Message-----

From: Iulian Radulescu (mailto:imparatuiluan@yahoo.com)

Sent: 12 noiembrie 2004 14:24

To: Resurse Umane

Subject: From Imparatu Iulian

Catre Banca Nationala A Romaniei

In Atentia Domnului Guvernator Mugur Isarescu. Consiliul Director al Romilor din Romania intrunit in sedinta sa de lucru din 28 octombrie 2004 propus in plen sa se ceara o audienta la Banca Nationala a Romaniei, a romilor din Romania intrunit in sedinta sa de lucru din 28 octombrie 2004.

Delegatia va face parte din urmatoii lideri:

1. MS Iulian-Imparatu Romilor de pretutindeni

2. Ilarie Mihai

3. Florin Cioaba

4. Mihai Gheorghe

5. Dragan Mihai

6. Tosa Mihai

Aceasta audienta ne este de un real folos in problema clarificarii unor neajunsuri din partea Bancii si a multor filiale ale Bancii din tara in care ne aduc mari prejudicii si neinsemnate sume banesti pe care noi le platim avocaților aiurea dupa bunul plac ale unor juriști din sucursalele bancilor din teritoriu.

Aceasta sa facut la cererea mai multor sute de pagubiti deca-tre regimul de trista amintire. Va rugam sa ne comunicati data si ora cind este primita delegatia noastra la domnul Guvernator Mugur Isarescu. Asteptam raspunsul Dumneavoastra cuvenit prin posta sau e-mail (imparatuiluan@yahoo.com).

Semneaza Conducerea“

Cuvântul care adrianizează

A fost o săptămână în care cu greu m-am putea strecura prin paginile ziarelor, încercînd zadarnic să scap de mar-
cajul strîns pe care cei doi Adrieni l-au
făcut asupra suporterilor și electoratului.
Tandemul de atacanți Adrian M. – Adri-
an N. s-a lansat în promisiuni specta-
culoase pe partea stîngă a poporului,
spre deliciul iubitorilor de fotbal și de
politică. Au făcut-o nu de amorul artei cu
baronul local și rotund, ci pentru a-și
sublinia calitățile morale și fizice, că,
vorba aceea, nici corupție n-au prizat,
nici nara nu le miroase.

● Să începem cu Adrian M. care (în
mai toate ziarele de luni) mărturișește
în exclusivitate către BBC despre cum a
fost în recreație: „Eram trist, singur și
m-am îmbătat în acea noapte. Nu beau
de obicei, de aceea nici nu a fost greu să
mă îmbăt”. Ca simpatizant al antial-
coolicilor, n-apucă să mi se usuce pe
obraji lacrimile de compasiune și durere,
că vine puternic din spate Adrian N.
într-un tricou de colecție (50% populism,
50% bumbac egiptean) și intră pe ga-
zonul tîrgului de la Costești unde, în
uralele suporterilor, face cîteva achiziții
importante pentru echipa sa de la clubul
socialist de yachting – covrigi, șosete,
capcane pentru șoareci, ceaun, brânțuri
pentru pantofi, gumari (opinci contem-
porane din cauciuc, n.m.). La finalul par-
tidei de shopping, *Evenimentul zilei* re-
latează că Adrian N. a faultat grosolan la
urechi doi iepurași balonați cărora le-a
spus: „Uite așa o să-i fac iepurașului,

uite așa o să-i fac!”. Un gest total lipsit
de fair-play care ar fi trebuit sancționat
cu funduleț roșu la ursuleț. Dar toată
lumea era cu spatele și nu s-a văzut
nimic. Bine, nu s-a văzut nici că la star-
tul campaniei de calificări, începută
într-o atmosferă caldă, tovărășească,
Adrian N. a venit puternic din linia a
doua pe afișul PSD-ului de unde un mij-
locăș fără drept de joc, Ion I., împrumu-
tat pe o perioadă de patru ani la gru-
parea din Cotroceni, se tot chinuie să-i
ofere pase de gol. Deși i s-a atras atenția
în numeroase rînduri, Ion I. n-a vrut să
iasă din teren motivînd că e în formă,
are chef să dea și el niște goluri și, la o
adică, îl doare fix în șort de regulamen-
tele FIFA în vigoare.

● Marți și miercuri, partida s-a în-
cins, mai ales după ce Adrian M. a ieșit
din teren pentru a ține o conferință de
presă în care a recunoscut că a greșit,
bla, bla, bla și că-i pare rău, bla, bla, bla...
ce să mai, toți ați citit *Gazeta Sporturilor*
și *Pro Sport*. Și pentru că a rămas sin-
gurul răsfățat de pe gazonul presei, Adri-
an N. începe să dribbleze electoratul din
ce în ce mai puțin interesat de cursul
partidei. Așa că miercuri, profitînd de
întreruperea jocului, Adrian N. a venit la
marginea terenului pentru un scurt in-
terviu publicitar fără „p” acordat dlui.
M.C. de la *Adevărul* în care, printre al-
tele, a afirmat pentru toți suporterii săi
că „...Urmează ca... după cum se știe... în
continuare... pentru noi... am convin-
gerea că... acestea sînt doar... cele mai
importante... cele mai solide... care
demonstrează justetea politicilor noas-
tre...” Foarte interesant și de-a dreptul
măgulitor, care va să zică.

CORUPȚI, HOTI, SECĂTURI,
CRIMINALI, MAFIOTI, TICĂLOȘI,
GOLANI, FIGURANȚI, NESIMȚIȚI,
CURVE, PUPINCURÎȘTI, TEPARI,
PULANGII, BETIVI, IEPRE,
TURNĂTORI, DEMENTI, JEEOȘI,
PERVERȘI... CUM SCAPI DOM'LE
DE ASTIA?

↓
NU SCAPI / DA' NU FACE
BINE NĂSTASE CĂ-I
ADUNĂ ÎN PARLAMENT
SĂ-I POATĂ SUPRAVEGHEA?

● Pe joi, lumea a-nceput să se care
de pe stadion, care cu bicicleta, care cu
autobuzul sau tramvaiul, care cu pro-
priile picioare. Văzînd această nedrep-
tate, Adrian N. s-a întristat și, dintr-o
dată, fără nici cel mai mic interes elec-
toral, s-a dus la vestiar unde a scos din
buzunarul treningului un pix promo-
țional cu „Internaționala Socialistă” cu
care a semnat o măsură excepțională:
celor care nu și-au putut lua Dacii pe vre-
mea antrenorului Ceaușescu să li se dea

urgent o sută de milioane de lei cu care
să-și poată permite să vină la stadion să
vadă cum și pentru cine își rup Adrienii
caviarul de la gură. Degeaba se indig-
nează Serinela Spătărelu în *Adevărul*.
Deocamdată, suporterii și fanii Adrie-
nilor au nevoie de toată atenția lor. După
calificări în Liga Cotrocenilor Europeni,
cei doi or să poată declara liniștiți: „Cei
care s-au gîndit la banii mei ar face mai
bine să se gîndească la banii lor!”.

Alin IONESCU

canalul mass-midia năvodari

● PSD-ul nu se
mulțumește să
cumpere ziarști și
pagini de ziare, vrea mai
mult, vrea să inventeze publicații care
să-i servească de la prima înjurătură
pînă la ultimul punct. Un astfel de
„organ” al lui Năstase este *Mesagerul*
român, autointitulat *Săptămînal de*
analiză și informație, care, de vreo
șase numere, se distribuie gratuit prin
scări de blocuri din Capitală. Fiind
gratuit, te-ai aștepta să fie plin de
reclamă, ca să-și scoată investitorii
banii. Dar nu e așa, ziarul duhnește
de analize anti-Bănescu și anti-D.A.
De remarcat că pînă și Horoscopul
este tot anti-Bănescu, zodia Scorpio-
nului fiind făcută, în general, de căcat.
Nu vă dăm date despre realizatorii
acestui gunoi pentru că, probabil, e
vorba de pseudonime sau măcar de
pseudonimeni! ● Ca să vedeți
tărășenie: în zona Moldovei, BBC-ul
era retransmis pe frecvența postului
local de radio NordEst Roman. Pa-
tronul este Ioan Chelaru, nimeni altul
decît candidatul PSD pe locul 1 pe lis-
tele pentru Senat, mult mai cunoscut
în zonă drept omul lui Sorin Ovidiu
Vintu. Ei, cum credeți că s-a decis
domnul Chelaru să își promoveze
partidul? Simplu, nu a mai retransmis
BBC-ul de cînd a început campania
electorală. Păi, era riscant să aibă
acces poporul la informații, normal.
Zețarul Ivan

România.

Mici fragmente
de neant.

Doamne ferestre!

Nu știu dacă v-am povestit faza cu florile. Când m-am mutat într-o casă nouă, am constatat că am niște plante pe marginea balconului. Cum sînt delăsător și nu mă interesează nici o formă de viață, le-am lăsat să se usuce. Culmea e că au trecut niște luni și nu s-au uscat. De multe ori le găseam dimineța cu pămîntul ud. Așa că am stat într-o noapte la pîndă și am prins-o pe vecina de deasupra cum își spăla balconul și toată apa aia cădea la mine peste flori. Am rugat-o să înceteze, dar ea mi-a replicat că apa nu are șampon, că e doar apă, și florile alea de pe balconul meu le-a făcut ea cadou foștilor chiriași, așa că are grijă de ele. Am răsuflet ușurat și mi-am zis: „Bine că nu le-a dat și un ficus de apartament!”.

Dedicație mie

Deci, aș vrea să fac de acum o dedicație la noul post de radio pe care îl lansează *Academia Cațavencu*. Cum nu mi-am găsit vreun job pe acolo, va trebui să rog fie un coleg, fie pe cititori să sune și să facă dedicația aia, mai ales că eu nu am nici radio. Deci, dedicația este: „Pentru tatăl meu, din partea fiului, și dacă s-ar putea, melodia «You sexy mother fucker» a lui Prince”.

la mai toarnă-un peștișor

În Alimentara de la Beldiman, vis-à-vis de Cercul Militar, de unde îmi cumpăr mîncare luni, cînd facem ziarul, mă întîlnesc de ceva vreme cu maestrul Gică Petrescu. Are o sepuță cu Romtelecom și un baston ergonomic. De fiecare dată, la apariția lui, lumea se dă la o parte spunîndu-i: „Vă rog, maestre!”, iar el se strecoară invariabil către raionul de pește. Văzîndu-l cum insistă cu peștele ăsta în fiecare săptămînă, mă întreb dacă nu cumva greșesc fundamental cînd mă încapățînez să mă hrănesc cu chifteluțe și tocănițe. Oare ce te face mai nemuritor: peștele sau talentul?

Hahademia Cațavencu

Eram în tren. (Normal: de cînd mi-am luat permis de conducere merg mai mult cu trenul decît cu troleibuzul 92, cum vă obișnuisem.) În compartiment, cinci hăndrălai și o singură tipă. Ea, sâraca, a mai fumat o țigară, s-a mai uitat pe geam, a mai tras o țigară, s-a uitat iar pe geam, a mai luat o țigară, după care s-a uitat iar pe geam. Pînă la urmă îmi cere *Academia Cațavencu*. Citește un pic, îl pune la loc. Îl ia apoi un tip de lingă ea. Începe să rîdă. Ha, ha, ha, hi, hi, hi... O vede că zîmbește și ea, înțelegător, și gata: deodată începe să-i arate niște articole, să rîdă împreună, să discute, că unde ești studentă?, că alea-alea... Te pomenești că de-aici vine vorba: „Bă, ăștia și-au găsit nașu’ cu *Cațavencu!*”.

Moto, Kenvelo, Sport

Domnișoară, nu vă supărați, cît costă bluza?... Alo, domnișoară, m-auziți? HEEEE! DOMNIȘOARĂĂ! BLUZA ASTA... CÎT COSTĂ? PREȚUL... CE PREȚ ARE? ACUMA M-AUZIȚI? Ehe... dacă șefii noștri ar fi dat drumul mai repede la radioul ăla, acum voi ați fi fost cu degetele pe urechi, așa cum sîntem și noi de fiecare dată cînd intrăm în magazinul Kenvelo din Mall, unde se dă muzica la maximum. Dom’le, nu muzica proastă dată tare în boxe ieftine mă deranjează. Ci faptul că măcar n-au angajat și ei personal specializat în vorbirea prin semne de la școala de ambliopi.

Ethos, Porthos
și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Inventatorul, adevăratul
președinte al țării

UE și NATO

Băsescu promite viață fără mafie, Năstase miere de la NATO și lapte de la UE. Ambii dau în mintea lui nea Boancă? „Dintr-un hectar eu fac două. Cu plugul meu, invenția mea, se ară un hectar, apoi se vine contra arăturii cu un alt plug și se saltă țărîna cu alt plug. Plugul ăsta nu mai face brazde, face direct țărîna la 50 de centimetri. Plugul doi vine și face țărîna piramide și pe toate malurile astea se ia cincizeci de centimetri din piramide de sus și se bagă în adîncime în pămînt. Vine centimetrii în sus și vine coasta în jos. Sămînța se bagă la două hectare și se paște obligatoriu cu oile.”

Pîine ieftină

Dar cînd îi auziți pe ai noștri politicieni umblînd să explice macroeconomia prin Țăndărei, parcă cu mult spor

își răcește gura nea Boancă, sâracul: „Eu am comandat un hedăr mic ca să fie ușor, dacă e paiul culcat, că se mai culcă de vînt, de ploi, și dacă e culcat cu spic cu tot, hedărul ăla se învîrtește și le scoală, iar masa vine de le taie. Cînd e paiele culcate le scoală și ei. Restul să nu se mai piardă o boabă de grîu pe loc. Mai ales cum e floare soare, dacă ar face masă cum vreau eu, să taie și jos bețele și de sus, de aici, cînd a prins bățul cu pita, aia se taie separat și alea separat, ca noi să băgăm bețe de floare soare la sobă.”

Plăceri

Lui Năstase îi plac: Uvertura la *Maestrii cîntăreți din Nürnberg* a lui Wagner și Albert Camus și Iser. Simți pasiunile lui nea Boancă: „Eu nu ard lemn în sobă. Ard coceni, resturi de la vite, nu dau un leu pe nimic. Am bazin în sobă de zece vedre și am apă caldă zi și noapte. Fac baie cînd vreau. Spăl.”

Zarzavat

Dar marinarul Băsescu cu chelia lui promițătoare? „Am un deget mai mic de la freser. Sînt doar tîmplar. Acum fac un studio, trebuie doar să-l cos. E bine să aibă dormezele gata cînd voi fi președinte, că se vor iubi și vor rupe ațele și vor

Vreau să candidez, da’ și nu vreau. Că, mă gîndesc: ajung președinte și vin cu invenția mea. Fac dintr-un hectar - două. Cum ar veni, dublez suprafața agricolă a României. E bine! Da’ pe urmă mă-ntreb: poate încape invenția mea pe mîna altui nebun și ăla o să vrea să facă din două hectare - patru, și din ălea patru - opt. Cine dracu’ culege atîta amar de cîmp, că tinerii noștri plecați la oraș e duși la căpșuni, în Spania.

Candidatul Boancă din Călmățui propunînd o superofertă electorală: două hectare într-unul singur

face doar zarzavaturi uniți, de mîncare, în rest plugul face restul.” Năstase e din Tărășești, Dana, fată de București: „Eu sînt din Vîrtop și am venit cu meseria și am venit cu căruța în ’74 și m-am iubit cu olteanca asta pe dor-

meză în Călmățui și aici am rămas.”

DA!

Asta cred că e povestea oricui: a lui Băsescu din Constanța, a lui Năstase din Tăr-

tășești, a lui Nicolae Boancă din Călmățuiul de Teleorman. Așa sună și promisiunile lui Năstase din PSD, și ale lui Băsescu din D.A., și ale lui Boancă din Călmățui.

Eugen ISTODOR

Partid de buzunar, degeaba, dar cu har

Bă,

ia puțină atenție aci, la mine, că nu fluier în biserică. Bă, vă frige buza să auziți ce face PSD-ul, pe cine a mai înjurat Băsescu, dar v-ați întrebă vreodată ce probleme are un partid mic, minuscul, de care n-ați auzit niciodată? Bă, băieți, bă, pe cuvîntul meu că o să vă placă să ascultați neantul, Partidul Național Creștin-Democrat.

Partidul Tata și Fiul

Neantul, pardon, PNCD s-a înființat în ‘90. De atunci, șeful partidului e nea Niță, deținut politic, funcționar în lemn, pensionar la 80 de ani. Să le trăiești, nea Niță! Să nu le mori, nea Niță, bre, omule, că se duce dracului partidul, cu tot cu finanțator și charismă. Finanțatorul e fiul lui nea Niță. Fiul e în străinătate, lucrător în domeniul vindecărilor miraculoase. Cîștigă 1.000 de euro într-o zi. Și se mai duce dracului partidul dacă nu mai e charisma... Niță i-a trîntit ușa în nas lui

Coposu cu un „Bă, Cornele, nu mai primi securiști în partid!”, ca apoi să se lase tras într-un colț din Cotroceni de Iliescu cu un „Bre, omule, spune repede, ce post vrei?”, după care Iliescu nu i-a mai răspuns la telefon. Niță a pus în ‘46 cu Iliescu Ion, viitor președinte, manifeste țărăniste la depoul CFR.

PNCD, carte
de vizită 2004

Candidat la președinția României (retras): fiul lui Nea Niță.

Liste: în 36 de județe. La București: inginer, avocați, bodyguard, instrumentist.

Alegeri locale: 11 consilieri, 1 viceprimar, un trădător: Ion Coja, ce a vrut să fie primar și a fugit după alegeri.

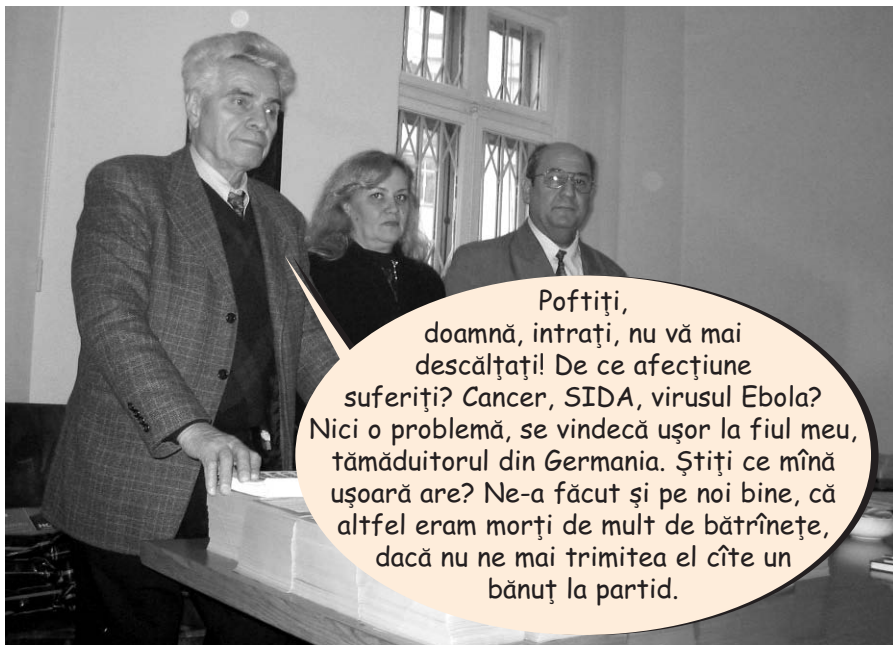
Locuri eligibile: nici unul.

Liste: 35 de membri, plus 2 de rezervă.

Fascinant: să fii rezervă pe lista PNCD.

Cheltuieli manifeste noiembrie ‘04: 150 de milioane, banii fiului vindecător.

Disensiuni: „Tată, eu nu-ți mai dau bani, că românii sînt

Poftiți, doamnă, intrați, nu vă mai descălțați! De ce afecțiune suferiți? Cancer, SIDA, virusul Ebola? Nici o problemă, se vindecă ușor la fiul meu, tămăduitorul din Germania. Știți ce mîndă ușoară are? Ne-a făcut și pe noi bine, că altfel eram morți de mult de bătrînețe, dacă nu ne mai trimitea el cîte un bănuț la partid.

Creștin-democratul Nea Niță, tatăl unui vindecător cu adevărat miraculos. Dovadă supraviețuirea incredibilă a PNCD-ului.

niște neserioși.” De pe listele PNCD, unii s-au retras în ultimul moment, alții au depus acte incomplete și și-au închis telefoanele mobile în seara depunerii listelor.

Corupți: nici unul.

Mesaj: Nu vă lăsați absorbiți de concerne!

Cui dau voturile în turul doi: trebuie să le dea, dar cuiva cîstit, care vine să negocieze cîstit. E adevărat, din ‘90 pînă acum, nu au venit decît țărăniștii la negociere, dar țărăniștii nu au intrat în Parlament.

Preț partid: 1 milion de do-

lari.

Frică: dispariția fizică a partidului. Dacă PNCD nu obține un număr minim de voturi pe tot cuprinsul țării, se sinucide, conform legii.

eugen@catavencu.ro

Bursa spăgilor

Spaga nu trebuie atinsă nici măcar cu o floare

Trebuie să fie foarte haios să vezi un funcționar dînd o șpagă unui doctor, un doctor dîndu-i o atenție unui polițist sau un polițist mituind-o pe o domnișoară care nici măcar nu se afla la volan în acel moment. Și acum să trecem la lucruri la fel de haioase! Un polițist ajunge într-o bună zi într-un bar unde se ascultă inclusiv muzică. Un control de rutină al polițistului scoate la iveală faptul că localul nu-și plătise taxele pentru muzica pe care omul legii tocmai o auzea cu ajutorul urechilor aflate în imediata apropiere a caschetei. Localul trebuia dat în judecată și polițistul știa foarte bine cît de greu merge judecata în România. Una dintre societățile care colectează drepturile de autor pentru muzici trebuia neapărat să se constituie, și asta cît mai repede, parte în proces și, pentru prima oară în viața lui, polițistul a băgat mîna în buzunar nu pentru a lăsa ceva, ci pentru a lua. Cu ceea ce a extras din propriul buzunar polițistul a

cumpărat rapid un buchet de flori și, în timp ce i-l întindea unei domnișoare, astfel a glăsuțit: „Vă rog, poate se rezolvă mai repede!”. Pe curînd, în intersecție.

Bilete de șpapagal

Scopul scuză felicitările, muzica și dansul

Nu știu alții cum sînt, dar mie, unuia, chiar îmi place muzica țigănească, am băut de multe ori pe acordurile îndrăgite ale melodiilor muzicale cîntate de Haiducii din Clejani, am văzut toate filmele lui Kusturica, inclusiv *Vremea țiganilor*, iar în clasa a IX-a am luat un pumn atît de zdravăn de la un țigan cu pălărie, încît am rămas pentru tot restul vieții cu un semn pe față, acoperit, slavă Domnului, de barbă, respectiv de mustață. În aceste condiții, e normal să cred că țiganii rromi chiar știu să trăiască. Îi ajută, bineînțeles, și banii care, pentru ei, nu par să aibă prea mare valoare. „A arunca cu bani“ este o expresie româ-

nească a cărei etimologie provine, desigur, din limba rromă, vorbită și, mai ales, cîntată pe la nunți, botezuri și alte înmormîntări. Și acum, că am ajuns în acest punct, vă rog frumos să luați loc la masă, fiindcă nunta va începe imediat ce mirii se vor întoarce de la școală, de la școala cu clasele I-VIII. După cum vedeți, de la petrecere nu lipsesc

vedete de televiziune. Ele se află aici nu pentru că ar fi rude cu socrul mare sau cu socrul mic, ci pentru că vedetelor TV le-a fost făcută o ofertă pe care nu au putut-o refuza. În fond, în fonduri, nu e deloc rău să mănînci și să bei pe bani, să te pozezi cu nuntașii pe bani, să te lași filmat cu enoriașii pe bani, mai ales că banii nu-i dai, ci îi primești.

Fie că le spui șpagă, fie că le spui salariu sau indemnizație de nuntă, banii sînt aceiași și nu sînt tocmai puțini. 5.000 de dolari, atît primește o vedetă de talie televizionară pentru a-și pierde vremea la o nuntă cu care, altfel, nu are nici o legătură.

Pilat din cort

Pentru miliardarii din Capital, Topul scuză mijloacele

Academia Cațavencu este mîndră să vă prezinte operațiunea „Adevăratele milioane ale falșilor miliardari români“. Ne-au stat în gît milioanele de euro și dolari la care sînt evaluați mulți din Topul 300 al revistei *Capital* și, de aceea, am hotărît să le mai tăiem din nasul lor de îmbuibăți pe hîrtie. De astăzi, vrem să vă oferim nu neapărat adevărul din conturi, pentru că la el doar Dumnezeu și serviciile secrete ajung, ci falsul din evaluări. Deci, primul care ne-a enervat – pentru că i se atribuie o avere de 45-50 de milioane de dolari este, doamnelor și domnilor... Iuliaaaaaaaaaaan Țocu, bogatul din Piatra Neamț, deputatul PSD, posesorul cerului și al pămîntului din județ, al postului de televiziune Tele M, al uzinei mecanice Ceahlăul, al firmelor Infobusiness SRL, Ursuleți SRL și etc. Ei bine, în „etc.“ intră Rompack SA Piatra Neamț – datorie de 1,9 miliarde la stat, Comcereal SA – 6,2 miliarde datorii, Zonoceram SA – 23,6 miliarde (loc 6 în topul datornicilor din județ) sau Comre SA – 21,6 miliarde (loc 7). Aceste datorii reprezintă: TVA, impozit pe salarii, impozit pe profit, fond handicapăți. Normal că Țocu nu-și face probleme. Șeful Direcției Generale a Finanțelor Publice Neamț nu este altul decît Valerian Mihăilă, fost contabil la firmele deputatului și numit în funcție chiar de acesta. Recent, Direcția de Finanțe a deschis procedura de faliment pentru 2 firme ce aparțin lui Țocu, semn că și-a cam pierdut din influență după ce a picat de pe listele PSD Neamț. Întrebarea noastră, pentru un milion de dolari: dacă tot are atîția coco cît zice *Capital*, de ce nu-și plătește datoriile?

Iulian Topu

Vînat nevolnic din ouă pentru flinta premierului

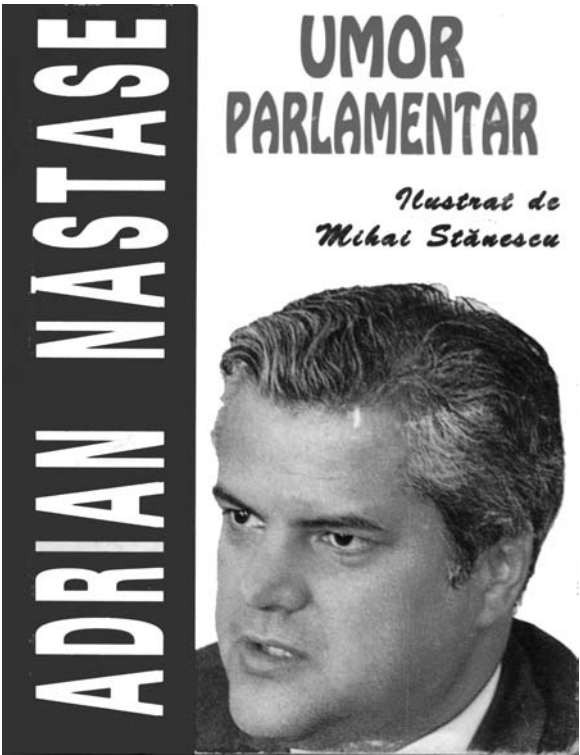
„Ursită nebună / Pe soare, pe lună / Puterea-mi adună / Norocu-n cale să-mi pună / Zimbru fără coarne / Cerb șchiop de picioare“ – zice un descîntec vînătoresc de pe Valea Mozacului de Argeș, citat de Ion Nania în Istoria vînătorii din România. Cînd este vorba despre ursita nebună a Întîiului Vînător al țării, imaginația lingăilor de la ICAS, Romsilva și Ministerul Pădurilor nu cunoaște limite. Premierul a declarat de nenumărate ori că este un împătimit vînător de păsăret de baltă, dîndu-ne a înțelege nouă, plebeilor, că este și un neîntrecut trăgător la zbor. Auzind una ca asta, specialiștii amintitelor instituții s-au gîndit că n-ar fi rău să le facă o bucurie celor ce împărtășesc pasiunea lui Năstase. Pentru a le ușura întrucîtva munca și a le îmbunătăți vizibil performanțele flintelor, au acționat științific asupra ouălor. Nu, nu ale premierului, ci ale rațelor sălbatice, care sînt zburătoare iuți ca vîntul, ce

fac de rușine pușcașul. Drept care ouăle speciei sălbatice au fost corcite cu sămînța unor rătoi de casă, grași și greoi, obținîndu-se un metis puturos, botezat – n-o să vă vină să credeți! – „rața slab zburătoare“. După cum spune și numele, noua rasă de rațe se caracterizează prin lentoarea zborului la mică înălțime și lenea de a se ridica în aer, tolerînd apropierea vînătorului la distanțe rușinos de mici. Într-un final, aceste nevolnicii sînt menite să ridice, în ochii Danei, de exemplu, măiestria lui Adrian, care are toate șansele ca de acum încolo să se înfățișeze în bucătărie întotdeauna cu ciorchinarul plin. Proiectul a fost moșit pe bălțile fiefului cinegetic de la Mozacu de Argeș (cel cu descîntecul), la vremea la care Romsilva era condusă (prin incompatibilitate) de către deputatul Filip Georgescu (ajuns acum locul doi la Argeș pe listele de deputați ale partidului păstorit de premier) și

cînd Ministerul Pădurilor era cădelnițat de preotul Ilie Sârbu, candidat de Timiș, al aceluiași partid, pentru alegerile generale din 2004. Pe bălțile de la Mozacu se află acum peste 3.000 de rațe slab zburătoare, care așteaptă alicele lui Adrian (alice, că după glas, de ouă nu poate fi vorba). Întrucît rațele în cauză, fiind blege, au refuzat migrația de toamnă, noua grijă a RNP Romsilva și a ministrului Daea de la Păduri este iernarea acestora, adică adăpostirea și hrănirea pînă-n aprilie-mai. După același tipic, ne așteptăm deja ca cercetătorii de la ICAS și Facultatea de Silvicultură Brașov să lanseze în teren, după alegeri, iepurele olog, mistrețul fără colți de argint și, pentru alegători, rîsul plîns. Pentru ca premierul Năstase să vîneze pe plan local și vînatul mare tropical, aceiași științifici au selectat, adaptată la desimea molidișurilor carpatine, girafa fără gît. Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Năstase n-are umor de președinte

Căutînd săptămîna trecută o carte pentru fratele meu dintr-a XI-a, am dat, printre volumele pline de praf din anticariatul de la Universitate, peste o cărticică, format mic, intitulată *Umor parlamentar*, cu fața lui Adrian Năstase pe copertă și cu el însuși autor. Ca să vezi! O carte scoasă în ‘96. Avea *Cuvînt înainte* de Năstase, dar prefața era mai interesantă. „Cine este Adrian Năstase? Este un om la care fermitatea convingerilor se asociază fericit cu un dezvoltat simț al umorului. (...) Generalizînd, umorul este un sentiment de veselie, care însoțește de obicei comportările cele mai serioase. (...) Oricum, simțul umorului este caracteristic lui Adrian Năstase și acest aspect îl evidențiază paginile care urmează.“ Vă dați seama, mă pregăteam să rîd. Deci, ce glume făcea Năstase:

„Trecem mai departe cu mult entuziasm, dar și cu nesiguranța dacă avem evorum sau

nu...“ 15 aprilie 1993. Ha.

„Vă rog să numărați, nu se poate în felul acesta, îmi pare rău, numărați voturile pentru! Ridicați mîna, îmi pare rău... se circulă în parlamentul ăsta...!“ 8 februarie 1993. Ha, ha. Probabil că simțul umorului lui Năstase era încă la începuturi. Am căutat o replică a premierului din vremuri mai recente. La 5 iulie 1995, Năstase se strica de rîs spunînd: „Rog, dacă apar astfel de elemente, ele să fie operate. Este o chestiune de «cosmetică» legislativă!“.

Peste numai o zi, pe 6 iulie ‘95, făcea sala să se prăpădească de rîs declarînd: „Manualele nu se schimbă decît cu acordul ministrului, nu se schimbă așa, fiecare!“.

Cartea mică, doldora de glume ale lui Năstase, am luat-o cu 10.000 de lei. Cam atîta și făcea umorul.

Guşa Humorului

Anacronica TV laurt la fugă

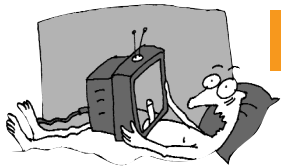
În această săptămână îmi voi îndrepta atenția către femeia-iaurt. Femeia-iaurt este de două feluri: femeia-iaurt-mamă, care se bate cu sticks și chips pe stradă ca să își apere copiii de alimentația irațională, și femeia-iaurt-liberă, asemănătoare cu femeia-șampon sau femeia-pastă-de-dinți, care povestește pe canapea cum face ea tratament de două săptămâni cu Activia în timp ce mănincă, ați ghicit, iaurt. O nouă prezentare este femeia-iaurt-bărbat, care refuză să alimenteze copilul pentru a beneficia el însuși de pe urma binefacerilor lui Bifidus Essensis. Și iată că am ajuns și la Bifidus Essensis, singurul element care are și nume și prenume, și amîndouă în latină. Habar n-aveam că noile descoperiri ale științei mai poartă nume latinești. De ce are nume latinesc, n-am să înțeleg niciodată, că doar nu l-a descoperit cuplul de chimiști latini Elena Bifidus și Essensis Cornelius Cicerone. Eu știam că ultimele descoperiri științifice vitale au nume de coenzime și s-a ajuns abia la Q10.

Cătălin MATEI

Candidatura și la gară!

Hai că e mișto la noi în democrație! Toți ăia care nu s-au dus nicăieri în concediul de vară și au avut niște bani puși deoparte s-au apucat să-și depună candidaturile la funcția de Iliescu în stat. Am urmărit mai toate emisiunile electorale de la televizor și acum sînt hotărît: votez cu Aurel Rădulescu, candidatul APCD. Nu știu de la ce vin inițialele, însă știu că domnul Rădulescu m-a convins. Pe mine alaltăieri, iar pe Nostradamus acum 200 de ani, pentru că, așa cum ne-a citit miercuri pe TVR1 la *Vorbe despre fapte*, despre alegerea dînsului la 28 noiembrie se vorbește de mult în versete: „...va veni un trimis și un slujitor al crucii (dl Rădulescu este și preot – n. red.) plecat în surghiun (a emigrat în State), un om al lui Dumnezeu (mă rog) care a îmbrăcat cămașa morții (aici n-am înțeles) și a jertfei (nici aici) întru bunăstarea poporului român”. Ce poziție are partidul său pe eșichier? De centru-stînga și de dreapta-făță, cu tracțiune pe spate, diesel cu injecție... dar nu asta e important ci, așa cum spunea și distinsul candidat, „faptele bune ale mele este politica pe care noi o practicăm”. Ce să mai, l-a cam pus în dificultate pe reprezentantul Alianței PNL-PD prezent și el la dezbateri. Cred că Băsescu a îmbătrînit zece ani la emisiune numai făcînd efortul să nu-l bușească risul.

Vorbe despre farse

★ Vinerea trecută, pe cînd sicriul lui Yasser Arafat traversa jurnalele de știri, însoțit de rafale de arme automate și de călcări în picioare, m-am teleportat din nou cu telecomanda pe TV5, la emisiunea *Marile voci ale cîntecului arab*. Am nimerit într-un loc aproape la fel de aglomerat ca Ramallah, în vagonul de clasa a III-a al unui tren care mergea de la Cairo spre Assuan, unde l-am ascultat pe inegalabilul Farid El Atrache interpretînd suav, într-o mare de fesuri care se legănav, melodia „Enta habibi”.

★ Marmotele care învelesc ciocolata în staniol am observat că fac masaj unui urs. Pentru că am cîine și de fiecare dată cînd îi fac masaj lasă păr pe covor, am ajuns la concluzia că asta nu e o activitate pe care să o practici într-o fabrică de ciocolată fără să umpli tăvile de blană. Așa că fiți atenți după ce mîncăți ciocolată din aia, că naiba știe ce o să creadă nevasta dacă veniți acasă cu fire de păr lipite de barbă.

★ OTV a făcut din nou o greșeală magistrală duminică seară, cînd a pus următorul titlu unui reportaj făcut la aeroport: „Naționala României a plecat în America”. Din cîte am înțeles de la colegul Drogeanu care știe fotbal și geografie, băieții noștri au plecat în Armenia. Din partea mea, care mă pricep la fotbal la fel de bine ca la mecanică cuantică, putea să scrie și „Naționala României de fotbal american pleacă în Macao pentru într-un turneu amical”, că tot nu mă observam vreo greșeală. Hai Dacia Unirea Brăila, orice ai juca!

★ Apropo, știți ce înseamnă reportaj pentru OTV? Să pui camera pe unul, să-i dai REC și să te rogi să nu fie banda aia cu *Dan Diaconescu în Direct*.

★ După cîteva luni de urmărire cu atenție a emisiunii culinare a lui Radu Anton Roman, am concluzionat că titlul e incomplet. Ar fi trebuit să se numească: *Bucătăria lui Radu și restaurantul unde mîncă Busu*.

Trampla și ecranul

★ Am prins o reluare la un film erotic pe canalul francez M6. Vă imaginați ce șansă am avut, ce ocazie incredibilă să văd același film de două ori pe un canal francez care nu obișnuiește să dea reluări. Ce-și imaginau ei? Că nu-i vede nici un onanist din România?

★ Dacă urmărește cineva Mezzo, va ști că în fiecare duminică noaptea se desfășoară un top. Săptămîna trecută, Mozart a coborît 16 locuri în top. E clar, Mozart a avut o săptămînă mai proastă decît Norah Jones, care a urcat pe locul 4. Al naibii Mozart, știam eu că se droghează.

★ Am prins cîteva clipuri care promovează parfumuri purtînd numele unor actori sau cîntăreți: Antonio Banderas, Céline Dion etc. Așteptăm cu mult interes să preia și ai noștri ideea: oare cum ar mirosi deodorantul Guță, apa de toaletă Minune, loțiunea Romică Țociu? Deodorant solid Vijelie parcă am văzut pe piață, în seria aia cu calamități naturale, din ciclul „cum miroase avalanșa?”.

★ În București s-a ținut Festivalul de Artă Medievală. Locația a fost fericit aleasă, fiindcă multe părți ale Bucureștiului arată exact ca în Evul Mediu, deși, de atunci încoace, nivelul de trai s-a mai deteriorat puțin. La televizor s-a spus că „dacă sîntem în trecere pe acolo, putem vedea prinți și prințese”. Te pomenești că organizatorii Festivalului de Artă Medievală or fi ridicat la locul faptei și niște palate cu turnulețe, ca să nu stea prinții, prințesele și caii lor în ploaie.

★ Am prins la *Focus* un material despre parlamentarii României care n-au luat niciodată cuvîntul, dar care iau în schimb fiecare, lunar, de la dumneavoastră și de la noi, 21 de milioane de lei net, plus 34 de milioane de lei suma forfetară, plus 40 de milioane de lei cazare la hotel, plus alte cheltuieli pentru mașină, telefon etc. Mă gîndesc că la atîta ditamai cîrca de bani, respectivii, oameni fini, s-or fi gîndit că e mai bine

Dan Diaconescu, autorul OTV, cea mai lungă pauză publicitară în direct din istoria televiziunii

să tacă și să nu mai facă gît: „Dacă tot iau atît, ce rost are să mai iau și cuvîntul, nu?”.

★ De la *Observator* am aflat că unii dintre pensionarii români își permit, totuși, să facă excese, așa cum a făcut un cetățean care s-a îmbătat într-atît încît a pus mîna pe cuțit, și-a tăiat penisul și l-a aruncat în curte, printre bălării. Obiectul a fost căutat, găsit, pus într-o pungă și prezentat la televizor cu „blur”, cu ceață deasupra, adică. Gabriela Vrînceanu a întrebant: „În ce stare e pacientul, și-a recăpătat bărbăția?”, iar corespondenta locală a răspuns că da, și-a recăpătat-o, e alături de el; între timp, în josul micului ecran era scris mesajul „Supărat pe bărbăție” și ne-am întrebat oare cu ce a greșit bietul om. Ce mare chestie a făcut: și-a tăiat penisul, n-a dat în cap. La oameni.

★ Dom'le, ce atîtea manifestări, spectacole de hip-hop, dance etc.? Ce Mamaia, ce Cerb de Aur? La Drăgășani s-a desfășurat zilele trecute cea de-a

29-a ediție a Concursului Național de Doine și Balade, după cum am aflat de la jurnalul informativ TVR Cultural. Cu știri din astea, pare evident de ce ratingul este cel care este; singura soluție ar fi să se bage materiale culturale la modul „După ce au consumat alcool la bufetul de lingă bibliotecă, doi filosofi s-au luat la ceartă pe teme legate de existențialism; unul dintre ei a scos un condei și i-a înfierat imediat comportamentul celui alt, cu două epigrame bine țintite. Victima se află în afara oricărui pericol!”.

★ Ca să vedeți și dumneavoastră cît sînt de neînțelese căile destinului: într-o dimineață, în vreme ce mă uitam la primul *Focus* al zilei, a apărut nu Năstase, ci nenea care prezintă știrile din sport. „A apărut” este doar o figură de stil, fiindcă efectiv nu știu exact dacă a apărut sau ba, de vreme ce nu apăruse încă la serviciu omul angajat să aprindă luminile în studio. Prin urmare, m-am uitat la televizor cam ca la radio și

m-am gîndit la o soluție pentru Prima TV: ca să nu mai aibă problema asta cu luminile în zori, în loc să mai angajeze un om care să le aprindă cînd titularul de post nu ajunge la timp, mai bine să-l concedieze pe angajatul care le stinge seara.

★ L-am văzut într-un jurnal electoral pe domnul Ion Iliescu, încă președintele nostru, al tuturor celor care l-am votat în turul 2. Vorbea ceva, tuna, fulgera, trăsnea. Numai nu ploua și nu provoca grindină! Lîngă domnia-sa, în prim-plan, o duică purtînd bască. Semăna cu Mihaela Rădulescu, oarecum. Am avut senzația că mestecă gumă. Nu făcea baloane. Cum să faci baloane cînd vorbește domnul Iliescu alături? Doar el are voie să facă baloane.

Coaliția pentru un Șpagament Curat

PSD-ului i-a ieșit și ultima diversiune născocită pentru a distra atenția de la marile probleme ale țării: a murit Arafat. Pe fondul înmormântării liderului palestinian, Năstase a putut în sfârșit să distragă atenția de la averea sa în satele din Cîmpia Bărăganului: *E, ați văzut cât a moștenit Suha, nevasta lui Arafat? Adică ea ia 22 de milioane de dolari pe an și voi muriți de foame rînind la porcii pe care nici măcar nu-i aveți, că a trebuit să-i vindeți la arabi, care nu mănîncă porc! E, asta e din cauza lui Băsescu, care e marinar!*“ În acest timp, Organizația pentru Eliberarea României condusă de Băsescu, acest *Ăl Fatal* pentru Năstase, se pregătește să declanșeze Jihadul în teritoriile ocupate de baronii PSD în *fișia Loaza*. Să vedem ce tupeu avem săptămîna asta:

Tupeu obraznic 2004 (3 puncte): **Nicolae Văcăroiu și Dan Nica**. Domnii Văcăroiu și Nica s-au simțit tare ofensați după ce li s-a spus că nu au ce căuta într-un Parlament Curat și s-au apucat s-o dea în judecată pe societatea civilă, pe România

și pe mai cine îndrăznește să spună despre ei că sînt corupți, ei și PSD-ul care i-a născut. Încă o dată se vede că pentru PSD democrația e o obligație de serviciu: pînă la 4 cînd se-ncheie programul de lucru, sînt democrați pentru că-i verifică șefii de la Bruxelles, după care se-mbată și-ncep să zică că e o curvă, pe care, pentru 1 miliard de dolari ai lui Năstase, pot s-o aibă și s-o pună să stea în patru labe cînd li se scoală lor.

Măgăreu 2004 (2 puncte): **Senatul României**. După ce au furat pînă și din cartea de istorie ce-au avut regii României, astăzi oamenii lui Vișinski de la PSD îl mai fură o dată pe Rege de ce-a construit bunicul lui. După ce s-au făcut că-l despăgubesc cu niște bani aruncați pe jos, oamenii lui Petru Groza din PSD îl mai păcălesc o dată pe Rege și refuză să discute problema despăgubirii în Parlament. E și normal: în fond, de ce să se grăbească acum să-i dea înapoi castelul Regelui? Păi, dacă vrea Mihnea Năstase să-și facă majoratul, unde să se ducă prințisorul: în „Space”-ul lui Nicu Gheară sau

Ce se-ntîmplă?
Zici că ești flamand? Vino să te pup, belgianule! Deci, matale flamand, eu însetat, facem o echipă beton! Părerea mea...

În compania omologului său de la Bruxelles, Nicolae Văcăroiu, președintele Senatului, își dorește să primească ordinul Stella Artois a Belgiei în grad de Mare Consumator

la Peleşul regelui Carol I, nu?

Tupeu banal 2004 (1 punct): **Miron Mitrea**. Ministrul Transporturilor cu Jeep-ul s-a dus în Valea Jiului și le-a promis minerilor termopane pentru la anul, numai ca să-l voteze pe Adi președinte. În fond, ce putea să le promită și Mitrea minerilor? Că n-o să mai fure?

Că n-o să mai fie corupție? Aiurea, să fim serioși. Păi, din ce naiba să dea termopane la toată Valea Jiului – înțelegeți-i și pe ei – că doar nu din salariul de ministru! Că unde s-a văzut salariu de ministru mai mare decît șpaga de ministru?

Bursueul drastic

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general Tupeu 2004:

1.	Ion Iliescu	39 puncte
2.	Adrian Năstase	23 puncte
3.	PSD	16 puncte

Drăghici, ghicitoarea mea

Subprefect al Argeșului este pesedistul Mircea Drăghici, un tînăr pregătit, dinamic, care a făcut multe pentru județ, cum ar fi, de exemplu, o frumoasă casă personală pe la Podul Dîmboviței. Și care, după ce a fost dat afară pe ușă din ACR, a intrat pe geam, ca vice-președinte, la concurență, adică la noua Federație Română de Automobilism, care tocmai a căpătat personalitate juridică. La volanul federației se află însuși liberalul C.P. Tăriceanu. Dar nu despre aceste lucruri vrem să povestim noi aici, ci despre norocul care l-a lovit de la o vreme pe subprefect. Mai întîii, la Budeasa, a salvat de la înec un bezmetic ce se îmbibase deja cu alcool. Altă dată, la Hîrtești, s-a nimerit pe lîngă un incendiu și a contribuit cu cîteva găleți de apă la suprimarea acestuia. Ce-i al lui e al lui, faptele bune sînt fapte bune. Evident, însă, că faptele astea n-au rămas simple fapte, ci au ajuns imediat în paginile ziarelor, cam după modelul termopanelor lui Mitrea. De-aia stăm și ne întrebăm, alături de o cititoare din Pitești care ne-a făcut atenți, ce ieșea dacă omul se enerva și oprea cutremurul ăla de acum cîteva săptămîni.

Cartea de Argeș

Dormi liniștit, PURPSDPNLPD lucrează pentru tine

Zilele trecute, într-o noapte, poliția constănțeană a amendat un gardian care, în loc să-și îndeplinească misiunea de a păzi un panou cu afișe electorale, dormea în post. Sincer, ni se pare exagerată măsura. La urma urmei, ăia pe care îi păzea el acolo asta fac: dorm patru ani în post și iau și mai mulți bani pentru asta. În al doilea rând, cine să le agrezeze afișele, cine se mai ia azi de cetățenii săraci și cinstiți? Unde mai pui că, bietul de el, gardianul a adormit tot din cauza candidaților: știți cum se întâmplă dacă te apuci să numeri oile lui Gigi Becali, casele lui Năstase, ouăle lui Năstase sau – cine știe? – mandatele lui nea Nelu!

Secția 6 Poluție

PSD-ul vrea să-i numărăm metrouăle lui Ceaușescu

PSD-ul a pornit tare în campanie. În orașelul Sfintu Gheorghe, partidul de guvernămint a găsit argumentele cele mai tari cu care să se laude: cu metroul și Săgeata Albastră, două din cele mai mari realizări ale PSD-ului din toate timpurile, de când a construit Ceaușescu metroul și Casa Poporului. Iată însă și alte câteva uriașe posibile realizări ale partidului, menite să facă viața mai bună milioaneilor de oameni ai muncii din toată țara: submarinul cu marșarier din Cluj, stația orbitală cu pager din Moinești, jud. Bacău, Trenul de Mică Viteză cu Tualeta în Porumb dintre Fetești și Cernavodă, hidroavionul cu cutie de table de la Giurginea-Vadu Oii, termocentrala subacvatică de pe brațul Călmățui, televizorul cu ecran invizibil de la Buzău sau robotul din arpacăș de la Chitila, care zice „Mama!”, „Șpaga!” și „Adrian Năstase! Adrian Năstase!”.

Sfântul Ilie Dumitrescu

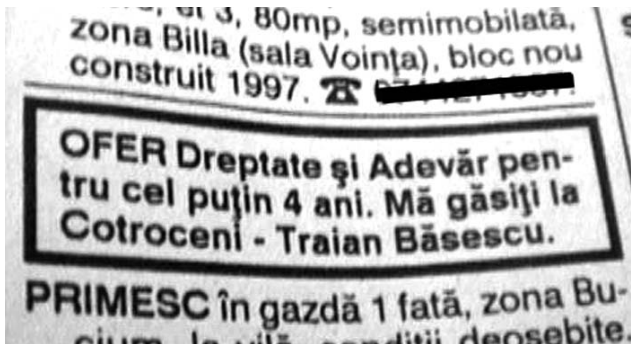
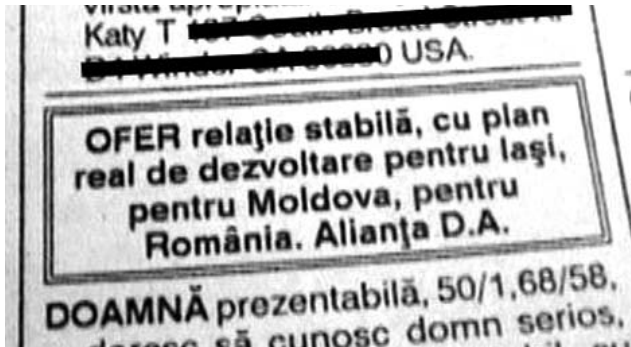
CDR-ul a murit, trăiască sloganul său:

„Săpunul Cheia e la tine!”

Am constatat – pe pielea mea, veți vedea – o chestie ciudată care se petrece în Constanța. În general, seara pe la 10-11 se termină cu apa caldă. Mai nasol e că și dimineața trebuie să te rogi un pic de țevi ca să vină ceva prin dinsele. În fine... Când a început campania pentru alegerile locale, hop, am văzut că s-a lungit programul de apă caldă! În scurt timp, cum s-a terminat cu scrutinul, gata, s-a gătat și gazul de la centrală. A urmat iar sezonul dușurilor reci. Zilele trecute, surpriză: am prins apă caldă la 12 noaptea! Nu se poate, mi-am zis, e clar că e o legătură între campaniile electorale și apa caldă. Păi, în locul vreunui politician, duceam schema și mai departe: puneam în apă și un șampon special de spălat creierul!

Șamponul bun și pomul copt

Mică publicitate pentru procent mare

La Iași, prin anunțurile de mică publicitate, politica a început să fie alături de oameni. Și chiar împreună cu ei, cu vânzătorii de Ford Cabrio (negociabil), enciclopedie engleză, antenă bulgari și butelie portabilă auto plus diferența. Nu-i vorba de PSD, care n-a mai fost alături de oameni și împreună cu ei de la 23 August 1989. E vorba de Alianța D.A. și de Traian Băsescu, care oferă relație stabilă, exclus aventurierii, traseiștii și pesedistele. Nu răspunde la bip-uri, iar de când s-a retras Stolojan, nici la cip-uri.

Anunțul de la A la Z8

Spitalul de campanie

Cofraj oblige

Am intrat în secțiunea de jocuri și concursuri de pe site-ul lui Adrian Năstase. Mă așteptam să găsesc ceva gen Age of Empire, unde trebuie să-ți construiești cât mai multe castele, case și ferme; unde ai de făcut o grămadă de drumuri sau șosele prin încredințări directe; ceva cu sclavi pe care îi pui să muncească din greu pentru tine și cărora le mai scapi la răstimpuri câte un corn cu lapte. Pe scurt: jocuri de strategie și de culise. Și când colo dau peste un amărît de puzzle cu premii constând în 5 cofraje cu ouă săptămînal. Iar premiul cel mare, atenție, „o zi alături de Președintele care te reprezintă“. Păi, și dacă iese Băsescu, ce se întâmplă cu premiul? Abia atunci mi-ar plăcea să petrec o zi cu Năstase. Undeva într-o insulă din Pacific, un paradis fiscal și natural, unde se retrag de obicei dictatorii miliardari când se împute treaba.

Cofraj Kapoor

Un veac de senilitate

După ce că de-abia își văd capul de treabă pregătind furtul alegerilor, BEC-ul și Curtea Constituțională muncesc din greu și la numărul record de contestații care-i vizează pe cei 12 preșidențiabili. Mircea Drosu Niculina, de pildă, a vrut inițial să-l conteste pe Mircea Geoană, dar pînă la urmă s-a mulțumit cu Năstase și Băsescu. Dar liderii incontestabili ai contestațiilor rămîn Ghe. Gibescu și Isaia Faur, care au depus contestații pentru fiecare din cei 12 candidați. Faur ăsta, dacă nu mai aruncă cu cerneală, are destulă acum ca să redacteze contestații. Dacă i s-ar fi

admis și lui candidatura, cu siguranță și-ar fi contestat-o singur. Măcar așa consemnam primul răspuns pozitiv în istoria relațiilor sale cu BEC-ul. Semnificativ mi se pare însă că Iliescu rămîne în continuare de necontestat.

Contestație în integrum

Vadim inaugurează podul prieteniei Giurgiu-Ruse

Radu Câmpeanu voia să-l aducă pe Rege, Iliescu să-i aducă pe ruși, Năstase vrea să ne-aducă în sapă de lemn, iar mai nou Vadim ne promite să aducă în România giulgiul lui Iisus de la Torino. Poate la schimb cu Mutu, plus fesul ăla al lui, care, ca și giulgiul, a conservat imaginea măreției Briliantului. Te pomenesci că Vadim, această MeSIE cu altă pălărie și cu ochelari de Elvis, o să ne arate, din rațiuni electorale, un giulgiu cu mînecele legate la spate.

Graalgaragiul

DIP, DIP, urrra!

Liderii PSD răspund în direct la un *hot line* electoral instalat în sediul de campanie din București. Dan Ioan Popescu, care este de serviciu la telefon între orele 10 și 12, a dat și explicația: „Din păcate, nu sîntem foarte des invitați la emisiuni pentru a vorbi despre noi..., iar majoritatea informațiilor pe care alegătorii le primesc sînt ori false, ori incomplete“. Cu partea a doua a afirmației sîntem întru totul de acord. În ceea ce privește aparițiile la TV, avem o soluție: încercați și dumneavoastră, domnule Popescu, să plimbați mai des o tavă pe

Oglindă retrovizoare, cine-i mai candidat sub soare?

Dacă acum mulți ani țărăniștii promiteau că vor merge cu Dacia, pesediștii de acum plusează și, după cum vedeți, merg deja cu taxiul. Fenomenul are loc în Vrancea, județul european al provincialului Marian Oprișan, iar firma de taximetre care pune umărul și luneta mașinilor la campania PSD-ului se numește RAL. Patronul acestei firme susține cînd că habar n-are cine a adus afișele, cînd că taximetriștii angajați sînt obligați să-și acopere lunetele fără comentarii.

„Eu nu dictez la ei în casă, nici ei nu dictează la mine“, zice matronul, confundînd ce se întîmplă la el în casă cu ce se întîmplă pe străzi. Ce ar trebui să se întîmple pe străzi, potrivit Codului Rutier, arată cam așa: „I se interzice conducătorului auto să aplice reclame publicitare sau să aibă aplicate folii sau accesorii pe parbrize, lunetă ori geamurile laterale, ce restrîng sau estompează vizibilitatea în timpul mersului, atît din interior cît și din exterior“. Lucru cu care

comisarul Viorel Gheorghe, șeful Poliției Rutiere din județ, nu este de acord, el considerînd, într-o declarație dată *Ziarului de Vrancea*, că se pot pune afișe electorale pe geamurile din spate, cu condiția ca șoferul să aibă vizibilitate. Greu de spus acum cine are dreptate: legea sau poliția lui Oprișan? Probabil că lucrurile funcționează și în acest caz după vechea regulă pesedistă: „Unde-i fărădelege nu-i tocmeală“.

Provincia europeană

lîngă Năstase.

DIP Throat

Mitrea promite termopanis et circus

Aflat în campanie electorală în Valea Jiului, Miron Mitrea le-a promis minerilor că, în cazul în care Uniunea PSD+PUR va câștiga alegerile, ei vor avea parte de termopane. Subțire promisiune, domnu' Mitrea! Mai bine le promiteați ortacilor alte socoteli mai pe gustul și limba lor. O idee ar fi să-i fi momit cu un a-lambic cu pick-up încorporat, care susură țuiculiță direct la capul patului pe muzică de Ileana Ciuculete. Sau, de ce nu, un intelectual bărbos și cu ochelari, rezistent la ciomăgeală, ca să aibă și minierii amatori de fenomenologie cu cine să se contrazică la birt și să nu mai vină pînă la București, așa, doar de dragul discuției.

Ortacul popii

Rîsul de pe urnă

Cred că ați observat: de cîte ori faceți vreo tentativă seara de a da pe TVR, nimeriți peste clipurile electorale de 20 de minute ale lui Năstase și schimbați programul. Încercați o treabă, să nu schimbați pînă pe la minutul 15, cînd, în timp ce vocea lui Năstase se aude spunînd „Am declanșat lupta împotriva corupției cu ajutorul PNA“, intră o secvență cu Mischie ieșind de la PNA. Fiindcă acesta rîde, nu are cătușe, nu îl încadrează nici un polițist și nu e băgat într-o dubă a poliției, vă întreb: credeți că Mischie rîde de Năstase?

Nicolae Miss Chie

Vadim vizează alegătorii de la orașe și compensate

Analizînd radiografia acestui afiș electoral, am ajuns la părerea că Vadim va face și la alegerile de acum cel mai bun cuplu președinte-premier cu cine știe ce medic de gardă. Obișnuit să promită cîte-n lună și-n stele verzi pe pereți, candidatul abia scăpat de la izolare cu ajutorul consilierilor semiți vine și propune nu doar hrană, căldură, justiție și mult rahat, ca în alte dăți, ci și medicamente. Așa cum alții corup alegătorii cu mititei, e de așteptat ca și Vadim să organizeze petreceri populare electorale cu piramidoane și bere. Bere cu multă spumă.

Bromură-n gură

PSD-ul aduce noi greutăți în viața pensionarilor din România: o sală de forță

PSD-ul s-a gîndit ce s-a gîndit și a făcut o donație absolut necesară unui cămin de bătrîni: un aparat de fitness. Dar ce naiba pot să facă acum pensionarii de la căminul de bătrîni cu un aparat de fitness? Păi, simplu: 1000 de abdomene goale pe zi, 80 de exerciții a cîte 20 de repetări ale propoziției „Mi-e foame, taică!” și 100 de exerciții pentru spate – ca să-și mute burta de la spinare în față. Eliot Fitness

Fericirea de a fi nebun furat în România

Trăim altfel astăzi în Europa

Nivelul de trai a crescut fiindcă avem mașini tari, avem restaurante pe toate gusturile, avem Mall-uri de tot buzunarul. E bine. Drumul acesta neabătut îl datorăm unui guvern curajos, european ca clarviziune, ca dinamism. Acest guvern a primit cu brațele deschise un împrumut de la Banca de dezvoltare socială a Consiliului Europei. Este extraordinar cum 1,7 milioane de dolari americani au ridicat la termenele stabilite vile în Gura Ocnitei, lângă Tîrgoviște. Banii fac treabă. Acolo erau ceva nebuni, dar cu 1,7 milioane de dolari s-au produs locuri de cazare pentru 216 bolnavi neuropsihic cronici. Uite, nu s-a mai furat, uite, europenii pot vedea o chestie frumoasă, practică, uite românii, ei au pentru nebunii lor un loc unic, rai sută la sută. Lift, balcon la cameră, WC la cameră, cadă, chiuvetă, farmacie, cabinete, sală de gimnastică, ateliere de recuperare prin activități felurite, salon de deprindere a scrisului pentru oligofreni, bibliotecă, biserică, doctori ce bat drumul tocmai de la București. Pe scurt, o bijuterie arhitectonică pusă la dispoziția unor pacienți ce reprezintă dimensiunea existențială cea mai tulburătoare ca destin și existență.

Năstase are grijă de nebunii țării

Dar a rămas mască când i s-a spus că chestia aia de la Gura Ocnitei e gata. Bă, băieți, mască! Iliescu, alt mare om al țării, sanchi, europene, a căscat gura și mai mare la o emisiune de pe TVR 1 a lui Octavian Andronic. Cum a auzit, a doua zi a ordonat: mie îmi pregătiți o vizită acolo, iar șeful de atunci, din februarie

anul ăsta, al Autorității pentru Persoanele cu Handicap, Stoenescu, a fost dat afară și înlocuit cu unul Sălăjeanu. Păi, în câteva zile a făcut posibilă inaugurarea centrului. Om superdestoinic. Doar că Iliescu a ajuns la Găești, de unde a trimis un frigider Gurii Ocnitei și regretele sale că nu poate ajunge. Inaugurarea nu a mai avut loc atunci, dar Iliescu a promis iar. Iar se ambalează motoarele. Stoenescu cel destituit din supărarea lui Iliescu – uite un caz în care a funcționat separarea puterilor în stat – Stoenescu, zic, a devenit consilier al lui Dan Mircea Popescu la Ministerul Muncii, adică într-un colț mai cald și mai chibățar, fiindcă tot cu politici de înnebunire a nebunilor se ocupă.

Pe 12 iulie 2004, Spitalul se deschide

Schizofrenicii joacă piesa *Azi-lul de noapte*, iar șeful Sălăjeanu joacă tenis de masă cu nebunii. E frăție, e bucurie. Pe 21 iulie se închide. Sălăjeanu zice că nu are bani pentru chestia asta. Stoenescu zice: dom'le, trebuie transformat în altceva... le dăm medicamente nebunilor și îi trimitem acasă. Europa e isterizată. Oamenii înnebuniți ai Guvernului Năstase zic: bă, dar baba asta de Europa, ne monitorizează ea? Cît trebuie respectat protocolul cu ea? Ne-a dat banii, lasă că facem noi ce vrem cu clădirile. Europa e departe, nebunii nu înțeleg ce li se întâmplă. Facem ce? Centru-pilot? Hotel de trei stele? Centru de conferințe? Un pic din toate. Și dacă ne deranjează vreun nebun la saună, îl dăm dracului afară. Țștia nici nu știu să aprecieze. Ei să umble prin pădurile din apropiere, iar noi să-i vînam, să-i pescuim, să-i punem să se bată ca Pokemonii.

Partida amoroasă a Rromilor din Argeș

Haoleo, și bafto delo, mare țigănie dă țigani la noi, la Partida Rromilor dăn Argeș – haia cu asul dă treflă, colț cu PSD. Dăputatu Nicolae Păun i-a ciordit secretara lu preșădintele Mareș, dă l-a lăsat în curul gol cu piranda dăn dotare. Hașadar, ca să vă intră bine la cap, așa cum intră țiganu în cotețu' cu găini când nu te-astepti: jupinul Mareș s-a trezit că i-a plecat bagaboanta, cu care a recunoscut la conferință dă presă că durmea cu ea și cu nevasta hîn aceleași casă. I-a plecat dîmpreună cu dom deputat rrom Nicolae Păun, care i-a plăcut că erea tînăr și cu foncție la parlament,

și lui i-a plăcut că mirosea frumos a parfomuri și sulemeneli dă la Mareș și nu a țigan dă Pitești. Că oricum, fie vorba între noi, ea nici nu erea dăn etnie, erea româncă get-beget, da' o băgasă preșădintele la facultate pă locuri rezervate rromilor. Da' nici Mareș nu să lăsă și dădu declarație dă presă cum că „Ce, s-a terminat amantele dîn București?”. Și io v-am spus povestea așa și-am încălecat numai p-o șa, că m-ați ținut dă vorbă și uite că mi-o furat iapa!

Rromeo și Julieta

Demențial! Centrul de handicapați mintal de la Gura Ocnitei a înregistrat un record: la numai zece zile de la păparea fondurilor europene investite, s-a închis.

Pacta sunt servanta!

Adică „angajamentele sînt făcute să fie respectate” sau, mai clar, „zaciucionîie dogovorîi nada sobliudati”. Asta se pregătește Consiliul Europei să-i spună de la obraz Ucrainei în problema Bîstroe. Deputatul român Ionel Olteanu a inițiat o nouă moțiune pentru adoptarea unei rezoluții în Adunarea Parlamentară care să oblige Ucraina să-și respecte angajamentele internaționale și să se conformeze obligațiilor care-i revin ca membru al CE aflat încă sub monitorizare. Moțiunea acuză încălcarea mai multor convenții și rezoluții ale Consiliului Europei, iar inițiatorul va cere discutarea ei în regim de urgență, ceea ce poate însemna un vot în plenul Adunării Parlamentare la începutul lui 2005. Semnatarii moțiunii reprezintă 14 state membre ale Consiliului Europei. Moțiunea inițiată pe 12 februarie de către Viorel Coifan și care a avut ca efect numirea raportorului olandez Leo Platvoet își urmează și ea cursul. Pe 4 noiembrie, Platvoet urma să prezinte la Paris concluziile preliminare ale raportului despre situația deltelor europene, care include și problema Bîstroe. Întrucît Kievul nu i-a permis încă lui Platvoet să viziteze și partea ucraineană, urmează ca pînă la 9 decembrie acesta să-și formuleze concluziile cu sau fără cooperarea Ucrainei.

Pacta est fabula

Strategia M.A.E. în cazul Bîstroe: De ce să te complici cînd poți să te complaci?

Pentru un guvern care se laudă că „faptele sînt politica lui”, e interesant de văzut cu ce fapte se poate lăuda Ministerul de Externe în cazul Bîstroe. Care fapte, în limbajul M.A.E., se cheamă „demersuri” și „se depun în continuare” cu rezultate mai mult decît îmbucurătoare. Una dintre realizările diplomației de la București este faptul că Secretarul General al NATO nu consideră construirea unui canal ucrainean Dunăre-Marea Neagră la granița cu România o problemă NATO. Și asta în condițiile în care Ucraina nici măcar nu s-a ferit să declare de la bun început importanța militară strategică a proiectului Bîstroe.

Frunzărind printre comunicatele M.A.E., aflăm că decizia de a trimite o comisie a Secretariatului Convenției de la Berna în Delta Dunării reprezintă o consecință a demersurilor întreprinse pe lîngă forul european atît de către M.A.E., cît și de un număr important de O.N.G.-uri din domeniul protecției mediului înconjurător. Comunicatul păcătuiește cel puțin prin inversarea ordinii în enumerare, întrucît încălcarea Convenției de la Berna a fost sesizată încă de

pe 11 mai de O.N.G.-urile de mediu din Ucraina, iar M.A.E. a făcut-o mult mai tîrziu, la presiunea societății civile din România.

Tactica de împănare cu eforturile altora se repetă și în alt caz: M.A.E. se laudă că a inițiat în cooperare cu delegația parlamentară la Consiliul Europei o moțiune de rezoluție pe problema Bîstroe. Moțiunea a fost, însă, inițiată pe 12 februarie de un deputat român, iar M.A.E. a intervenit abia în mai, oferind sprijin documentar cînd moțiunea a fost prezentată în Comisia de Mediu. Cei care au redactat comunicatul par să nici nu știe exact despre ce este vorba, cînd spun că „rezoluția urmează să fie adoptată în perioada următoare”. În realitate, raportul inițiat ca urmare a moțiunii nu va fi supus Adunării Parlamentare mai devreme de martie 2005.

O nedumerire a specialiștilor în drept internațional este faptul că nici pînă acum M.A.E. nu a invocat articolul 18 al Convenției de la Berna, care permite înființarea unei Comisii de Arbitraj, a cărei decizie este irevocabilă și executorie. Dacă

Mircea Geoană descoperă un popor cumsecade pe care l-a reprezentat ani de zile în America fără să-l cunoască

Ucraina refuză timp de 3 luni numirea unui arbitru în comisie, articolul 18 permite numirea lui de către Președintele Curții Europene a Drepturilor Omului, în termen de (alte) 3 luni. Purtătorul de cuvînt al M.A.E. spune că Bucureștiul urmează recomandarea Comitetului Permanent al Convenției de la Berna, care vrea să-și formuleze

primele concluzii în decembrie. Aceste concluzii nu au puterea executorie a hotărîrii Comisiei de Arbitraj, dar M.A.E. nu crede că e nevoie să tulbure apele pînă în decembrie. Din punctul de vedere al ministrului, pare și firesc: în decembrie, guvernul va fi cu totul altul, de ce să facă el urît la Consiliul Europei și să-și strice relațiile cu colegii și pri-

etenii de la Bruxelles? Și pentru ce? Pentru un amărit de canal...

Autostrada București-Brașov calcă pe cadavre de copaci

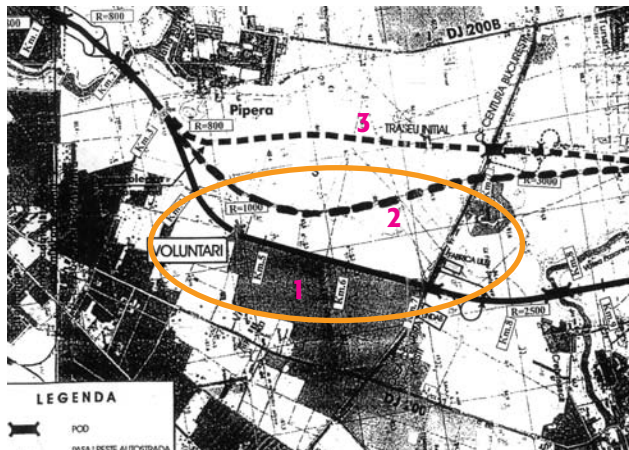
De ceva vreme, ne scrie o pădure cititoare și ne cere să o ajutăm cu un necaz. Dînsa locuiește pe undeva pe lîngă București, în comuna Voluntari, o cheamă Boldu-Crețuleasca și se teme că primarul PSD Pande Florentin și ministrul Miron Mitrea nu fac nimic ca să îi salveze 10 hectare de la defrișare. Acum, noi ce să facem? Mai mult decît să scriem nu putem. Problema e că Autoritatea Națională pentru Drumuri și Autostrăzi, AND, a dat unei mari companii de profil, Search Corporation, să facă proiectul autostrăzii București-Brașov. Conform hărților care se găsesc la toate primăriile din zonele pe unde va trece autostrada, pentru tronsonul Voluntari s-au făcut 3 variante. Prima dintre

10 hectare de pădure privite din profil. E poate ultima oară cînd le veți mai vedea înainte să treacă o autostradă prin ele.

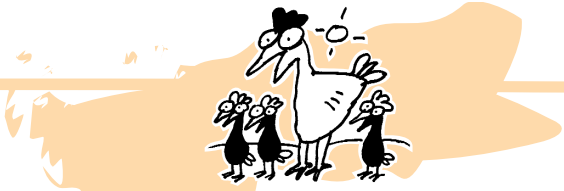
ele se întîmplă să fie cea mai scurtă, dar, din păcate, a pus mîna pe fundul zonei din Pipera Tunari în care avea Gigi Becali terenuri (*vezi schema*). Jap! Arș! Au! Așa se întîmplă cînd atîngi ce nu ai voie. Search Corpora-

tion a trebuit să proiecteze o altă variantă. A apărut a doua variantă, care ocolește relativ zona rezidențială becaliană, dar care, în mod misterios, a fost abandonată. Undeva, cineva, sus, la Autoritatea Națională a Drumurilor, și-a dat seama că nici pe terenul ăsta nu poate să treacă o autostradă oarecare. Recunoaștem, încă nu știm ale cui sînt terenurile respective, dar o să aflăm. Oricum, trosc, pleasc, jart! Amărit, proiectantul de la Search a trebuit să imagineze un al treilea traseu. Nu prea mai era loc. În stînga alde Becali, plus un misterios și imens teren gol, dar intangibil. În dreapta... doar pădurea Boldu-Crețuleasca. Așa că ultima variantă din proiect, agreată după toate semnele de AND pentru construirea tronsonului, e cea care va trece prin această pădure. Îi lășăm?

1. Pădurea Boldu-Crețuleasca
2. Variantă a autostrăzii care trecea prin cîmp
3. Traseul inițial care trecea foarte aproape de terenul lui Becali

Ecologică Contra

Loc de retrocedat cu capul

Cine a stat în beciurile comuniste
ajunge în garajele democrației

Se vede că țara a avut un prim-ministru de profesie jurist, și încă din asta școlit în Europa. În România, taman în mandatul său, s-a considerat infracțiune gravă faptul de a fi intelectual, de a fi publicat cărți, de a fi făcut film, de a fi fost publicist. De Nicolae Porsenna probabil că nici nu ați auzit, deși a fost, la fel ca și Năstase, jurist, deputat în Parlamentul României, e drept, înainte de cel de-al doilea război mondial. Și probabil că nici nu ați citit vreuna din zecile de cărți scrise de N. Porsenna, deși, credeți-ne, în *Regenerarea neamului românesc* prezenta, și încă în urmă cu 60 de ani, exact situația de acum a României, condusă de ticăloși notorii. Iar filmul *Se aprind făclile*, unul dintre filmele românești celebre în perioada interbelică, făcut după un scenariu și pe banii aceluiași N. Porsenna, șintem siguri că nu l-ați văzut, că au avut grijă comuniștii să-l ardă cum s-au instalat la putere. Când l-au și condamnat pe Porsenna la 50 (cincizeci!) de ani de pușcărie, considerându-l ideologul grupului de

intelectuali din care făcea parte și Petre Țuțea. La pachet cu condamnarea i-au confiscat și casa din Capitală, de pe Bulevardul Ana Ipătescu nr 27. Și acum, fii atent, Năstase, statul român condus de tine, un jurist, a considerat îndreptățită injustețea comuniștilor și nu a făcut nici o reparație în cazul Porsenna, vreo scuză, un paras-tas pentru că i-au îngropat în neant celebritatea. Ba mai mult, a refuzat să-i înapoieze familiei Porsenna casa confiscată. A vândut-o, în schimb, pe bucăți unor tipi anosti, dar mult mai cunoscuți acum decât Porsenna, dintre care îl cităm pe Emil Ghițulescu, ambasador cică prin Pakistan, și pe Gheorghe Ghițiu, primar al comunei Afumați. Și totuși, pentru a da cazului un parfum de dreptate, statul i-a retrocedat ceva-ceva din imobil soției intelectualului Porsenna, doamnei Zoe Porsenna, în vîrstă de 91 de ani, din care cinci i-a petrecut și ea în pușcăriile comuniste: statul i-a dat înapoi garajul casei. Cum visul doamnei Porsenna este să readucă în prim plan opera și personali-

tatea soțului ei, să-i redea celebritatea de odinioară, partea de imobil retrocedată i-ar putea servi acestei cauze nobile. În condițiile date, ar putea face, în

loc de casa memorială Nicolae Porsenna, garajul memorial Porsenna.
Alexandru CĂUȚIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Descoperi

Tehnici și practici
sexuale arhaice

Struna este un artefact întâlnit tot mai rar în Maramureș, dar apare și în alte zone tradiționale cum ar fi Țara Oașului, Țara Năsăudului sau Țara Moților. Se înfășoară în jurul penisului, printr-o gaură făcută în prepuț cu sula de cizmărie. Este înnodată într-o manieră caracteristică. Nodul, în formă de fluture, cu mustățile de circa doi centimetri fiecare, este utilizat pentru a atinge clitorisul femeii în timpul actului sexual. Pop Petru, zis Petre a Pădurii, din cartierul Iapa al municipiului Sighetu Marmației, a descris astfel modul de preparare al unei *strune*: „Se smulge un mănunchi de fire de păr din coada unui cal, care se fierb în apă timp de cel puțin două ore. Bătrânii puneau în fiertură piatră sură de munte pisată și pilitură de caiele”. Se crede că aceste substitute trans-miteau sexului bărbatului tăria lor caracteristică. *Struna* nu se utilizează decât în timpul actului sexual, și îndelunga ei folosire poate produce escoriații tipice. Fierberea firelor de coadă de cal are menirea de a reduce riscul infecțiilor la cei doi parteneri.

Huțuțul este, categoric, cel mai tehnic și spectaculos artefact folosit în Maramureș, în timpul actului sexual. Este un fel de leagăn care seamănă cu inelele de gimnastică și se confecționează din chingi de piele. Cele două chingi se leagă în cuie solide fixate în tavan. Femeia își petrece fiecare picior prin bucla chingii și se lasă ușor pe spate. Bărbatul îi leagă mâinile la nivelul incheieturii palmelor. Greutatea corpului stă sprijinită pe mâini. Bărbatul stă sprijinit de un perete și o balsează ușor. Mișcările îi cuplează și decuplează ritmic. Este destul de periculos și memoria colectivă descrie cazuri de accidente oribile, în care bărbatul și-a rupt penisul, la impactul cu corpul femeii, în momentul unei mișcări prea bruște, în care n-a reușit s-o intromisioneze. Folclorul *underground* vorbește despre practicanții acestui gen de acuplare cu vădită admirație, iar exercițiul în sine este considerat o culme a virtuozității.

Dura sex sed plex

Găbiță Drogeanu a citit textele alăturate

și poate afirma cu siguranță: nu mai există pic de siguranță pe lumea asta!

– zona protejată din jurul Histriei n-are ce face în fața inaltelor fete bisericesti;
– nici măcar de falsurile după Tonitza pe care le primește A.N. nu mai poți fi sigur în ziua de azi;
– urșii din Poliție cad ca vrăbiile în cursa Vulpiei.

Cu mănăstirea pre rezervație călcînd

Arhiepiscopia Tomisului e hotărâtă să ridice o mănăstire cu hramul „Înălțarea Domnului” în zona strict protejată a sitului arheologic al cetății Histria. În mai, anul acesta, Consiliul Local al comunei Istria a atribuit cu titlu gratuit Arhiepiscopiei terenul agricol de 5 hectare „în scopul construirii unei mănăstiri”, iar în 21 septembrie CJ Constanța a eliberat certificatul de urbanism în care este indicată și distanța de numai 300 m la care se află mănăstirea, clopotnița și chiliile de cetatea Histria. Pe 2 octombrie, Administrația Rezer-

vației Biosferei Delta Dunării (ARBDD) constată că lucrările de construcție au început în lipsa autorizației de mediu și cere încetarea lor. Pe 27 octombrie respinge cererea de eliberare a au-

dosarele chiX

torizației de mediu și cere desființarea construcțiilor care au continuat să fie ridicate de părințele Ieronim împreună cu drept-credincioșii săi zidari. O săptămână mai târziu, lucrările nu încetează și ARBDD amendează Arhiepiscopia cu 75 de milioane de lei. Ca să lămurească autori-

tima oară cînd l-au prezentat pe arhiepiscopul de Constanța într-o lumină nefavorabilă, întreaga echipă de filmare și-a luat o sfîntă anatemă, iar producătorii au primit o atenționare pe firul scurt care unește Piața Victoriei de Șoseaua București-Ploiești, semn că Teodosie Tomitanul (fost Snagoveanul) se iubește frățeste cu puterea laică de la București. Serviciile monahale secrete spun chiar că iubirea frățască de astăzi își are originea într-o iubire vinovată de mai demult, ceea ce explică într-un fel curajul de a construi mănăstirea în zona interzisă a cetății grecești Histria. Și dacă tot am hulit, îl anunțăm pe Înalt Prea Propriul Teodosie că primim anateme și pe adresa redacției.

Asociația „Salvați Dunărea și Delta – A.C.”

Adrian Năstase are toane și tonitze

Bodigardul avea în brațe un Tonitza. Amândoi, bodigardul

și tabloul, au intrat în clădirea Muzeului Național de Artă. Aici, un mic grup de experți îl aștepta pe Tonitza. Fuseseră rugați de domnul Adrian Năstase, dacă sunt draguți (adică moca), să spună dacă nu cumva pictura semnată Tonitza este, de fapt, un foarte meșteșugit fals. Bodigardul a scos pictura din ambalaj și a pus-o cu gesturi rituale pe birou, după care s-a retras plin de respect pentru a face loc maeștrilor. Aceștia s-au apropiat cu respect, și-au pus ochelarii, s-au aplecat asupra lucrării de artă. N-a fost nevoie de mai mult de 2 secunde. S-au ridicat palizi de emoție și muți de supărare. Nu era un fals. Era o copie grosolană achiziționată de pe o tarabă din Piața Crângași. S-au întors spre bodigard, care a înghețat tîntuit de privirile lor uci-gașe, așa cum pot uneori să fie experții deranjați pentru stupidenii. Privindu-l, și-au dat seama că omul era nevinovat. Și-au amintit cine îl trimisese de fapt: Colectiionarul din Cornu. Au respirat adînc, să nu greșească, după care i-au spus băiatului următoarele cuvinte: „Spuneți-i domnului Adrian Năstase că această pictură este foarte frumoasă; s-ar putea, însă, să nu fi fost făcută de maestrul Tonitza; totuși, avînd în vedere atenția pe care domnia-sa a acordat-o acestei opere de artă în condițiile în care este cel mai mare colecționar din România, nu excludem posibilitatea ca însuși dl Tonitza să fi greșit”.

Operațiunea „Cu manipulările curate!

Caz școală de manipulare. Clubul de strip-tease Moonlight, în fapt un bordel acoperit din Cluj, a funcționat sub minunile și sub privirile lascive ale polițiștilor de la crimă organizată pînă recent, cînd patronii localului au fost arestați pentru trafic de persoane. Procurorul Dora Molnar, altmîn-

teri un personaj foarte tăcut, s-a trezit să dea din senin declarații (dez)interesate presei. Printre clienții bordelului au fost identificați un fost ministru – iar Clujul, vă reamintim, are trei foști miniștri, adică Rus, Dăncu și Pușcas – , patroni de presă grizonati și cu burtică, politicieni, oameni de afaceri, șefi de la Garda Financiară și, normal, polițiști. La capitolul curcani, sifonul din Procuratură a dat pe goarnă, în primele zile ale anchetei, sub titlu confidențial, numele lui Toma Rus, șeful zonal al Centrului de Combateră a Crimei Organizate și Antidrog (CCCOA) – pupilul lui Virgil „Vulpea” Ardelean, șeful spionilor din MAI și adevăratul ministru al acestui minister. Tomiță a recunoscut că a fost la Moonlight în... timpul liber. Alături de el a fost identificat un personaj foarte important, despre care presa locală a uitat să scrie. L-am aflat noi: Paolo Sartori, comisar italian de „crimă organizată”, prietenul lui Toma Rus și ursulețul unei ziariște locale. Superb. Apoi, sifonul din Parchet erupe: comisarul Oțel, șeful județean al CCCOA, subalternul lui Tomiță adică, este „dezvăluit” ca protector al proxeneților de la Moonlight. Mai mult, spunem noi, prin sursele noastre, Oțel chefuia pînă-n zori în local beneficiind de protocol. Ce se-nîmplă cu toate sifonările astea ciudate? Se-nîmplă că presa a amuțit ca rozătorul în păpușoi, că miniștrii, politicienii și polițiștii pe care Procuratura i-a identificat au fost uitați (probele au fost palmate), pentru ca Oțel să fie înălțat într-o țeapă înaltă drept exemplu. Firește, o țeapă pe care o merită din plin. Dacă ați fost atenți, am amintit și de Virgil „Vulpea” Ardelean. Aici, se pare, e bubă. „Vulpea” a fost asmuțită de Ady să dea exemple de corupți, dar, pezevenghi cum e, și-a făcut, cu un singur drum, și jocurile lui. O să aflăm în curînd și cu ce i-a greșit „unchiul” Oțel.

Biroul de Investigații

MANGLA CUM LAUDE

Consiliul Superior al Huzurii

Judecătorea Maria Huza și-a câștigat dreptul să aibă valoarea de test pentru reforma Justiției din România. Ca la rai, unde prezența sau absența mîncării îi poate spune dacă ai scăpat sau nu de boală. Și tot ca în cazul raii, Justiția nu va scăpa ușor de doamna Maria Huza. Oricum, în aceste clipe, nici nu se poate vorbi că ar fi început vreun tratament, odată ce Huza este în plină ascensiune: tocmai ce s-a calificat – fără vreun contracandidat – pentru a fi aleasă în Consiliul Superior al Magistraturii. Trebuie să vă imaginați cum arată un buletin de vot cu un singur nume ca să înțelegeți atmosfera ceașistă pe care o emană această doamnă. Și asta deși nu ea, ci soțul dănei, dl Ion Huza, își trage rădăcinile de la Scornicești. Unde dl Ion Huza a fost pe rînd

veterinar, apoi director tehnic la o fermă a CAP Scornicești. Moartea (prin împușcare, vă reamintim) a Fiului Scorniceștiului, Nicolae Ceaușescu, a avut un efect pozitiv asupra carierei lui Huza, care a fost avansat director general. Efectul avansării a fost falimentul fermei. Nedumerit, dl Huza a acceptat modesta funcție de subprefect, pentru că un județ nu dă faliment; după 1996 a fost director în cadrul Camerei de Comerț Oltenia. Vi se pare că lipsește ceva care să explice continuitatea carierei de director înainte și după '89? Corect, a (re)devenit membru de partid (PDSR) în 1993. Doamna Huza sa chinuit ca șef al secției comerciale la Tribunalul Olt pînă cînd a sărit direct în poziția de președinte al Tribunalului București. Dincolo de calitățile profesionale deosebit de temute, saltul senzațional (promovări de genul acesta sunt total ieșite din traseul normal al unei

cariere de magistrat) mai poate fi explicat prin apartenența ei la cartelul Stănoiu: Viorel Stănoiu (soțul de Curte Constituțională), Maria Huza (prietină și doctorand) judecătoria Lidia Bărbulescu, Maria Despina Mihai, Cristina Luzeșcu, Cristina Tarcea, Marian Gherasim (fost procuror general adjunct și soț al Brunei Gherasim, verisor primar al Mariei Huza). Modelul Stănoiu este însușit creativ de discipola de Olt: judecătoria o consideră mai harpie decât fosta ministresă. Dar Huza a depășit-o pe Stănoiu și la categoria „afaceri cu vile”. În declarația de venituri, doamna Huza admite că are 100.000 de euro și 2,6 miliarde de lei. Bani provin – precizează ea – din vânzarea vilei personale din Slatina. Ce motive a avut ALRO Slatina să cumpere o vilă cu un preț care depășește cu mult nu numai valoarea de piață, ci și valoarea încasată de Rodica Stănoiu pentru casa din Filiași,

Mircea Toma are o convingere.

Ba nu, are 3. Sau, mă rog, stabiliți voi dacă există vreo legătură între o judecătorească ceașistă – Maria Huza –, un investitor strategic al serviciilor secrete – Ovidiu Tender – și un securist sinistru – Constantin Rotaru. Trimiteți răspunsurile pe adresa Rodica Stănoiu, șeful departamentului securității naționale Cotroceni.

de legături cu omul de afaceri Paul Brener, „al cărui nume a fost asociat cu afacerile ilegale din România ale mafiei italiene”, Drăgănescu l-a scos basma curată. Comunicatul comisiei este lipsit de echivoc: „Referitor la relația cu Paul Brener, dl Gheorghe Fulga a informat comisia că nu a avut cu acesta întâlniri de interes personal sau de afaceri, astfel că speculațiile privind existența unor legături cu mafia italiană sunt lipsite de orice fundament”. Singura legătură fundamentată este însă cea a lui Drăgănescu cu Tender, care este omul de Neanderthal al lui Fulga, care Fulga este omul de Cro-Magnon al lui Iliescu.

Pe mîna cui a încăput Deserviciul de Informații Externe

Generali Goia, Chiriac și Rotaru s-au ascuns sub umbrela Serviciului de Informații Externe. Fost ofițer de Securitate, Nicolae Goia a fost reactivat în SIE în anul 2000, cu gradul de general de divizie, prin decret prezidențial. Este în prezent adjunct al directorului SIE și șeful Directoratului de Informații. Dan Chiriac este adjunct al directorului SIE, șeful Directoratului de Operații. Liviu Turcu, fost ofițer DIE/CIE, rămas în Occident pe vremea lui Ceaușescu, a declarat în presa americană și apoi pentru *Jurnalul național* că Dan Chiriac a „desfășurat activități informativ-operative pentru identificarea ofițerilor rămași în Occident și stabiliți în

Biroul de Investigații

Haoleo, Medeline, stai potoliți! Ce-o să zice rumânii ăștia dacă-mi tragi portofelul cînd am mîinile ocupate chiar cu decorarea ta?

Madalin Voicu, un ansamblu arhitectonic de paintă al culturii române, care se poate prăbuși la primul cutremur de manglitudine mai serioasă din PSD

Ce ți-am zis io, Raule? Nu-i mișto în România? Și asta încă nu-i tot: acum luăm pielea cerbului ăștuia, mergem cu ea la Orăștie și ne iese fix de cîte un alaindelon de căciulă.

Alain Delon și Raul Gonzales, două vipuri occidentale care au ales prețurile studențești practicate de AGVPS, convinse că România lui Adrian Copilu Minciune este paradisul vînatilor

Domnilor, înțeleg să fi dat banii ăștia oricărui conducător al României din perioada, să zicem, 1965-1989. Dar de ce Regelui? Ce-a făcut el pentru mine în perioada mai sus amintită, cînd Partidul mă obliga să-l slujesc în înalte funcții uteciste și să cenzurez Festivalul „Baladele Primăverii”? Sau „Primăvara Baladelor”?

Antonie Iorgovan, tatăl incestuos al Constituției, scoțînd-o cu orice ocazie la produs. La produs monștri.

Bă nenică, ce să zic? A venit și la mine la hotel cu camera ascunsă, da' la mine nu țin nici o cameră ascunsă, totul este la vedere și, dacă ți-a plăcut fata, plătești și gata.

Mitică Dragomir ascunzînd după cele două semne ale victoriei numărul de clase pe care a fost obligat să le absolve ca să ajungă deputat

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Mai bine mai târziu decât nici o plată

În sfârșit, Bobby Păunescu a recunoscut: „Mă gândesc la Monica Birlădeanu așa cum orice bărbat se gândește la iubita lui”. Adevărat, cu o singură precizare: pentru noi, telespectatorii obișnuiți, e mai ieftin să ne gândim la iubitele noastre.

Eleganța care te costă

Mircea Geoană a primit premiul de eleganță la Gala Ellis. Corect: Geoană o să piardă din nou alegerile, cu eleganță, din cauza mitocanului de Băsescu.

În al nouălea gel

Nicoleta Luciu face reclamă la un gel anticelulitic. Mă rog. Ar fi avut mult mai mult succes dacă făcea reclamă unui antigel pentru camioanele bărbaților care-și pun în geam postere cu airbag-urile Nicoletei.

În campanie mergi pe burtă!

Pentru un concert de manele dance în campania electorală, Daniel@ Györfi cere 500 de parai. Super-ofertă: o fi inclus și play-back-ul din buric de după?

Bătaie ca-n filmele cu proști

Pepe l-a bătut pe Dan Helciug la *Stele verzi*. Oricum, Pepe era acoperit, în caz că nu-l dovedea pe malac, și putea apela la iubita lui, Oana Zăvoranu, cu vocea aia de bagabont bătăuș, să-l facă pe Helciug din vorbe.

O dedicație fromoasă la domnu'?

După Copilu' și Guță, regina muzicii lăutărești și-a schimbat și ea numele de scenă și se va numi Cornelia Catanga Cardinale. Bine că nu s-a gândit să-și spună Catanga Monroe, că nu știu ce ne făceam dacă se făcea blondă platinată și-i cînta în campanie lu' Năstase „Bahto Delo, Mișto Prezident!”.

Rromul bun și ram-ul copt

Haileo, mînca-ți-aș platanu' tău! Rona Hartner face, la Paris, muzică electronico-țișănească! Asta înseamnă că s-a emancipat și țigănu' și nu mai aruncă cu parai în lăutari, ci cu playere mp3 „iPod” și cărți de credit de la MasterCard.

Parai Uno

muzeul figuranților de ceară

Noada florilor

Adrian Enache a venit la Gala Ellis ținînd-o de mîna dragăstos pe Iuliana Marciuc. În sala de la Hilton cei doi s-au înființat de vreme, înainte să-nceapă tîmbălăul. Enache avea de cîntat, Iulica de prezentat și se cuvenea să facă oleacă de repetiții. Cei doi s-au giugiulit nițel. S-au privit cu complicitate. S-au atins cu subînțeles. Totul pînă cînd în sală au apărut fotoreporterii și s-au repezit să-i blitzuiască. Atunci Adișor a luat o mină serioasă, a dat s-o îmbrîncească pe Iuliana, dar s-a abținut și, sub pretextul unor repetiții temeinice, a virat-o în așa fel încît să nu iasă în nici o poză alături de ea. Duduia s-a înverzit la față de nervi. A trîntit poșetica pe un scaun. A bătut darabana cu degetele pe genunchi. A ros o pielețică imaginară de la o unghiuță. Și după ce a anunțat premiul pe care-l avea de anunțat, a întors noada și a plecat acasă, fără să-și ia la revedere. Dar pasul ei îmbufnat suna la adio.

Nino D'Angelo: Senza giacca, senza soldi

Matematica și-a ieșit din fițîni și i-a năucit pe organizatorii turneului lui Nino D'Angelo în România. „Dacă am vîndut 1.500 de bilete și am dat 500 de invitații,

cum naiba de au fost în Sala Palatului 3.000 de spectatori?!”, se întreba încă, cu glas nervos, Paul Nancă, la închiderea ediției noastre. De fapt, omul era plin de bîzdic încă din timpul spectacolului de duminică; altfel nu-mi explic de ce a simțit nevoia să se cațere pe scenă după recitalul Narcisei Suciu și să țină un spici potrivit mai degrabă unei conferințe de presă. Că el are două vești, două bune și două proaste. Că alea proaste sînt că nu se filmează decât primele trei piese și că biletele nu prea s-au vîndut, din cauza celor care au lansat zvonul mincinos că Nino n-ar mai veni. Cele bune ar fi fost că se fac poze pe toată durata concertului și că, uite, Nino D'Angelo chiar a sosit! Aplauze!

Napoletanul a cîntat de cîte trei ori cele trei piese pe care le cunoaște românul: aia cu geaca și celelalte două care sună la fel. Sonorizarea mergea cu hîrtoape. Nino însuși a urlat către cei de la mixer că nu se aude, iar vocalista lui, de astă dată gravidă rău, a răcnit de era să nască pe scenă pînă să i se facă milă cuiva de ea și să-i mai ridice microfonul... Cei din sală, norod de rînd și mulți italieni pripășiți pe la noi, plus una bucată fan țicnit al echipei Napoli, îmbrăcat în culorile găstii fotbalistice și bîlăngăind steagul echipei, de-ți crăpa obrazul de jenă văzîndu-l cum se agită, s-au ridicat în picioare și au jucat pe

ritmurile manelelor consacrate, apoi s-au dus acasă înveseliți. Singurii întristați pe mai departe par să fie Paul Nancă și coechipierii, care, oricît au calculit, au calculot, au socotit, se pare că cei 80.000 de euro pe care i-au investit, conform propriilor declarații, în turneul macaronarilor vor fi extrași mai greu. Că-n țară biletele sînt mai ieftine, 500.000 de lei sau chiar 250.000 pentru studenți (nu 1.000.000 sau 1.500.000 ca-n București!). Că 40.000 de euro au cerut doar Nino și colegii lui, niște napoletani pîrlîți, vai de mama lor, dacă-l întrebați pe Adi de Vito.

Profesiunea mea, protejarea

Bună dimineața! În legătură cu viziunea noastră absolut masculină asupra campaniei „Noi, femeile, protejăm copiii”, încununată pe 1 decembrie cu spectacolul „Femeile anului 2004”, Mihaela Radu Șerban, organizatoarea show-ului, a ținut să ne precizeze următoarele: „Realizez această campanie în calitate de cadru didactic (am activat ca profesor de chimie-biologie în cadrul Facultății de Chimie-Biologie, Universitatea București), deci am protejat și educat copiii. În plus, consider că orice femeie se poate implica într-un astfel de proiect prin care își asumă o responsabilitate, pe lângă faptul că poate fi și mamă. Eu încă nu sînt mamă, dar toate programele pe care le-am desfășurat în domeniul modei, Miss și Mister University Romania, Look Model of the Year, au avut același mesaj, de protecție și educație. Referitor la imaginea mea, fotografia mea, care ilustrează campania, nu prezintă decît o simplă identificare prin care îmi doresc să exprim profesionalism, acea poză făcînd parte dintr-un album de alte 2.000 care au promovat o anumită colecție de sezon. Nu mi-am făcut operații estetice, se poate verifica acest lucru (nici colagen, nici botox, nici silicon). Consider că sînt destul de tînără, iar munca, programul încărcat și sportul o dată pe săptămîină îmi sînt bune prietene. “ Protejați copiii! Protejați femeile în continuare! Nu vă enervați!

Veninul și cînepa

Nino, un cîntăreț cunoscut mai mult în România decît în Italia, unde este un veritabil Nimeni D'Angelo

Sub deviza:

„Studenți din toate țările, împreuniți-vă!”

Miss UNIFEST, o amplă manifestare de făcut cunoștință

Pentru nostalgicii dintre voi care mai

cred că viața de student e mișto, iată cîteva poze în acest sens. Desigur, se putea și mai bine, dacă ne gîndim la viața de manechin la Ibiza sau la viața plină de excursii prin străinătate și mustăți ghidon a Andreiei Marin. Totuși: concursul „Miss UNIFEST” (faza pe țară), desfășurat sîmbătă seară, la Preoteasa, a demonstrat că ceva potențial există. Doar de vile la Băneasa și BMW-uri X5 duc lipsă studenții în ani terminali, care au, să recunoaștem, o șansă pur teoretică să le scoată pe boboacele astea izmenite la un suc în Club A. Concret, premiul cel mare a fost cîștigat de o studentă de la Universitatea Agronomică din Craiova, cu nume de atacantă predestinată desfrîului: Bianca Muta (*vezi coronița*). Locurile următoare (I, II, III și Popularitate) au fost împărțite, laborios, între reprezentantele Capitalei, Bacăului, respectiv Universității din Cluj. Numele și numerele de telefon sînt disponibile la secretariat – intrarea pe bază de tupeu. (Apropo: nouă ne-a plăcut tipa aia de la Automatica din București, cu costum de baie cu floricel. Pe care o rugăm frumos să sune la redacție, poate vrea să vină să facă practică la calculatoare, în fiecare luni noaptea, cînd se termină tîrziu ziarul).

Destul să vă mai spunem că aproximativ 500 de studenți entuziaști au umplut pînă la refuz toate cavitățile sălii, manifestîndu-se prin fluierături admirative și bere, specifice vîrstei. Altceva ni s-a părut interesant: întregul eveniment (mai puțin concertul Annei Lesko, ex-Columbeanu, care a avut tupeul moldovenesc să le ceară organizatorilor 500 de euro ca să-și miște puțin pantofii ăia de 1.500 de euroi pe scenă!) a costat 12 milioane de lei. Repetăm, ca s-audă și cei din ultimele rînduri: doooooișpe! Cam cît un salariu de profesor universitar, cu toate indexările la zi. Sau cît dă Anna Lesko șpagă la pedichiură, luați-o cum vreți. Buget care pe noi, unii, ne-a înduioșat profund. În concluzie: unde era profesorul Adrian Năstase cînd studentele aveau nevoie de el? Păi, cu 50-60.000 de coco, banii lui de șpagă, organiza băiatu' un bal cu zece trupe de investitori strategici în modeling și frumusețe, plus covor roșu din petale de trandafiri și televiziunile aferente PSD-ului. Și tot îi mai rămînea ceva mărunțiș să-l aducă pe Victorăș Ponta în recital, să facă playback pe un discurs al lui Titulescu.

Unifestul Comunist

Localul bălan

Ceafă de Cal Bălan

Vineri, ora 13. Intru în *Calul Bălan*, departe, în Mogoșoaia. Mult pustiu cu multe uși deschise. Baloane multicolore beau dintr-o fîntînă. Caut personal personalul. Două pupeze sparg semințe lîngă o ceașcă de cafea. Uite, așa, așază cu unghiuțele alea ale lor sîmînța între incisivi și tot așa, cu empatie, o depun lîngă ceașcă. „A, a fost a-seară nînt, dar e deschis.” Hala uriașă a restaurantului mă în-

ghite ca pe un caltaboș. Unde dracului să mă duc? Frigul era deja în oase, iar chelnerița schimbă blugul în ceva ce pare a vorbi pereților că e costum de pun'te masă, scoal'te masă. Un picior de masă stă între picioarele mele. Vine așa-numita chelneriță, dar nu înainte ca eu să citesc pe fața de masă meniul zilei. Eram un invitat rău de tot înfirziat la nunta unora. Cunoașteți consecințele? Orgia

nocturnă fusese plină de grătar cu vin roșu. Să vină! – fac eu chelneriței care recita strofa cu grătarele din ceafă, „e mai moale”, sau din cotlet, „e mai tare”. Vinul vărsat pe masă e de la Cotnari și carafa își arată pîntecul. E dulce, dar rău, nu am ce face cu dulceța aia. Vin fierț, e o idee unică și irepetabilă. Apoi timpul trece, cu drag mă congelez. Dinspre bucătărie se aud niște coate agale puse la treabă.

Și curg delicatessurile. Dar nu pentru mult timp. Mîîînc lupte, cer atenție omenește. Chelnerița, singura urmă de viață din restaurantul *Calul Bălan*, nu se simțea, iar eu, ca nesimțitul, voiam o cafea. Mă urc pe butaforia ce despărțea saloanele restaurantului, adică, cum vine, separeurile. Butaforia din lemn putred ar cădea cu mine. Nu mă las plimbat prea tare prin aer, fiindcă descopăr, de nevoie, că omul căutat zăcea în fața unei farfurii cu fasole. Zăcea și mînca, mînca și zăcea. De jur împrejurul chelneriței un bogat personal auxiliar: 3 bucătari și doi copilași. Urlu după o cafea. Per-

sonalului îi stătuse fasolea în gît. Normal, mi-au scuipat în cafea. Era foarte bună. Normal, pe nota de plată vinul la carafă devenise sticlă de vin. E gustos frigul la *Calul Bălan*.

Bursucul gastric

Bucătărie: ☿☿☿; preț: ☹☹☹; WC: ☹☹☹.

LEGENDĂ:

ca la mama acasă;
ca la tata acasă;
ca la mine acasă;
ca la mă-sa acasă.

ieftin ca braga;
caută-te-n buzunar înainte de a intra;
e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de ris;
numai dacă te invită cineva care plătește.

poți să și adormi;
curățel;
ai grijă pe unde pășești;
n-ai putea să mai rabzi?

Total Combat, extra Combinat

Bună ziua, ne scuzați că deranjăm. Sîntem noi, băieții de la *Academia Cățavencu*, și tocmai am primit de la un cititor niște mici informații despre iubitul Deliei Matache (fostă N&D, actualmente a lu’ Gheară, de la „Space Music“), pe care l-am pomenit noi recent. Cum spuneam, să ne scuzați că vi le împărtășim și vouă, dar poate că domnului Nicu Gh. i s-ar părea interesant faptul că Florin Moldoveanu, iubitul Deliei, a fost instructor de karate la Buzău. Și soțul fiicei unui mare șmecher gradat de la IJP Buzău, ocazie cu care și-a deschis în localitate o discotecă și un club de biliard. Motiv pentru care nimeni nu se supăra că are legături cu marii jmekeri din județ, care excelau într-un colorit specific etniei.

Beleaua e că, la un moment dat, iubitul Deliei a nasolit-o puțin prin zonă, intrînd pe felie cu un coșcogeamitea interlop, zis Vasile Gorun, poate ați auzit de el, domnu’ Gheară. Așa că Moldoveanu, iubitul Deliei (căreia aud că i-a cumpărat o pereche de silicoane și un Audi ultima modă), a fost nevoit să se care fără urmă din combinație și localitate, lăsînd niște datorii (bănești, în mii de euro) total neplătite. Motiv pentru care acești băieți de băieți supărați s-au enervat și mai tare, în cadru organizat, văzîndu-l recent pe Florin, iubitul Deliei, la televizor, ca promotor al galei „Total Combat“ de la TVR 1. Așa că tocmai d-aia am scris, dragă Delia, acest mic articol neimportant, ca să-i transmiți iubitului tău că-l așteaptă niște băieți la Buzău, ca să i-o dea la nară. Și ca să știi și tu, făi, cum pui problema la domnu’ Nicu, în caz că nu mai răspunde nimeni la telefonul lu’ Florin și tu crezi că el e bine mersi, cu blonda cealaltă, la un suc.

Caftwerk

Posarele hardcore

Alianța pentru DA, DA, DA, DAAA...

Pe partea dreaptă, Varujan a întors-o pe Mioara

Electoratul, lumea în general, pînă și aeri-anul ăla de Geoană se întreabă deja cu semi-îngrijorare și – judecînd după sondaje – cu un oarece optimism cine va fi primar general dacă Băsescu își parchează șalupa la Cotroceni. O întrebare legitimă, deși, dacă am putea negocia, ar fi mișto să ajungă la Capitală chiar Mirciulică Geoană, ieșit pe locul doi, nu?! Nu. Legea vrea altfel. Și se pare că șansele cele mai beton de a-l înlocui pe Cel Dintîi Fiu al Marinei le are Mioara Mantale (Alianța PNL-PD, fostă UFD), președinta Consiliului Municipal, femeie drăguțică și dispusă la sacrificii pentru binele altuia și deci al ei. Acum, cine este Miorița laie-bucălaie, despre care cunoscătorii spun că se pricepe mai ales la binele bărbatului?

Ei bine, Mioara este doamna aceea care, în apartamentul ei de la etajul 8, bloc M68 (unde stă și Darabont, actualul prefect), de pe strada Nerva Traian, a făcut totul, absolut totul

pentru aproapele ei – un membru de vază al Alianței, posesor, mai pe vechi, al unei vîrtoase forțe de dreapta, nominalizat acum pentru postul de ministru de Finanțe. Numele lui? Varujan Vosganian, desigur, un mare degustător de frumos, al cărui cioc viril are, cum se aude, o funcție erotică absolut rafinată. Noi ce să zicem, o felicităm pe doamna Mantale pentru alegerea făcută și le urăm tuturor îndrăgostiților de dreapta succes (în epuizanta campanie electorală) și ministerele de după.

Vosganianul cu trei peceți

VIP-u’ de la cablu bîrfe din televiziune

● Acidulată și cu multe E-uri, o bîrfă cu parfum de chimicale ne spune că Național TV a rămas în spagă de lemn și a inaugurat oficial (cu ședință și tot tacîmul) sezonul de peșcheș. Tot angajatul a primit de la frății din Top 300, denumiți sugestiv Chemical Brothers, îndemnul „Produceți, produceți, munciți și produceți!”. Orice. Sînt bune și barterele: ciment, costume de haine, țevi. Orice se poate vinde după emisiune. Prețul de 500 coco/jumătatea de minut la știri e amenajat cu duioșie și simțire pentru bugetele de publicitate ale micilor buticari de cartier, micilor piețari și micilor vînzători de țigăi din ușă-n ușă. Să nu uit, la 5.000 bucata: 1) e superoferță la statutul de invitat în vreo emisiune și 2) se așteaptă cu emoție provincia pentru difuzări de nunți, botezuri, aniversări, pensionări și parastase. Pe bune, fraților, băgați mare! Asta e șansa voastră, dacă n-aveți nici un cumătru care lucrează la OTV.

● Și-acum, o veste pentru fanii telenovelei *Numai iubirea*, care o să-i umple de lacrimi și sînge: Oana Zăvoranu și Pepe se căsătoresc! Îngrozitor de fericitul eveniment va avea loc de Sărbători, căci se pare că porumbelul cu penaj latin, de papagal, respectiv bibilica cu ciripit baritonal nu mai pot aștepta nici Paștele, nici ecografia preconizată prin martie-aprilie. Se iubesc, se merită, se așa și pe dincolo. Cine sîntem noi să nu le urăm „Casă de piatră!”, la revedere și drum în luna de miere?

● Ce tragedie, ce chestie, ce prostie! Contractul Danei Nălbaru (ex-Hi-Q) cu Național TV n-a mai fost înnoit. Fata a făcut cioc-cioc la porțița televiziunii dotate cu apă minerală și dude, dar i s-a răspuns foarte politicos că poate altădată. Se aude că, în schimb, fata aia blonduță de la Activ, Oana și nu ne mai interesează cum, care a cîntat toată vara că „Doar cu tine”, și-ar putea înmuia buzițele în Frutti Fresh, cu contract de colaborare. Dacă așa stau lucrurile, domnilor Micula, măi fraților, cînd vine Raluca de la Bambi la Țociu și Palade și Andreea Bălan la știri?

Național WC

Back

Forward

Stop

Refresh

Home

AutoFill

Print

Mail

Address:

@ MicroMoale

@ FSN Messenger

@ Internat Explorer

AAA

XXX

@ Gogu

Favorites

History

Search

Scrapbook

Page Holder

Traian Bă-c'est ce que

...Hopa, nu săriți cu ștampila, că încă nu e 28 noiembrie și, oricât ar părea – mai corect: oricât ar chelia –, nici domnul din imagine nu este candidatul Alianței D.A.! Ceea ce vedeți în captura de mai jos (www.assemblee-nat.fr/12/tribun/fiches_id/1268.asp) este CV-ul sosiei lui Traian Băsescu. Domnul Laurent Fabius este deputat în Adunarea Generală, un fel de Camera Deputaților, Paris, circumscripția a 4-a (Sena Maritimă), născut în 1946, so-

Recherche avancée | Aide | Plan du site

Accueil > Qui est qui ?

Laurent Fabius

Seine-Maritime (8ème circonscription)

ÉTAT CIVIL

TRAVAUX PARLEMENTAIRES

ADRESSES

INFORMATIONS GÉNÉRALES

MANDATS ET FONCTIONS À L'ASSEMBLÉE NATIONALE

ANCIENS MANDATS ET FONCTIONS À L'ASSEMBLÉE NATIONALE

ANCIENS MANDATS NATIONAUX OU FONCTIONS MINISTÉRIELLES

MANDATS LOCAUX EN COURS

ANCIENS MANDATS LOCAUX

ANCIENS MANDATS EUROPÉENS

SUPPLÉANT

ÉTAT CIVIL

M. Laurent Fabius

Né le 20 août 1946 à Paris (75)

TRAVAUX PARLEMENTAIRES

Copyright Assemblée nationale

Build a better Bush

Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail

Address: <http://uk.download.yahoo.com/ne/fu/attachments/buildabetterbush.htm>

Apple iTools Apple Support Apple Store iTunes ST Google Yahoo!

This November, we Americans pick our President, but until then, lets pick on our President. Use the pop-up menus to change Mr. Bush's look.

Blond hair

Normal

Needs a shave

Random Image

Si dacă tot nu ne-am putut abține și am dat-o pe d-astea electorale, uite încă o adresă foarte haioasă: <http://uk.download.yahoo.com/ne/fu/attachments/buildabetterbush.htm>. Se spune că, dacă tot și l-au ales pe Bush președinte, americanii trebuie să aibă acum și posibilitatea, așa cum spune și numele site-ului, să „build a better Bush“. Aveți acolo o poză a președintelui

Dacă voi nu mă WWW

eu vă www

■ În fiecare dintre noi se ascunde un mic dictator. Bine, în unii oameni se ascunde un dictator mai mare, iar în Adrian Năstase nu se ascunde deloc. Degeaba spuneți că nu, oricui i-ar plăcea să dea ordine și comenzi care să fie ascultate instantaneu. Și iată că Internetul ne poate îndeplini și această inocentă fantezie, dacă vizităm www.subservientchicken.com, unde un pui ne va asculta orbește, sau dacă vizităm www.virtualbartender.beer.com, unde, în fine, o tipesă blondă ne stă la dispoziție.

■ După ce pictorialul „Mugur de la Vacanța Mare a stat singur în mașină și a fumat o țigară” a făcut ravagii în presa românească de scandal, săptămâna trecută am văzut cum fotoreportajul „Mircea Radu a mâncat ceva la geam” a ridicat pe noi culmi această mirobolantă lume a revistelor de gen și m-a atins la suflet, să știți, m-a atins cum nici măcar un pictorial cu Nicoleta Luciu nu mă poate atinge. De atunci mă uit încontinuu la poze cu vedete care mănâncă, inclusiv pe Internet la www.celebrities-eating.com.

■ După cum bine știm, primul lucru pe care un bărbat îl observă la o femeie sunt ochii. Vorba aia, mergem pe stradă liniștiți, pe trotuarul celălalt trece o super-modelă de 1,75 m cu o fustiță de 15 cm și noi spunem: „vai, ce ochi frumoși are”. Pentru toți iubitorii de ochi frumoși, de fapt, ochi deosebiți și pentru toate femeile care vor să le fie observați în primul rând ochii, există www.9mmsfx.com/lenses.html, un site plin cu lentile de contact care cu siguranță vor atrage privirile.

■ Ce se poate face cu cărțile de joc? Păi, se poate așa: se pot face averi, se pot pierde averi, mașini, case sau neveste, se poate agăța la un poker pe dezbrăcatelea, de exemplu, se pot omorî oameni (am văzut eu într-un film cu Bruce Lee), se pot porni câteva războaie ca între Gigi și Seche, de exemplu. Sau se pot construi niște castele din cărți de joc, așa cum face foarte bine Brzan Berg la www.cardstacker.com.

Net plus ultra

Single player împotriva tuturor:

Need more Speed Underground 2

Cît l-am așteptat pe amicul meu din străinătate să vină cu jocul pe care nu vă imaginați cît l-am așteptat să vină din străinătate! În primul rînd, vreau să mulțumesc autorilor PC-urilor din România care fac PC-urile la fel ca în America, în așa fel încît jocurile să meargă de la unii la alții. În al doilea rînd, vreau să-mi mulțumesc mie că am mîncat două ștrudele pe zi ca să pot să joc două Need For Speed-uri Underground consecutive cu toate setările la maximum.

De la început, țin să menționez că mă adresez aici doar acelor care

l-au terminat pe primul. Nu mă interesează cei pe care nu îi interesează sau cei care încă nu s-au putut detașa de NFS Porsche doar pentru că îți oferea piste de test. Mă interesează cei care și-au făcut garaje de mașini în Underground-ul trecut și se surprindeau de multe ori ieșind cu mașina imaginată la agățat, chiar dacă în joc nu erau pietoni.

Underground 2 se desfășoară în alt oraș. S-a împrumutat ceva de la Midnight Race, în sensul că trebuie să conduci mașina de la un loc de desfășurare a cursei pînă la celălalt.

Astfel, jocul capătă mai multă coerență. La capitolul tuning, ai mai multe opțiuni. Poți să schimbi și oglinzile. Filmulețele dintre curse sînt mult mai multe și inspirate evident din filmografia gen Max Payne, cu frînturi de bandă desenată. Mu-zica mi se pare mai reușită; ori sînt mai multe melodii, ori încă nu m-am obișnuit eu cu ele. Poți să semnezi cu sponsori, poți să te duci la foto-shooting-uri ca să apari pe copertele revistelor, iar poza o faci chiar tu. Grafica e ceva mai detaliată, iar opțiunile video sînt mai multe. Spre exemplu, începe să plouă, iar picăturile ți se sparg de ecran la fel ca pe parbriz. Au fost introduse alte moduri de joc, printre care Street X (un fel de Drift fără alunecări, unde trebuie să ajungi primul), Drift-ul se face acum la grămadă și asta e bine, că te mai oprești în concurenți și nu în parapet, a apărut și modul URL, asemănător unui circuit de Formula 1. Mașinile sînt mai multe și mai diverse, dar ceea ce nu înțeleg este de ce au apărut și SUV-uri de genul Lincoln Navigator sau Hummer H2. Cine naiba își imaginează că un

Lincoln ar putea concura cu o Mazda RX-8 cu Pro Package instalat s-a uitat la prea mult Fizz. Recunosc, deocamdată încă sînt la stadiul de Street Package și încă nu am avut ocazia să-mi Audi TT sau Ford Mustang. Traseele mi s-au părut ceva mai grele decît în jocul trecut, mult mai sinuoase și cu multe ace de păr, în buna tradiție Hot Pursuit. Zgomotul motoarelor e mai realist, diferențele între motorizări se aud mult mai clar, iar vîjiitul obstacolelor la peste 100 de km/h este de-a dreptul înfricoșător.

Una peste alta, încă nu am dat de vreun lucru care să mă dezamăgească. Jocul mi se pare ceva mai încurcat și mult mai complex, dar poate ăsta e un semn de profesionalism. Poate faptul că trebuie să conduci pînă la garaj sau pînă la Car Lot sau pînă la shop-ul de jenți devine la un moment dat frustrant, dar în același timp ai și GPS care, culmea, uneori rămîne fără semnal. Dacă eu la etajul 9 nu am acoperire de la satelit, nici nu vreau să mă gîndesc la jucătorii de la parterul blocului.

Game Ovar

Hard de nerăbdare

Valve vă transmite „Salve!”

Pentru început ținem să-i felicităm pe băieții de la *Computer Games Online* care, de la 1 noiembrie 2004, sînt fericiiți distribuitori autorizați ai Valve în Internet-café-urile din România. Iar cînd spunem Valve, care va să zică spunem Half-Life 2, respectiv Counter-Strike: Source. Deci, începînd de marți, 16 noiembrie, *Get in position and wait for my go!* la sălile de jocuri pentru că CS: Source deja se va putea juca legal, în cazul în care acestea au obținut licența pentru programul oficial Valve CyberCafe. Dacă am vorbi la modul ilegal, atunci trebuie să știți că Source-ul se găsește, cu tot cu crack, în rețeaua DC++ de vreo două luni. Trebuie doar să aveți noroc și să nu dați peste varianta aceea cu exact ultima arhivă .rar bușită, care mi-a mîncat mie ficiații cînd am ajuns cu ea acasă și n-am putut s-o *extract* ca lumea.

Steama noastră și mîndria

Apropo de mîncat ficiații, fani Half Life 2, pregătiți-vă pentru o veste crîncenă: jucatul va fi posibil numai dacă ai conexiune la Internet! Chiar dacă să zicem că faci rost de o versiune pe CD (pirat sau nu), pornirea jocului cică nu se va putea face fără conectarea și autentificarea produsului la Steam, serverul oficial de Half-Life. Se pare că producătorul a considerat că, în ziua de azi, pe lîngă tastatura wireless și mouse-ul optic, tot calculatorul care se respectă trebuie să aibă automat înfipt în fund și cablul pentru conexiune la Internet. Din (ne)fericire, pe Internet au apărut cîțiva jucători care se laudă cu imagini că au reușit să depășească etapa jenantă „You must be registered at Steam to play Half-Life 2!”. Ne exprimăm totalul dezacord față de aceștia și, pînă una-alta, așteptăm distribuitorul să ne marce și nouă jocul în original, să avem ce comenta la rubrica din stînga.

Geta-i Source-mea

Ordinul nu se discută, ci se .exe

Scrisoare deschisă de tip „Spu-se lu’ tovarășa!”

Tovarășa Iliescu, să știi că, deși matale i-ai dat *Delete* de la Cotroceni și apoi *Insert* la Guvern, să ai un *CTRL* pentru *Home* ăla de Năstase, Ioan Talpeș încă mai obișnuiește să trimită mail-uri în numele instituției prezidențiale! Spre exemplu, vineri pe la prînz, numitul **italpes@presidency.ro** amenința în stînga și-n dreapta că, cică, să spunem repede *Price!*, că

altfel ne așteaptă pe toți .exe. Să știți, dom’ președinte, că noi deocamdată îl tot scanăm cu antivirusul de-l ia toți dracii. Dar dacă ne mai deranjează mult, odată ne enervăm și unde nu ți l-om băga noi pe *italpes* ăsta în „Quarantine“ cu tot cu familia lui, de n-o să se vadă!...

Server Mureșan

Vladimir și-a dat jos kilobiții de pe Bukovski!

OMG! (Adică, pentru necunoscători, *Oh, my God*, în limbaj mlrc.) Nu credeam să aud din urechile unui pensionar obosit precum celebrul disident anti-comunist rus Vladimir Bukovski niște cuvinte ca acelea spuse miercuri în fața unui grup de jurnaliști români: **Am strîns tone de materiale din arhivele KGB și ale PCUS, 2 Gb în format .zip (sic!). Printre acești bytes (sic!) se află și Ion Iliescu, președintele vostru, cu conspirațiile sale.** Uau! „Giga, format zip, bytes...“?! E clar, le are moșu’, ce să mai! Asta e ca și cum l-aș vedea pe Brucan venind la emisiune cu un laptop Pentium 4 și luînd notițe cu un USB Pen&Drive. Sau pe Teotist cu JetFlash-ul de 256 Mb agățat la gît, lîngă cruculiță, și avînd discursul comprimat în format .mp3 pe un iPod.

Alianța USB+PUR

Din nou
la cassăCronica economică a unei morți
anunțate

A doua zi după moartea lui Yasser Arafat l-am sunat pe un prieten și i-am spus să stea liniștit că nu eu am murit, ci celălalt. M-a întrebat: „Ești sigur?”, și această întrebare a lui m-a descumpănit oarecum, dar mi-am revenit repede și i-am spus încă o dată: „Jur că cel care a murit este celălalt Yasser, să mor eu dacă te mint!”. M-a crezut în cele din urmă, n-a avut încotro, căci îi vorbeam cu vocea mea personală, lucru care, uneori, poate fi un argument. Mi-a transmis condoleanțe, i le-am acceptat pe loc, i-am zis la revedere, am dat drumul la televizor și m-am uitat la înmormintarea mea, adică a lui. Am fost puțin trist fiindcă, deși moartea lui Yasser a fost un succes, înmormintarea mi s-a părut a fi un eșec, ceea ce îmi confirmă că nu e așa simplu să trăiești după ce, în prealabil, ai cam murit. Un lucru e sigur însă: de acum încolo, semnătura lui Yasser ArAPAPS va fi ceva mai singură. Yasser Arafat a murit, trăiască Yasser ArAPAPS!

Costisitoarele prostii
ale lui Mușetescu

Sper că acum este clar pentru toată lumea, inclusiv pentru Ovidiu Mușetescu, că din lupta dintre viață și moarte tot viața de apoi este cea care iese învingătoare. În dialectul combinat al siderurgiei reșitene, această propoziție s-ar putea traduce astfel: din lupta dintre proprietarii americani și statul român tot rușii ies învingători în cele din urmă. În iunie 2001, rușii de la TMK nici nu se gîdeau că, la începutul lui 2004, ar putea cumpăra Combinatul Siderurgic Reșița cu un singur euro. Pe atunci, proprietari ai CSR erau americanii de la Noble Ventures și statul român avea grijă ca ei să nu își poată respecta obligațiile contractuale. Pe 29 iunie 2001, Ovidiu Mușetescu era ministrul Privatizării și această funcție îl ajuta să se exprime liber, poate prea liber, la adresa proprietarului CSR Michael McNutt. Iată câteva mostre din gîndirea mustăcioasă a lui Mușetescu: „acest așa-zis administrator sau ce mai e a șantajat în permanență autoritățile române cu tot felul de tertipurii”; „acest ticălos de cumpărător”; „problema oamenilor trebuie să o rezolve relația dintre societate cu acest patron nenorocit”; „îl arestez mîine pe McNutt sau nu-l arestez și îl scoate ambasada americană și-l judecă în libertate” etc. Cam așa suna discursul lui Mușetescu în 2001 în fața sindicaliștilor de la Reșița și acest discurs ar putea fi unul foarte scump de vreme ce, acum, statul român este judecat la Washington de către Curtea de Arbitraj Internațional de pe lângă Banca Mondială. În februarie anul viitor s-ar putea să aflăm că discursul de două parale al lui Mușetescu face, de fapt, vreo sută de milioane de dolari.

N-avem firmă. Cum procedăm?

Un prieten (U.P.) al lui Yasser a pățit-o. Și nu o dată, ci chiar de două ori. Ca orice om fără serviciu, U.P. și-a făcut o firmă al cărei obiect de activitate cuprinde tot codul CAEN: de la creație artistică pînă la vînzarea de semințe pe stadion, căci U.P. stă chiar lângă Stadionul Național. Surpriza a apărut la Registrul Comerțului de unde U.P. a aflat că sediul social al firmei sale nu poate fi înregistrat la el acasă, fiindcă pe adresa sa de acasă au avut unii grijă să își înregistreze două firme de care bietul de el habar n-avea. A urmat drumul la bancă, mai exact la Banc Post, unde U.P. s-a dus să-și deschidă un cont pentru firmă. „De unde provin cele 2 milioane de lei cu care deschideți contul?”, a fost întrebat de către funcționarii băncii, și ar fi fost foarte bine dacă U.P. ar fi răspuns: „I-am găsit pe jos!”. Din păcate, răspunsul a fost altul. Deși aveau în față actul constitutiv al firmei, funcționarii Banc Post și-au continuat seria de întrebări stupide. „Cu ce se ocupă firma?” – scria clar în actul constitutiv. „Ce meserie aveți?” – nu e treaba băncii. „Cîți bani vreți să rulați prin cont?” – cît mai mulți, normal, sau cît dă Dumnezeu, asta n-ai cum să știi niciodată cu exactitate. Yasser l-am ascultat cu atenție pe prietenul meu și, după ce și-a încheiat povestea, i-am zis: „Uite, ia milionul ăsta de dolari și las-o baltă cu firma!”.
yasserarapaps@yahoo.com

Așadar, după cum v-ați dat seama deja, oamenii muncii de la *Academia Cățavencu* (și nu numai) se aprovizionează, vreo opt zile pe săptămînă, de la alimentara Beldiman. Ori direct, ori prin mandat de aducere, adică prin nea Virgil, pang-pang! Mai luăm și țepe cu zacuscă mușcăită sau alune rîncede, dar nu ne dăm bătăuie. Duminică, însă, a fost o chestie la care nu ne așteptam: deși programul nu se terminase, au închis mai devreme, astfel că unul dintre membrii redacției a rămas fără laptele la care visase atîta în timp ce lucra. Degeaba s-au tot învîrtit el și încă vreo zece oameni pe la ușă. Doar Florin Georgescu, de la PSD, prim vice-guvernator BNR, fost deputat, l-a convins pe patron să-l lase înăuntru. E un semnal negativ pentru țară, e dovada că nici măcar privilegiații de la PSD nu mai pot răbda!

Oltenii, cei mai hoți strămoși ai europenilor

– fabulă în trei mișcări –

Unu

Ești șef la o Agenție din asta, de dat fonduri europene la oameni. Întîi îți faci o firmă ce știe să scrie proiecte pentru Phare și care ia comision. Din comisionul ăla iei și tu. Pasul doi este să dai proiecte celor care, ca și tine, iau decizii. Și dai tuturor, că Europa are de unde. Presa mai miroase ceva, iar Poliția vine în control. Peste cîteva luni, ginerele șefului de Poliție este angajat în Agenție. Iar cînd el se plitisește, este angajată fiica șefului de Poliție. Bun, acum te pui să dai fonduri fără frică. Și dai în stînga, dai în dreapta, nu știi de ce, dar fondurile pleacă spre firme ale membrilor PSD. E un destin inexorabil pe care nu-l poți opri. Pînă să-ți dai seama, oamenii cheltuiesc banii, iar tu ești obligat să trimiți controlul. Uite, azi, la un hotel, controlul vede aceleași scaune, televizoare, paturi, hîrtii igienice, prosoape ca la alt minihotel, vizitat ieri. Fleacuri. Patronii spun că obiectele respective nu se lasă nici în ruftul capului inscripționate cu un număr de inventar. Nu vor. La un mic phare de dezvoltat porci au dispărut utilajele de tăiat, iar porcii sînt, nu prea mulți, dar adunați de prin sat. Un funcționar de primărie este întrebat în ce sat a seminarizat el în ultimele luni. Nu știe, e răspunsul. Un polițist a uitat că o căprioară dragă sufletului lui l-a trecut pe o listă de perfecționare a minerilor, recalificarea. A uitat. Să nu mai spunem că un control superficial vede ștampile false, vede deconturi neefectuate. E control, iar pe

controlorii români nu-i mai controlează europenii. Și apoi, seara se lasă în Oltenia. Un berbec, o vită, un purceluș de lapte cad victime controlului. Se perpelesc pe jar, nu are cine să-i apere. Se sting cu un vin gros de Calafat. Ufff, a trecut controlul și controlul e și cam vegetarian, că are apucături europenești, așa că s-a scăpat ușor.

Doi

Ești șef. Rămii șef la Agenția Sud Vest Oltenia. Te numești Mariana Bogheanu. Răspunzi de Olt, Dolj, Gorj, Mehedinți, Vilcea. Ai în continuare firma ta care face proiecte Phare cîștigătoare, SC Consulting V Company. De acolo ridici 50 de milioane lunar. Iar ca să nu ciripească, dai cîte 35 de milioane și lui Desdemona de la contabilitate, Marina de la Poliți Regională, Bîrca de la consultanți. La mîină îi ai în continuare pe șefii Consiliilor Județene și pe primarii din cîteva orașe și sate. În afară de Mehedinți, care nu s-a mînjit, șeful de la Olt are firma de cîștig Phare pe numele lui fii-su, Mischie de la Gorj, ca boul, pe numele propriu, de asta a și fost prins, șeful de la Vilcea pe numele soției, la fel la Dolj. Dar primarul de la Slatina de ce să nu ia și el pe numele lui fii-su un grant? Dar ceta de la Scornicești tușește? Dar Surupăceanu, înlocuitorul lui Mischie, nu pupă poala Europii? Ba da. 99 de mii de euro. Dar șefa TSD Vină de la Gorj nu vrea și ea? Vrea. Acum, uite, mă iau cu pomelnicul și uit a vă spune că, da-

că un control îmbuibat cu vin și patrupele nu găsește 20.000 de euro, nu-i nimic, acești bani pot fi admirați în frumoasa vilă de la Rîncea a șefei Bogheanu.

Trei

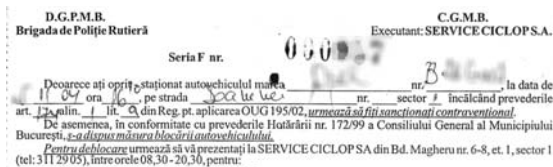
Ești șef. Ai angajat pe fiica șefului de Poliție Dănănae, dar uite, vine senatorul Păunescu cu o rudă. Nu-l poți refuza. E om competent, indispensabil. Pe tine oricum Ristea Priboi te apără, iar el niciodată nu uită să-ți amintească: „Mărie, dragă Mărie, banii europeni să mi-i dai mie sub formă de sponsorizare la PSD”. E o chestie... dar primarii ce au trecut pe la PHARE se regăsesc, a

dracului meserie, și pe listele de sponsorizări spre PSD. Sponsorizarea nici praz n-a mîncat, nici gura nu-i miroase.

Poantă

Bogheanu a dat legal 34 de milioane de euro. Infrastructură, imemeuri. Bani în mare măsură pesedizați, într-o zonă unde minierii mor de foame, rata de bătrîni ce mor cu satele e cea mai mare din țară și unde mortalitatea infantilă e cu 0,1% mai mică decît cea a țării.

Eugen ISTODOR

Ciclop te blochează
de-ți sar capacele

Bună ziua, stimați conducători auto! În materialul următor vom vorbi despre cititorii noștri cu carnet de conducere participanți la trafic. Participanți la micul trafic de capace puse pe roți în cazul parcarilor interzise, normal. Pentru că asta se numește că sînteți dacă vă lăsați păcăliți de micile aranjamente ale Ciclop SA, firma care se ocupă cu blocatul roților în București. Să zicem că, forțat de împrejurări, îți lași mașina pe str. Doamnei, Brezoianu sau oricare altă străduță din centru unde, e drept, parcare a îți este interzisă atît ție, cît și celorlalți jde mii de autovehicule oprite în vecinătate. Șmecherii de la Ciclop, care doar atîta pîndesc, te așteaptă să pleci și pac cu fieru-n jantă. I-a sesizat vreun polițist, așa cum ar fi normal? E-te, na! A fost prezent cumva vreun organ constatat care să întocmească procesul-verbal? Hai, ne lași?! „Matale ai de plătit 175.000 taxa de deblocare!”, ți se răspunde la ghișeu Ciclop. „A, doriți proces-verbal? Chemăm chiar acum un polițist, doar că va

trebui să mai plățiți și 340.000 de lei – amenda de parcare interzisă!” Aha, mersi, lăsați! Ce, m-ați văzut cu ciungă-n păr? Lăsați procesul, plătește numai taxa dvs... Da’ chitanța nu mi-o mai dați înapoi?

Care va să zică, se încalcă legea de trei ori. O dată cînd se blochează proprietatea privată în lipsa organului, după bunul plac al unei persoane juridice. Doi: cînd nici măcar nu se înștiințează poliția pentru a-și încasa și dînsa taxa (dacă ar fi fost plătiți, cei 340.000 lei ar fi intrat în buzunarul Poliției, spre deosebire de cei 175.000 care intră oricum în cel al Ciclop SA). Și trei: cînd funcționarii nu-ți mai returnează chitanța pentru cei 175.000 de lei decît dacă insiști. Ceea ce te duce cu gîndul la o mînăreală mică, de ghișeu: chitanța se anulează frumos de mînuță, banii devin negri și apoi dispar în buzunarele largi ale dispecerei și ale personalului din teren.

Dracula Parking

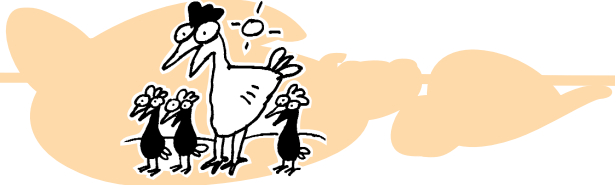
„Casanova” cu nas mare

Firma prefectului de Timiș
nu a acordat premiile promise

Gorjeanul Ion Răducanu era cunoscut, pînă mai ieri, datorită supermarket-ului pe care-l deținea în Timișoara, căruia îi dăduse un nume cu trimiteri erotice: Casa Nova. Din vară, însă, Răducanu de la Casa Nova a devenit Ion de la Prefectură, fiind reprezentantul Guvernului în teritoriu. Supermarket-ul a continuat să funcționeze și lumea aștepta cu sufletul la gură acordarea premiilor promise în urma unei campanii promoționale de anvergură. Conform site-ului www.casa-nova.ro, în aprilie 2004 și iunie 2004 urma să fie înmânate o sumedenie de pre-

mii importante, frigidere, televizoare, mașini de spălat, culminând cu un Daewoo Matiz. Din motive doar de „Casanova de Timiș” știute, clienții au fost lăsați cu buza umflată: nici urmă de tragere la sorți. Mai mult, mașina care i-a ispitit pe cumpărători, postată la intrarea principală în supermarket, a dispărut! Nimeni nu știe pe ce drumuri a demarat, dar nasul prefectului timișean s-a lungit direct proporțional cu mărimea premiilor neacordate.

Market,
care trage cu raket

Un român rupe americanii la buzunare

Daniel the Kid este milionar în dolari câștigați la poker

— *correspondență specială de la trimisul nostru din Statele Unite ale Canadei* —

Șase tipi plini de bani stau la o masă verde, de cazinou. Aruncă cu scârbă, din când în când, fise de plastic, colorate strident. 10.000, 30.000. Miza la partida de poker crește amețitor. După 30 de minute, pe masă sunt 100.000 de dolari americani. Un nene într-un hanorac gri, cu fața plină de sudoare, răbufnește. Aruncă furios cărțile și pleacă de la masă înjurând. Mormanul de fise se înghesuie în fața unui jucător cu față de copil, care-și cere scuze. Norocosul zîmbește și pune la bătaie alte zeci de mii de dolari. După 6 ore de joc, același jucător este singurul care mai are zâmbetul pe față. Cred și eu: 960.000 de dolari se calcă pe picioare într-unul dintre buzunarele lui. Ceilalți patru jucători au plecat cu coada între picioare și cu peste 200.000 de dolari mai puțin.

Daniel Negreanu este tânăr, inteligent, plin de umor și de bun-simț, și mai presus de toate, unul dintre cei mai buni jucători

de poker din lume. Recent a fost vedeta uneia dintre cele mai populare emisiuni ale televiziunii canadiene. Deși nu are decât 29 de ani, a reușit să învingă aproape toate miturile în viață ale pokerului. Este cotate printre primii 10 jucători de poker profesioniști ai lumii. Viața și-o petrece în cazinourile din Statele Unite. Este milionar, în dolari, și joacă doar din plăcere, așa cum a declarat la emisiune.

Părinții lui au emigrat în Canada cu câțiva ani în urmă. Provine dintr-o familie modestă, tipică pentru românii care s-au saturat de România. La 23 de ani, în 1998, a fost cel mai tânăr câștigător al concursului de poker World Series. Lista cu trofee de poker pe care le-a avut în cariera sa este mai mare decât lista cuceririlor lui Dan Chișu: Foxwood's World Poker Finals, Los Angeles Poker Classic, U.S. Championship at the Taj Mahal in Atlantic City, ca să le amintesc doar pe cele care i-au adus sute de mii de dolari în câteva ore. Pentru curioși, detaliile sunt pe site-ul lui (www.FullContactPoker.com), care mă anunță că Daniel este acum în

Las Vegas, unde are runda finală la un alt concurs de poker. Când nu joacă, Daniel este profesor de poker la Poker School Online. I se spune The Kid. Familia sa este în Toronto, însă rareori ajunge în Canada.

Finalul reportajului făcut de canadieni, în care „Daniel, our canadian“ a fost filmat non-stop la mai multe partide de poker cu miză mare, i-a șocat până și pe

reporteri. Daniel nu și-a trădat niciodată emoțiile, are o stăpânire de sine uluitoare. În viața de zi cu zi, este simpatic, ironic și copilăros. În seara victoriei de aproape 1 milion de dolari, a plecat cu avionul la un alt cazinou. Cecul de 1 milion de dolari l-a uitat pe noptieră.

Marius DRĂGHICI

PSD-ul ne calcă pe Coandă

Cu ocazia campaniei electorale, PSD-ul, care-a inventat primul avion cu reacție necontrolată în persoana lui nea Nicu de la Senat, a început să poarte și grija altor mașinării decât acelea din ofertele societăților de leasing auto cu banii jos. Ministrul Mitrea, bunăoară, deși se obișnuise să călătorească electoral mai mult pe calea apelor de la viitori, s-a riscat să aterizeze printre cei câțiva cetățeni cu drept de vot ce au grijă de primele aparate cu care românii au încercat să zboare (altele decât cisternele explodate în stil Mihăilești). Iată-l pe domnul ministru lingă un avion de la începutul veacului trecut, cu care se treceau Carpații mult mai în siguranță decât se trec acum cu mașina pe DN1.

Sișu și Vuia

Câțiva parlamentari vor fi cazați la Mititică!

Conducerea Camerei Deputaților a decis că parlamentarii cei noi vor fi cazați la Crystal Palace, recentul hotel al familiei vechiului deputat (și nu numai) Mitică Dragomir. Până la urmă a aflat și Valer Dorneanu, cu ajutorul presei – sanchi –, al cui e stabilimentul, așa că s-a intrat în prelungiri și a rămas să se mai discute dacă nu cumva este un conflict de interese la mijlocul terenului. Noi, sincer, credem că ar fi păcat să nu se facă afacerea. Poate că așa ar putea și Corleone, care a grăit de vreo 6 ori în Parlament, să ia cuvîntul, totuși, în fața colegilor: „Atenție! Micul dejun se servește pînă la ora zece!”, „Priere de ne pas jetter aucun objet dans la cuvette” sau, bineînțeles, „Do not disturb!”.

Hotel Calisfffforrrrrnia

Săptămîna străinilor

● În Austria, poliția a făcut o captură impresionantă de droguri. Oamenii legii din orașul Viena au prins, după un pont dat de un traficant-informator, un clan de traficanți de droguri cu vârste cuprinse între 55 și 70 de ani! „Tinerii“ aprovizionau prostituatele din cartierul Leopoldstadt al Capitalei cu droguri din Belgia! Grupul de pensionari activa în special în jurul parcului de distracții Prater! Dacă erau români, nu mai aveau de ce să facă trafic, căci tocmai s-au mărit pensiile. ● Numerele cîștigătoare la Loto sînt 3, 4, 5, 12, 38 și 44! Nu în România, ci în Cehia, unde premiul cel mare a fost de peste 500.000 de euro. Cum e normal în orice țară civilizată, premiul a fost cîștigat! Fericitul posesor al biletului, om cu mari probleme financiare, a trebuit să împrumute cîteva zeci de euro de la părinții săi pentru a putea să meargă în Praga să își ridice premiul. Norocosul nu știe încă ce va face cu banii, dar știe sigur că va returna datoria mamei sale, împreună cu o dobîndă de mii de euro. Iată că nu cîștigul este important, ci drumul pînă la el. ● Se pare că un tînr de 18 ani din Olanda vrea să arate că nu toți hoții sînt nesimțiți! Intrînd într-o casă din orașul Utrecht, acesta și-a dat jos papucii, i-a pus sub scară, a

așteptat să vină stăpîna, a dat mîna cu aceasta și apoi a plecat mai departe. Poliția l-a arestat pe hoțul politicos, pentru că acesta avusese antecedente. Poate că, precum bețivii de la dezintoxicare care trebuie să

treacă pe lîngă baruri fără să bea, așa și hoțul nostru trebuia să intre în case fără să ia nimic.

AgencIA de presă

Păunescu a intrat la meniupauză

„Trei sarmale“ este o cîrciumă de elită de la marginea Iașiului în care, dacă intrați, vă recomandăm să nu cereți meniul. Dacă totuși îl veți cere, atunci să nu vă mirați cînd, ajungînd la ultima pagină (vezi facsimil), toate cele trei sarmale oferite de sigla localului vi se vor opri în gît. L-am întrebat pe ospătar ce caută Adrian Păunescu acolo și ne-am temut că ne va da un răspuns din domeniul culinar. Ne și așteptam să ne întîmpine cu meniul zilei: afumătură, ciolan, piftie și chifle cu aromă de gogoși electorale, dar n-a fost să fie. Porcul din meniul nu umblă în restaurantul ăsta cu paiul în gură, ci cu naiul. La cerere, ne-a lămurit ospătarul, formația din restaurant îți poate interpreta cîntece pe versuri de Păunescu. Iar pentru un ban în plus pe frunte, îți și recită, imitînd vocea macrului și acrului senator. Rămîne de văzut dacă percuția interpretează la tobe sau clasic, la ciocanul de șnițele.

The New Porker

Nu știi „a-ți“-ii cum sînt

Deasemenea, stigmatе conducător auto de mașini, vă măi înformăm la cunoștință că:
– a-ți înjurat al-ți conducători care vroia săo cunoască pe mătă lu mata;
– nu vați pus linia de centură de siguranță și a-ți intrat în contrasens pe sens invers, ocazie cu care a-ți călcat o balebă de vacă cu tot cu vacă;

– a-ți stropit pietoni atunci cînd trecea-ți cu mașina prin păltoacă sau cînd staționați pe loc nepermis să faceți pipi;
– a-ți condus sub influența bătăturilor;
– a-ți procedat necorespunzător la semnalul agentului „Mîna întinsă orizontal“; păi crede-ți că cu 50 de mii vă lăsăm carnetu?

Mass-Medias

ROMÂNIA
CONSILIUL LOCAL MEDIAȘ
SERVICIUL PUBLIC DE ECOLOGIZARE
3125 Mediaș, Str. Mihai Eminescu nr. 11; tel. +40 69 844242, fax: 4069841198

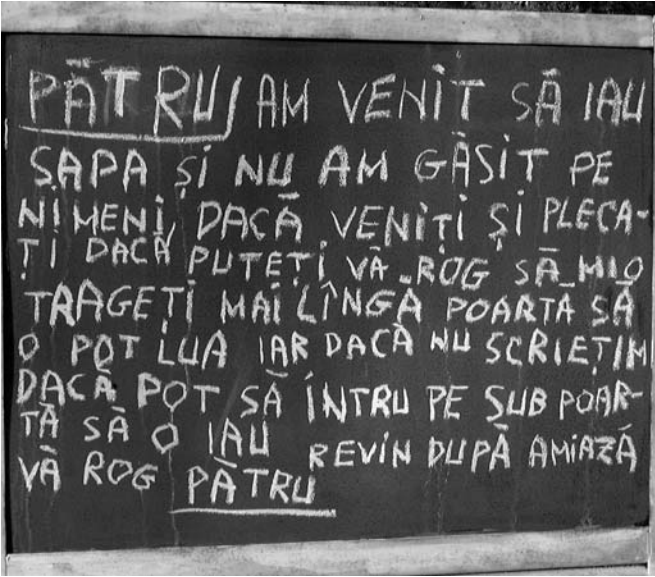
SOMATIE

- Stimate conducător auto va aducem la cunoștință că:
- ❖ A-ți staționat cu autovehiculul d-voastră, în parcare cu plată, fără legitimație sau tichet de parc
 - ❖ A-ți depășit timpul de staționare cu legitimație / tichet expirat
 - ❖ A-ți afișat defectuos tichetul de parcare astfel incit nu permite descifrarea elementelor de valabili
 - ❖ A-ți staționat în locuri rezervate
 - ❖ A-ți staționat în alte locuri decât cele prevăzute cu indicatoare „Parcare cu plata;
 - ❖ A-ți oprit/staționat /parcat în zona cu indicatoarelor de interzicere a opririi, staționarii și parcării autovehiculelor.

Nota pătru la citire

Tot io sîn Pătru. Am rev venit dupăamasă și sapa tot nam ajus la ea. Vă rog să mi o lăsaț și mai lîngă poartă că cînd mă bag pe subpt poartă mă mușcă ciinele Pulici de degete și miau mai rămas doar două degete cu care abia mai pot să o apuc. Nam mîncat nimic az dedimineața casă pot casă intru mai ușor pe dedesubpt poartă și să fug repede pînă nu vine Pulici. Că dacă rămîn c_un singur deget nu mai am cum să mă gîndesc la soluții, că eu cînd mă gîndesc îmi trebue două degete unu să mă scarpin în nas și unu în fund și nu pot să mă scarpin în fund cu degetu care mă scarpin în nas că nu e inestetic.

Agenția SĂPARD

Grătar 2004

NI&R® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea „Distrugeți cabanele!”

Pfuaaaai, unde am fost, măi! Dacă sînteți cuminiți și îmi promiteți că nu faceți sex în timp ce citiți acest articol, vă voi spune unde am fost. Deci – alo, colegu’ din Grozăvești, ia mîna de pe fată! – săptămîna asta vă duc la o cabană semi-nemaivăzută. În vîrfu’ dealului. La munte. Printre braji. Prin ceață. Răcoare. Și încă nu s-a luminat de tot. Și miroase a braji. Mmmmmm! Brusc, ai uitat că ieri în centru la Universitate te înjurai de-ți săreau bojocii cu o proastă care îți tăiasе calea și de-aia ai întârziat la serviciu și ai uitat de calculatorul de rahat în care prietenii îți descarcă mpeg-uri porno cu negri la greu și ai uitat – băi, ți-am zis, fii atent măcar 2 minute, e chiar așa de greu, vorbește un om! – ai uitat, de fapt, ce dracu’ cauți pe vîrfu l unui munte cînd oamenii serioși se uită seara la știrile palpitante cu Mutu. În cabană: un restaurant de munte cu puține feluri de mîncare, dar fierbinți, cu ceai, cafea, vin, țării și televizor. În fond, ești pe vîrfu l unui munte. Prin zonă nu prea e nimeni, iar cabanierului și soției lui li s-a urît cu singurătatea și mai aruncă

un ochi la Andreea Marin și o vorbă către călători. Sus, în camere, două vulpi. Una, mai bandită, te roagă s-o gîdili pe coadă, iar cealaltă, mai cuminte și mai proastă, zace întinsă pe jos, după cum i-a și fost menirea de blăniță pentru picioarele turiștilor jucăuși – măi, dar chiar nu se poate 1 minut de atenție?! Nu mai mameli, bă, fata! Pentru că acum vine partea interesantă: zvuuuuu-um... Zvuăăăăăăăăăă! Zzzzvzzzvzzzv! Ce-i asta? Sînt, dragă, mașinile care trec noaptea din cînd în cînd pe șoseaua pustie și-ți luminează și ție camera cît să vezi unde e scrumiera. Pentru că nu v-am spus totuși o chestie importantă: cabana nu are curent electric. Ci numai un motorăș pe motorină care produce curent, iar la 10 seara se oprește. Da’ îi fain, mă! Dacă nu ești cuconet prost, te descurci și așa minunat: cabanierul îți dă o super-lampă pentru plimbat noaptea prin căbănuță și luminări ca să bei pe întuneric. Știți ce-nseamnă? Pfuaaaai! Stai la luminare, bağı vin cît cuprinde și fumezi. Și fumezi. Și p-ormă mai bei vin. Și p-ormă

fumezi. Și – te dau afară, obrăznicătură, scoate-i mîna din chiloți, că nu mai povestesc nimic! – și dă-i trip cu Busuioacă pînă dimineată, că țigara arde mai încet, că e aer de munte și vulpea te cheamă la culcare: hai, orășan prost, meri la pat și fuche-ți nevasta, că mîine meri din nou la sărvici, la lempton și căfea! *Cabana este la Pasul Prislop și e pe drumul care leagă Mara-mureșul de Moldova, cum te duci ghe la Borșa la Sușeava. Sănătate, care aveți neveste duceți-le acolo, c-or să vă iubească!*

P.S. Rămîne cum am stabilit. Scrieți și voi pe unde ați fost în lumea asta la nashpa-turizm@catavencu.ro și în curînd ne vom face forum pe site-ul Academiei Cațavencu! Îmi mulțumesc.

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de: **NIMIC ROZ®** (Marcă tradițională de tradiție)

O mustață se-ntoarce!

Medelin, înainte să facă din baghetă bici

Revenim cu imagini tulburătoare din perioada de tristă amintire cînd Mădălin Voicu avea serviciu. Iată-l din nou, cu mustață și nu numai: ofertă specială, o șuviță atîrnîndă pe frunte, de juri că-i Michael Jackson înainte de operații. Plus o vorbă bună de la conducere: „Să nu-i uităm pe tinerii dirijori de talent: Mădălin Voicu“. Nu-i uităm, tovar’șe Lea-na, cum să-i uităm? Dar i-am ruga să cînte ori cu altă orchestră, ori la altă masă.

Cartelul de la Medelin

Loteria Națională dă mie la tot cartierul

Pălăria pe cap... pana pe dreapta... Așa!... Gata, acuma zi-i, unchiule! Un, doi, trei! Un, doi, trei!... Tot cam așa am sărit și noi într-un picior precum Andrei Duban – mascota Loteriei Române și juma’ de normă (și un sfert de buletin) la Romtelecom – cînd am cumpărat biletul „Lozul cîștigător“. De ce se cheamă așa? Păi, pentru că el costă 6.000 de lei, iar cîștigul dinăuntru e de numai 1.000 de lei. Fantastic! Cum ar veni, magistral gîndit: nu-i de-ajuns să ai noroc gîrlă să nimerești 6 la rînd cîștigătoare ca să amortizezi prețul primului bilet. Mai trebuie să vii și cu 30.000 de lei de-acasă.

Vrăjitorul din Loz

Condica de sugestii și reclame

Vrei să ne jucăm de-a tata și de-a tata?

În panourile electorale ale lui Năstase, dacă e trecut un mesaj despre pensii, atunci musai în imagine apare premierul stînd de vorbă cu beneficiarii lor, niște pensionari oarecare. Dacă mesajul e despre locuințe pentru tineri, atunci premierul apare în poză stînd de vorbă cu beneficiarii lor,

niște tineri oarecare. Și tot așa. Cu o excepție. În panoul despre ajutorul acordat tinerelor mame, candidatul PSD vorbește, de fapt, cu un tînăr tată, în timp ce mama stă stingheră în spatele lui. De ce această schimbare? Oare nu a știut premierul care dintre cei doi părinți e mama și care e tatăl? I se adresează fe-

țiței de cîțiva anișori crezînd-o deja mamă? Sau poate a vrut să spună că banii pentru mame sînt tocmai buni să tragă tatăl niște beții de mamă-mamă? Pînă la urmă, probabil că toată schimbarea nu e decît o chestiune de poziție.

Tata Leone

Dau beep la tot cartierul

V-am spus cu altă ocazie să vă feriți de beepuitori. Beepuitorii sînt, dacă vă mai amintiți, țepuitorii care dau beep de pe telefonul mobil unor necunoscuți, așteptînd apoi să fie sunați. Scopul lor e simplu și afișat de

companiile de telefonie mobilă: la un număr de apeluri primite lunar i se dă clientului un bonus de minute gratuite. Acum, fiindcă tot mai mulți se feresc de beepuitori, s-a inventat o altă șmecherie: pancarta publicitară

cu „De vînzare“. Se poate pune pe mașină, pe casă, pe gard, pe tot ce s-ar putea vinde. Fraierul mușcă și sună la numărul afișat. I se răspunde că s-a vîndut chestia (cum face proprietarul pancartei alăturate, al cărei rol ni l-a mărturisit chiar el). Sau, ca să fie prostit de mai multe ori, i se spune că proprietarul și-a uitat mobilul la altcineva, să revină cu un telefon la același număr. Și uite-așa se poate face o avere cu un telefon. Dar niciodată nu se va ajunge să se spună despre un om îmbogățit astfel că și-a băut averea sau că și-a pierdut averea în cazinouri, ci că pînă la urmă și-a vorbit toată averea.

Hoț-line

aberația de libertate

Sînt tîmpit, dar mă tratez

Bonsuar! 75 de ani, pensionată pe caz de boală (reuma-

tism articular + glaucom?), Singură acasă 2, garsonieră Titan

70 ANI, PENSIONAR + SALARIU (APROAPE 4 + 2 MILIOANE), APARTAMENT, LICEU, BIBLIOTECI (TRIEMACULATURA?), DORESC VÂRSTA APROPIATĂ, SPIRITUALĂ, SINGURĂ (DISCUTABIL), PREFERABIL ȘEFĂ PROMOTIE, SĂRACĂ DAR PERMANENT AUTODIDACTĂ / [REDACTED] MESAJE CUMNATELOR: [REDACTED] (956B)

+ loc de veci 2 camere Cimitirul Cățelu, plăcă dentară nou-nouă, nu sforăit + curs din gură pernă noaptea, dioptrii fund borcan iaurt, permanent vată urechi, păr alb tîmple și nas, pîrțuri regulate (discutabil), respectiv șefă de promoție la toți detergenții din supermarket Mega Image.

Vizita bătrînei toamne

V-am print, vrăjitoarelor!

Potrivește-te să fii bogat!

Iată cum mesajele publicitare, ca și adevărul, ca să cităm pe un mare chel de presă în viață, ajung inexorabil la public. Și mai ales ce forță de convingere au. Vă dați seama, omul din imagine a fost convins să-și depună toată agoniseala de o viață la o bancă. Și dacă e să ne luăm după virfu-

rile de sticle ițite la suprafață, am putea spune că se poate strînge o avere frumoasă în România. Priviți, pînă și un om simplu e în stare să aducă la o bancă sacoșe întregi de lichidități.

Banca de sper, mă

Mîncare bună cu papaya, mamaya și tataya

Celebra vorbă „Cine n-are un bătrîn să-și cumpere unul“ ar trebui completată astăzi, ținînd cont de noile mărfuri de pe piață și de vremurile grele: „Cine n-are un bătrîn să-și cumpere unul și să-l halească“. În sandviș, în tocăniță sau la proțap, un moș e per-

fect. Se mai pot adăuga pentru un gust și mai bun două babe de piper, două babe de ienibahar și două babe de muștar.

Rasolnikov

Gogoși cu lapte, nu vorbe!

Iată, aveți în imagine un loc care ar putea servi, în aceste zile, drept tribună ideală pentru cei care se străduiesc să-și îngrășe votul în ajunul alegerilor. Adi, nea Nelu, Mircea, Trăienică, Cornele, Petre, Miluțe, Jiji, nu ezitați! Strategi americani, sfătuitori francezi, parlevu franse, spic englez? La ce bun? Românește, nene, ștampila nu tre' să

știe prea multă carte: muieți-s posmagii? Gaura cît mai mare la covrig, multă apă, eventual de ploaie, și gata strategia! Domnilor candidați, poftiți, poftiți, poftiți de ne cumpărați, aveți di tăți! Știți mai bine ca oricine că acum, în campania electorală, gogoșile se vînd ca piinea caldă!

Radio Croișșanț

Comunicare pe care

Capitacultismul

Așa s-ar traduce proletcultismul în capitalism. Pe vremuri, poetul spunea: *Pin' la unu toată lumea-i trează în organizația de bază!*

Acuma se înlocuiește organizația cu corporația și iată-ne în plină actualitate. Muncitorii frunțași și fericiți, mamele eroine și zâmbitoare, copiii care încă de mici erau revoluționari și avansați au trecut pârleazul spre marea societatea capitalistă multilateral dezvoltată. Dușmanul de clasă pîndește în continuare și el este cel care nu vrea să participe, bucurându-se cu entuziasmul unei foci care aplaudă, la marele festin al consumismului. Obsesia rimei propagandistice lovește timpanul, cu nervozitatea unui ciocan în așteptarea secerei. Cele mai grave aspecte se petrec în lumea bunurilor de larg consum, în special metalocasnice. Se pare că detergenții, bureții și, uneori, mezelurile îi fac pe oameni să zburde, să cânte, să facă tumbe, să se strîmbe și să ne convingă implacabil că mama tîmpiților e tot timpul gravidă. Ultima realizare a acestor oameni minunați este un spot pentru niște obiecte care te ajută să-ți cureți bucătăria și să te faci de rahat în același timp. De multe ori m-am întrebat ce-o fi simțind un om care scrie pentru altul care urmează să spună niște versuri nemuritoare: *nu-l lăsa din mână, face totul lună*. Altele ne învață că un burete este *un prieten de nădejde* datorită căruia *casa ta scîlpește*. Din punct de vedere postmodern, campania pentru ScotchBrite este o evocare a tuturor prostiilor superbe pe care le urlă publicitatea. O mamă gospodină care te aduce în pragul infarctului. Un copilăș pentru care ar merita să pleci de acasă. Mama e îmbrăcată în Țoale business de bucătărie și face acrobație cu mopul, laveta și buretele în timp ce răcnește ineptii pe fond de cancan. Copila e inocentă, n-are încă nici o vină, dar cântă și ea, săraca, prost, dar cântă, suficient cât să-și facă o formație de play-back, atunci când va fi destul de singură la mare. Ce reiese? Reiese că: *spală, limpezește, cât ai zice (numele produsului) totul e curat*. E curios cum multe cuvinte care exprimă curățenia, puritatea, impecabilul rimează cu pește. Sau nu e curios, e firesc, pentru că peștele este viața, cum ar fi spus Dracula dacă era pescar.

Răzvan EXARHU

Protecția presei

Calendarul libertății presei:

azi, *Fair Play* și *altPHeI*, Prahova

- 17 octombrie. *Fair Play* anunță apariția *altPHeI*, un săptăminal de satiră.
- 26 octombrie. Se lansează *altPHeI*. Vine Toma de la București la o întâlnire cu cititorii *Academiei Cațavencu*, dăm recepție, piesă de teatru, vine Răzvan Martin de la Agenția de Monitorizare a Presei la un simpozion pe problemele presei din care a reieșit că presa locală nu are, dom'le, probleme, ele există doar în capul nostru.
- 27 octombrie. *Fair Play* primește control de la Garda Financiară. Contabilitatea interesează mai puțin, dar sînt notate cu atenție contractele de publicitate.
- 1 noiembrie. Apar ceva probleme cu distribuția, care se rezolvă, însă, o săptămînă mai târziu.
- 5 noiembrie. Primim amenințări directe, telefonic, că s-o lăsăm mai moale în campanie.
- 7 noiembrie. Bingo! Trei clienți importanți ne aduc la cunoștință că au fost sunați de la Garda Financiară de persoane care le-au sugerat să nu mai dea bani la *Fair Play*. Unul dintre aceștia a fost sunat și de un prieten din anturajul conducerii primăriei, primind și de acolo același sfat.
- 8 noiembrie. Sînt sistate primele două contracte, în valoare totală de 15 milioane de lei.
- 12 noiembrie. Întimplător sau nu, tipografia cu care lucrăm de 5 ani ne anunță vineri seară că nu ne mai face ziarul. Facem pe dracu-n patru și găsim tipografie la Brașov.
- 15 noiembrie. Surpriză: apare al patrulea număr din *altPHeI*. Surpriză 2: conține lista Coaliției Române pentru un Parlament Curat, secțiunea Dalmațieni Prahoveni: Mihai Sireșteanu și Antonie Iorgovan (PSD+PUR), Marcu Tudor și Adrian Mărăcineanu (PRM).

fair play și www.free_ex.org

ANL-ul nu-l mai iei Că îl schimbă din condei

Muncitorii de la Ison Trade Construct, societate câștigătoare a licitației ANL pentru construirea a două blocuri în municipiul Hunedoara, au fost prinși în flagrant lipit. Cu o oră înainte de venirea în zonă a ministrului Mitrea (aflat în inspecție sau în campanie electorală, că nici el nu mai știe), pe tabla din fața blocului care se construiește prin ANL scria că respectiva construcție trebuie finalizată în februarie 2005. Lucru absolut imposibil după cum se desfășoară lucrările în ritmul impus de Ison, care nu știe cum să mai ciupească bani de la stat. La ordinul patronului, muncitorii s-au socotit și s-au învățat în jurul clădirii și al grămezilor de moloz, până le-a venit o idee salvatoare (*vezi foto*). Au lipit

peste cifra 5, din 2005 (termenul de finalizare a lucrării), cifra 6, adică 2006. Și uite-așa, vor mai ciupi timp de un an bani de la bugetul de stat. Și le-a mers. Pentru că ministrul de resort, Mitrea, ca un tătic iubitor aflat pe drumurile patriei, așa grăitu-ne-a: „Deci e întârziat (blocu' sau muncitoru'?). Știm cu toții asta. E întârziat cu un an de zile, știți și dumneavoastră, știu și eu. Astea sunt reacții întârziate cu vreo 12-15 ani“. Și-atât. Nu tu penalizări de întârziere, nu tu sancțiuni. Ba chiar, pentru patronul atât de ingenios, ministrul a lăsat loc și de o strângere de mână. Nu cu ușa, ci tovărășească.

Baba și Mitrealiera

Răspunsuri la scrisori

Goasa lux

Iuliu Bubulon (Iași): Dacă ideea desenului cu săbiile e originală, atunci semnele sînt foarte bune. Dar ele se referă numai la ideatica încercărilor trimise, nu și la desen. Aici, la acest capitol, trebuie să muncești foarte mult și să ieși din zona liniei naive. Asta dacă vrei să faci caricatură profesionistă.

Carmen (Oradea): Am primit fotografia, mulțumim, să vedem dacă vom reuși să mărim zona cu inscripția.

Omul cu opinii (București): Am primit revista realizată împreună cu colegii dvs. Este impresionantă, în opinia mea, dorința de a vă exercita libertatea de exprimare date fiind condițiile nu tocmai prielnice.

Horia C. (București): Textele tale au un fior umoristic, însă nu sînt suficient de elaborate. Dar te mai așteptăm, așa că nu dispera.

Dan Panaet (Buzău): Ne avertizezi că ne citești *aproape* săptămînal, dar, în schimb, ți-ai dori să colaborezi cu texte. Păi, ce ne facem dacă, de pildă, îți

apar textele în săptămînile în care nu ne citești? Oricum, pînă să ajungem în această situație trebuie să mai exersezi pentru că, în plicul cu pricina, nu am găsit ceva foarte apropiat de stilul nostru.

Geronimo (Baia Mare): Ne întrebă dacă poți colabora cu noi, în principiu. Da, dacă, tot în principiu, textele sau caricaturile (nu ne-ai spus clar ce vrei să trimiți) sînt foarte bune.

Dorian P. (Ploiești): Ne interesează informațiile despre mafia locală și despre pesediștii de la centru care au afaceri în Ploiești.

Boby (Alba Iulia): Mă bucur că, dacă ai fi american, ai fi votat la fel ca și mine, în cazul în care aș fi american. Le transmit și celorlalți doi colegi gîndurile tale. Ai dreptate, dacă ai fost în vizită pe acolo, desigur, lucrurile se văd altfel.

Ioan T. MORAR

Germanul Werner W., de 58 de ani, i-a dat soției sale de 80 de ani un topor în cap și a omorît-o. Pînă aici nimic spectaculos. Tuturor ni se întîmplă să ne îndrăgostim, măcar o dată-n viață. Numai cine n-a iubit și n-a fost iubit nu înțelege noblețea unor astfel de sentimente general umane. După asta, omul nostru a încercat timp de trei zile să se sinucidă, după cum urmează: a vrut să se spînzure, dar nu a reușit; a înghițit 200 de doze de insulină – și nimic. A încercat să-și taie venele – vax! Disperat, s-a împușcat în cap cu un pistol cu aer comprimat. Rezultatul: canci! Hopa, ia stai așa! Cred că i-a venit altă idee. Atunci a luat un cuțit și și-a tăiat penisul. Dar, ghinionul dracului, nici asta nu i-a reușit. Pentru că mai devreme sunase la poliție. Iar medicii au reușit să-i reatașeze organul, în timp ce era inconștient. Vedeți ce se întîmplă cînd își bagă dracul coada? Nici mort nu reșești să te sinucizi. În nenumărate rînduri am ple-dat, în cadrul acestei rubrici, pentru un ghid practic de genul: „Sinuciderea fără profesor“ sau „Șapte pași pentru o sinucidere fericită alături de cei dragi“. S-ar putea înființa și firme profesionale de consultanță sau asistență pentru sinucideri, care să-i ajute pe amatorii ca neam-

țul acesta: te duci la firmă, vorbești cu niște specialiști serioși, cu succese recunoscute în domeniu, care nu se sinucid de ieri, de azi, ți se prezintă oferta, vezi prețurile. N-ai bani să te sinucizi ca lumea? Nu dispera, nu e sfîrșitul lumii! Te duci m-

tale și mai muncești și p-ormă vii să te distrezi. Sau poți face un credit la bancă. Dar, deși noi am atras atenția, organele abilitate nu s-au sensibilizat la drama-mele a mii de oameni care continuă să rămînă în viață alături de noi.

Știrile de la ora chici

Coloana oficială e proastă de nu dă în gropi

Avînd acces din balcon la una dintre cele mai cirkulate artere din București, l-am putut vedea pe Ion Iliescu sau Adrian Năstase, nu mi-am dat seama care dintre ei, că avea geamuri fumurii, cu coloana sa oficială. Coloana sa oficială arată ca o săgeată: un BMW în față, BMW-ul mare și blindat în spate unde se află Năstase sau Iliescu, încadrat de două BMW-uri mai mici și mașinile de jandarmi și poliție în spate. Ei bine, întregul ansamblu (tip avion) gîndit cu precizie de strategii SPP s-a năruit în momentul în care convoiul a întîlnit o groapă, încadrată de un refugiu de tramvai și o serie de gropi mai mici între șine. În acest context, primul BMW a luat-o înainte, BMW-ul mare cu Iliescu sau Năstase a rămas în urmă, iar BMW-urile care îl încadrau au rămas în spate, permițînd lunetiștilor sau chiar călătorilor tramvaiului 34 să arunce cu un bolovan fatal în președinte sau unui manipulant de basculantă beat să intre în plin din lateral. Concluzia acestei întîmplări este: nu mai înjurați gropile sau basculantele din București. Sînt, poate, singurele noastre șanse pentru o viață mai bună.

Intersecția de poliție

Curbă și logică periculoasă

Bună ziua, agent Zero Zeroșapte Pîrțun, șpaga la control! Dom'le, de ce nu te uiți pe unde mergi? Nu vezi că asta-i o curbă periculoasă cînd la dreapta, cînd la stînga? Poate vrei să-ți iau carnetul sau să ți-l las! Sau să-ți dau o amendă să te usture sau să nu-ți dau! Ia, vă rog, data viitoare să fiți mai atent sau nu! Că dacă nu sau dacă da, iar vă trag pe stînga sau pe dreapta sau vă împing!

Poliția derutieră

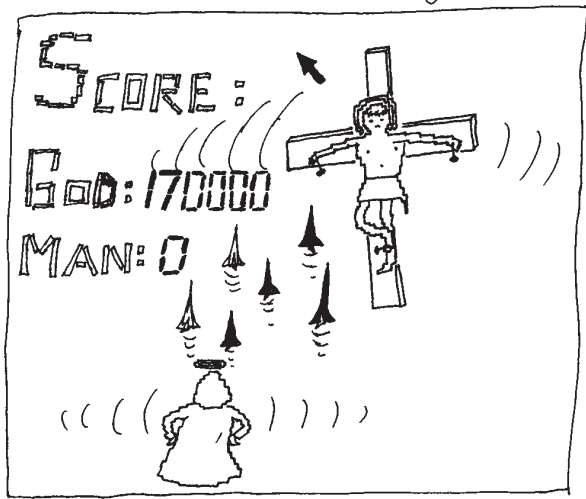

Jurnalul lui Tetelu

3.40. RUGĂCIUNEA. DOAMNE, Ca răzbunare a Oamenilor, aj VREA ca SFÎRȘITU LUMII să VINĂ ÎNTRU ZI DE LUNI!

8²⁰ AM JUCAT DE AM CRPIAT „PATIMILE LUI CRISTOS” – JOCUL, CARE AM ÎNTEL-ES CĂ IE O CONTINUARE LA FIL-MU DUPE CARE SA FĂCUT CĂTEA, M-TECIU ȘI JUCĂRILE DIN APPYMEALU-RILE CAREO SĂ FIE LA MCDONALȚ. IDEA E SIMPLĂ: AI UN DUMNEZEU MIC CU CARE TRE SĂ OMORI CÎTI MAI MULTI OMULEȚI. OMULEȚII E DESUȘI, TŪ NUMA TREBUE SĂ TRĂ-GI ÎN IEI ȘI SĂ Î OMORI CU: BOLI, CUTREMURE, INUNDAȚII, SIFILIS, FO-AMETI, BOLI, SECETĂ. DECI JOCU.

11no AM FOST ÎN TETELIA ȘI AM LOAT URMĂTORELE MĂSURI ADSTRADI-TATIVE: – AM CONSTRUIT PRIMA CE-NTRACĂ ADOMO ELECTRICĂ DIN TETEL-IA, PE BAZĂ DE HAMZTERĂ CARE ALEARGĂ ÎN NIȚE CUȚI RADIACTIVE ȘI PRODUCE FUZIUNEA NUCLEARĂ – AM CONSTRUIT UN TRĂCTOR ~~IN~~ INVIZIBIL ~~STIL~~ NARO – ~~AM~~ NEAM FĂCUT UN OZN DE MARFĂ PE BAZĂ LA SCHEMELE UN CRETIN CU LICEU DE SUDURĂ LA BAZĂ, CARE MAI CONSTRUISE UN OZN MILITAR ÎN DREPT PT. IEL. 12no SĂRACII LOCUIȚORII DIN SATUL ECK-PERIMENTAL PSD TETELIA! A VUT SĂ ȘI FĂCĂ ȘI IEI TRELINGURI CU MA-ȘINI PE SPATE, ȘI PENTRUCĂ IE AȘA DE SĂRACI NU ȘEA PERMIS TRELIN-GURI CU „MERCEDES” SAU „BNW” ȘI ȘEA FĂCUT TRELINGURI CU „LOGAN”? 19° STATISTICA DIN ZIOA DE AZI NU MAI IE RELEVANTĂ – LUMEA IE MAI COMPL-EXĂ DE ECK, CEA MAI RELEVANTĂ ÎNTREBARE GLOBALĂ DESPRE LUME AR FI, ZIC IO: DE ECK, „CÎTI OAMENI CARE CÎ-NTĂ LA VIOARĂ MĂNINCĂ SALAM ÎN TIMP CE UN MUNCITOR DE LA MERCE-DES ARE ORGASM CU AMANTA LUI ÎN TIMPUL FINALEI CAMPIONATULUI MON-DIAL DE FOTBAL FEMININ?”

20° MĂ ÎNTREB: ȘI DOUȘ, CUM AR FI DĂP AI MAI AVEA DE DAT NUMAI 10 SMS-URI ÎN TOTĂ VIAȚA TA? MUNCİ: CE D-RACU AI ȘCIE ȘI CUI LEAI PRIMITE PE ULTIMELE 10 SMS-URI?

Cronica pe lîngă teatre Paralele și meridiane inegale

Nu mi-am închipuit niciodată că voi scrie despre Nadia Comăneci. Motivele sînt două: din cauza fotbalului m-am scîrbit de sport (ăla de pe micul ecran, cînd te umfli de bere și suferi că un derbedeu n-a dat gol) și, în al doilea rînd, nu credeam că gimnasta va publica o carte*. În definitiv, viața unui sportiv de performanță nu are nimic spectaculos, antrenamente peste antrenamente („Am tras cu dinții în sală, unde miroase a saltele și a talc”, scrie Nadia și continuă cu un umor negru: „Între timp, oamenii din România mureau efectiv de foame”) și din cînd în cînd un concurs pe care poți să-l pierzi sau să-l cîștigi. Și cu toate acestea cartea se citește pe nerăsuflăte. Motivul e simplu. Nadia și-a povestit viața și un profesionist, în cazul nostru Nancy Anne Richardson Fischer, a periat „produsul brut” și l-a „ambalat” pe gustul cititorului mediu. O mulțime de vedete procedează astfel și Nadia a fost și a rămas o vedetă pentru o lume întreagă. În carte există cam de toate, de la spectaculoasa fugă din România în ‘89 sau prietenia cu Nicu Ceaușescu („Pot spune că eram cunoștințe bune și că părea un băiat de treabă”), pînă la dezvăluirile privind concursurile

internaționale în timpul războiului rece. De la fuga celor doi antrenori, Bela și Martha Karoly, pînă la descrierea României ceașiste fără nici un pic de fard („Obținerea mîncării era foarte dificilă pentru toată lumea. [...] De obicei găseai doar maioneză, muștar și mazăre. Atîta tot.”). Am fost și eu în Statele Unite în toamna lui ‘89 și nici un american n-a crezut poveștile mele despre România. Se potriveau mult mai bine cu o republică bananieră sau, și mai bine, cu o țară subdezvoltată din Africa. Ei bine, cu Nadia Comăneci lucrurile nu stau așa. Americanii o iubesc și o admiră, sînt curioși să afle de unde a venit fețița aceea care a spart toate normele gimnasticii și cu ocazia asta află că în Europa e o țară numită România, care a fost timp de patruzeci de ani comunistă. Și mai ales află cum a fost comunismul adevărat, nu cel din universitățile americane. Nici dacă am fi plătit din greu (cum facem adesea) nu am fi putut obține asemenea reclama.

Ștefan AGOPIAN

* **Nadia Comăneci, *Scrisori către o tînră gimnastă*, Editura Humanitas, traducere din engleză de Octav Bozântan.**

Viii cu interviu

Cartierul Drumul Taberei este o scenă cu străzi și copaci, și nu puțini sînt actorii care urcă pe scenă ca și cum ar cobori din troleibuz. Viața este un regizor celebru, cu abonament pe toate liniile din palmele Mariei Stoica și ale lui Vasile Dică, doi oameni simpli din Drumul Taberei. Maria urcă la stația Drumețul și asta o ajută să ajungă acolo de unde se va întoarce mereu în aceeași stație: Drumețul. Vasile coboară la stația Favorit și asta îl ajută să înțeleagă că în ziua următoare se va afla tot în aceeași stație. Viața se ocupă de toate și, într-o zi, Maria Stoica și Vasile Dică sînt invitați să povestească despre ei

însși. Spectacolul* acesta nu suportă regii suplimentare. Spectatorii află uimiți că există pe lume o femeie numită Maria Stoica și un bărbat pe nume Vasile Dică. Cine s-ar fi așteptat la una ca asta? Maria nu este o simplă femeie, ci o femeie de serviciu, cu serviciu la *Academia Cățavencu*. Vasile este un bărbat premonitoriu, el are o relație specială cu tragediile pe care pur și simplu le presimte. Tragedia de la Beslan a presimțit-o cu ajutorul uneia din palme, cînd amprente le ei au căpătat dintr-o dată chipuri și forme de copii. Cine poate crede așa ceva? Eugen Istodor, colegul nostru, are multe disponibilități în

acest sens, el este mediumul prin intermediul căruia oameni precum Maria Stoica și Vasile Dică ajung să existe cu adevărat. Regizorii, alții în afară de viața însăși, ar trebui să se teamă de Eugen. În preajma unui reporter dispus să creadă totul și ceva în plus, realitatea începe să spună cu ce se ocupă ea, de fapt. Pe scena din Green Hours se află două fotolii și unul îi aparține reporterului. Celălalt este ocupat mai întîi de către Maria, care începe să povestească: era tînră și frumoasă și tatăl ei era milițian atunci cînd ea a fugit de acasă cu Virgilică, actualmente soț; au făcut împreună un copil, pe Găbițu, și asta i-a legat pentru totdeauna; apoi a apărut pe lume Hamzterică și, într-o zi, Hamzterică a murit; nu a trecut mult și Hamzterică a reapărut în viața lor și Virgilică vorbește cu el așa cum vorbea odinioară cu Maria, cînd era îndrăgostit de ea. Spectatorii freamătă, Maria povestește, cineva

din public o întrebă fără rușine de cînd nu a mai făcut sex și Maria îi spune că acum este sfîntă ca o icoană. Și Maria se ridică în aplauze. Fotoliul este ocupat acum de Vasile Dică și acesta povestește lucruri ceva mai încurcate despre viața de apoi, foarte puțini vor fi aceia care vor ajunge în rai, Vasile Dică a avut și viziuni, a văzut-o pe Fecioara Maria cu Pruncul și Pruncul își ținea mama în brațe. Spectatorii ascultă cu atenție, nu e foarte clar ce se povestește, dar nici nu e nevoie, căci Vasile Dică are niște sprîncene foarte negre și foarte groase, deși părul îi este alb. Spectacolul s-a încheiat și, nu peste mult timp, Maria Stoica va coborî încă o dată la Drumețul, iar Vasile Dică la Favorit, din nou.

Iulian TĂNASE

* **Interviu-Șou pă ei. Două personaje în căutarea unui reporter, Green Hours.**

Cinem-a pîrît

Un succes de public învins de cel electoral

Despre *Fahrenheit 9/11* am auzit mult mai mult decât am putut vedea fără acordul casei de filme pe DVD. Filmul lui Michael Moore este fără doar și poate „victima” succesului de tip fructul interzis, a guerrillei-marketing. Când faci un film despre Iisus luând bătaie sau un documentar despre Marele Șef texan al Firmei luând caimacul petrolului planetar, ambele contestate sau validate de către Însuși Sfântul Părinte sau Comunitatea evreiască, e clar că ai box-office-ul asigurat. Știm despre scandalosul documentar că a luat marele premiu la Cannes, că a umplut cinematografele la fel ca *Harry Potter*, că e un film de stînga (!), e anti-Bush (Bush e de dreapta?), că a ridicat senatorii americani ai Partidului Democrat în picioare, că a fost mai întîi interzis pe rețelele de difuzare Disney, în consecință trebuia văzut. Ce-am văzut?! Un film de propagandă om la om (o Mooră-n gura americanului de rînd), o

chestie jurnalistică cu accente satirice și pamfletare la adresa intervenției în Irak (un fel de pagina 3 dintr-un *Cățavencu* american în imagini, dar ignorând cu satisfacție regula celeilalte părți). Cert este că nimic nu poate înlocui imaginea de actor fără scilpire a lui Dabăl Iu cu o carte de copii în mână în timp ce primește vestea atacului de la 11 septembrie sau a magnatului vesel ajuns președinte cu program de golf sau alături de Father George B. făcând frumos la saudiții afaceriști care dețin 10% din banii băncilor americane. Și mai ales cum le-a dat drumul cel mai furios președinte din lume rudelor lui Bin Laden imediat după atacarea națiunii americane în inima sa. Cu siguranță, mai nimerit ar fi fost Pulitzer-ul decât Cannes-ul.

Liviu MIHAIU

Show biz da' culți Egosistem

● Scriitorii sînt adesea niște excentrici sau, în cel mai bun caz, măcar ciudați. În general, sînt greu de mulțumit, considerînd că opera lor (nemuritoare sau cel puțin matusalemică) îi îndreptățește să se comporte în fel și chip. Kjell Espmark, membru al Academiei Suedeze și președinte al Comitetului Nobel pentru literatură, dă exemplu în cartea lui, *Premiul pentru literatură – Un secol cu Nobel*, cazul unui scriitor care, profitînd de faptul că era foarte cunoscut atît sub pseudonim, cît și sub numele real, s-a autopropus ani de zile pentru premiul Nobel. Espmark nu-i dă numele, dar spre rușinea noastră nu era român. Românii sînt ceva mai modești. De exemplu, Alexandru George, un scriitor realmente va-

loros, dar bine cunoscut în lumea literară pentru „spiritul său cîrtitor și malițios”, vorba regretatului Radu G. Țeposu, a hotărît, cu ocazia împlinirii unei vîrste rotunde, că cel mai bun lucru de făcut în cazul acesta ar fi să se omagieze singur. Drept pentru care a publicat un articol în *România literară* în care își aducea elogiile cuvenite operei și vîrstei. Mai nou, un alt scriitor, Marin Mincu, un veșnic nemulțumit față de poziția pe care o ocupă printre ceilalți scriitori, cunoscut mai ales pentru pretențiile pe care le are de a fi primul în toate celea, aflînd că va împlini frumoasa vîrstă de șaizeci de ani, a trimis o scrisoare Comitetului Director al Uniunii Scriitorilor prin care solicita unul din marile premii care se acordă

anual unui scriitor valoros și care a depășit șaizeci de ani. Cum acest premiu se acordă de mulți ani, Marin Mincu nefiind primul, ci ultimul venit, Comitetul Director a hotărît să nu-i strice reputația (citește pretenția) de a fi primul în toate. (Șt. A.)

● Semnalează o apariție aproape neașteptată pe piața presei culturale. E vorba de *Suplimentul de cultură* de la Iași, „săptămînal realizat de editura Polirom și *Ziarul de Iași*” care, de acum înainte, ca să citez tot de pe frontispiciul publicației, apare sîmbăta și costă 15 mii de lei. Spun că apariția era aproape neașteptată pentru că, în momentul de față, „piața” culturală părea stabilizată, jocurile făcute și cititorii edificați. Faptul că o editură importantă cum e Poliromul și un ziar local simt nevoia să spună ceva în plus este îmbucurător, mai ales că, din *Argumentul* primului număr, editorii vor să demonstreze că nu există cultură de centru și cultură

de provincie. Cel care a adunat lume bună în jurul său și în jurul publicației este Silviu Lupescu, directorul editurii Polirom, care, ca să zic așa, nu se mulțumește să scoată, în medie, două-trei cărți pe zi, mai avea nevoie și de o revistă culturală pe săptămîină. Printre autorii de rubrici permanente de la *Supliment* o amintesc pe Adriana Babeți, care va scrie despre arta gătitului, apoi pe poliromiștii din interiorul editurii, Lucian Dan Teodorovici, Radu Pavel Gheo și Florin Lăzărescu și, nu în ultimul rînd, pe Emil Brumaru, Simona Sora, Ruxandra Cesereanu și Dan Perjovschi. Interesul primului număr, acordat de Horia-Roman Patapievici (care a fost prezent vinerea trecută în Iași cu Conferințele Microsoft), se intitulează, simpatic și explicativ: „Nu prea semăn cu Adrian Năstase. De asta vin oamenii la conferințele mele”. Oare numai de aia? (I. M.)

mazeta sporturilor

Second-handicapați la Erevan

Au dreptate, pe undeva, oficialii FRF și Tata Puiu. Echipa deplasată în Armenia nu este o Națională „second hand“. Sincer, este o Națională „first leg“. Adicătelea, mai pe limba noastră, o selecționată de picioru-n-tii. Cel de-al doilea picior aflându-se, după cum iarăși se știe, în ghips. Cu 15 indisponibili din varii motive, reprezentativa noastră chiar c-arată ca un spital de campanie aflat sub comanda eternului general Iordănescu. Era Nea McChicken în penurie de soluții tactice și pe vremea când avea tot lotul disponibil, dar’mite acum... Într-o criză de asemenea proporții, o rezolvare inspirată pentru Puiu ar fi fost să joace la Erevan cu antrenorii divizionari, oameni de nădejde, pe care te poți baza. Astfel, în apărare ne-ar fi dat siguranță cuplul de fundași centrali Andone-Olăroiu; în atac am fi

beneficiat de bafta proverbială a lui Pițurcă, oricum liber de contract; iar în poartă, cu ceva pile, îl naturalizam pe Zenga, un goal-keeper de talie mondială, și rezolvam, dracu’, problema celui mai nevralgic post, că îl mai aveam, ca alternativă, și pe Răzvan Lucescu! În orice caz, chiar dacă n-ar fi jucat în Armenia și ar fi stat numai pe banca de rezerve, toți antrenorii ăștia par-c-ar fi gândit ceva mai modern fotbalul decât i se întâmplă, rar, anticului Iordănescu. La ora când scriem aceste rândulețe (luni, la prînz), habar n-avem care va fi bancul la Erevan, miercuri. În schimb, ora selecționarului ni se pare deja cam prea înaintată. Omul ăsta a fost el cine a fost la viața lui, dar acum dă impresia că nu mai prea pricepe anumite lucruri care se petrec pe lumea aceasta. Păi, ce antrenor de echipă națională s-ar fi purtat ca Nea Puiu în fumatul și mult-prizatul „caz-Mutu“?! Din milităros și bigot cum îl știam, strategul național s-a preschimbat peste noapte, bizar, într-un ultra-tolerant ocrotitor al vedetei cu ifose de mega-star. Că, cică, ar fi dispus să retragă tricoul cu numărul 10 pînă la revenirea lui Mutu, că ar accepta să-l

Anghel Iordănescu pregătindu-se să-l coopteze pe Mircea Sandu la Naționala parlamentarilor, o echipă de jucători pe care nu vor mai putea să-i vîndă, dar, la o nevoie, ar putea să-i cumpere

țină pe bancă la Erevan ca antrenor secund și că, i-auzi, se gîndește să stabilească un amical prin primăvară, doar ca să-și revie-n formă Briliăntuțul nostru drag – toate enormitățile astea, debitate cu cel mai firesc aer din lume. Pînă și Mutu, săracu’, într-un neașteptat puseu de modestie a opinat ulterior că,

zău, nu e cazul... Normal. Sînt niște lucruri care nu se fac nici dacă-i vorba de Sfîntul Pele sau de Regele Hagi. Da’ hai, totuși, să îngăduim și această ultimă ciudățenie a lui Iordănescu. Dumealui e în campanie, așa că toate prostiile pe care le zice pot fi socotite doar niște simple și banale promisiuni electorale. A

mai promis, de exemplu, că va demisiona de la Națională în caz că se alege senator. Baremi de asta să se țină. Pentru binele fotbalului românesc, ne dorim sincer să-l vedem pe banca de parlamentar. Votați Puiu!

Viorel MOTOC

poziție
de moftsaid
bîrfe din sport

● Acum două săptămîni, Steaua a zburat pînă la Parma, pentru un meci din Cupa UEFA. „Patronul Gigi Becali a plătit fotbalistilor restanțele financiare în avionul spre Parma” – spune un titlu din presa vremii, luat la întîmplare, adică așa cum au jucat băieții la destinație. Era vorba de 4.000 de dolari de căciulă. Înmulțim cu vreo 18 și ne dă... stați puțin, dă... ei, nu contează cît dă, important e că, oricît de nepricepuți am fi în ale cifrelor, dă mai mult de 10.000. Regulamentul valutar al BNR, emis în ’97, spune că n-ai voie să ieși din patria-mumă cu mai mult de 10.000 de parai cash în sacoșă. Culmea e că dacă se întîmplă o așa grozăvie, atunci de vină sînt vameșii. Parcă-l și văd pe Smărăndescu dîndu-i cîteva picioare unui vameș: „Ție nu ți-e rușine, mă, că iese șefu’ cu atîția bani pe el?”.

● Rămînem în aer: naționala de fotbal a zburat către Erevan, capitala Armeniei. Ca de obicei, din aeronavă n-au lipsit cîteva zeci de băgători de seamă, dar, în schimb, au lipsit vreo 15 jucători importanți, majoritatea accidentați. Deși nu putem băga piciorul în foc pentru asta, am auzit că la Radio Erevan s-ar fi pus întrebarea: „Bă, tovarăși, cum naiba se face că exact cînd au început ăștia cu controalele anti-doping pe la Națională, s-au defectat brusc atîția jucători?”.

Eva Hențigova

Avem o țară. Cum procedăm?

Cineva e putred de sărac în Danemarca

Alexandru Virgilsen, plecat din România în 1990, la vârsta de 7 ani, a ajuns acum în garda Reginei Margareta a II-a a Danemarcei. Și mai interesant e că pe taică-său îl cheamă Virgil Virgilsen. Iată că avem cu ce ne mândri: nu avem peste hotare doar români cu căruțe, ci și de-ăștia cu trăsuri regale.

Gaz pe arme de foc

De la 1 ianuarie 2005 va intra în vigoare noua lege a armelor și munițiilor, prin care românii vor avea dreptul la folosirea armelor de foc în legitimă apărare, dar cu condiția să treacă un test psihologic și să urmeze o școală de tragere. Iată cum o grămadă de români care au deja arme vor fi obligați până la urmă să urmeze și ei o școală la viața lor.

Votul după vin e un kil

Senatorii și deputații au votat într-o zi cele 1.000 de pagini ale bugetului pe 2005. Media debaterilor: un kil de hirtie pe oră. Un record pe care senatorii s-ar putea să-l mai fi atins doar la numărât bancnote.

Obiectiv turistic românesc: cele trei piramidoane

La Tîrgul de Turism de la Londra, România vrea să atragă cu turism medical. Vacanțele medicale în România vor avea două săptămîni: prima săptămîină prin parcurile patriei, a doua, pe la urolog.

Pe-un picior de plai de pasăre

Fosilele unor dinozauri cu „picior de pasăre” care au trăit acum 65 de milioane de ani au fost descoperite în zona Jibou. Oamenii locului au dat buluc la locul descoperirii, înțelegînd că-i vorba de dinozauri cu „pulpă americană”.

Cine n-are bătrîni să le cumpere voturile

Asociația pensionarilor din Suceava, Bucovina 2000, și-a scos voturile la licitație. Cică va fi licitație cu strigare. Iar strigarea va fi „Aoleu, șalele mele!”.

Cronicarul
Grigore după Ureche

Contraeditorial

Ce-mi doresc eu mie? Dulce bogăție!

Am trăit degeaba pînă acum. Colegii mei de armată sînt milionari în dolari. Alți cunoscuți, cu care m-am interesat pe la mitingurile și ziarele anilor '90, s-au lăsat cuprins de prostii și s-au pus pe făcut bani. Oamenii înțeleg nu o dată în viețșoara mea de jurnalist figurează la loc de cinste în celebrul *Top 300* editat de revista „Capital”. Numai eu staaau și mîzgălesc, scrița-scrița pe hirtie, într-o postură admirată de unii, disprețuită de alții, și minunate descrisă de un prieten din redacție: m-au angajat colegii ca proprietar. Ce să mai zic? Nici la 6 din 49 n-am mai jucat săptămîin asta, fiindcă știam că o să țină reportul pînă la alegeri

și, be, întrucît mi-am pierdut speranța că voi ajunge super-bogat prin muncă cinstită la Loto. Mi-a rămas atunci doar bucuria de a reciti mai atent paginile sus-amintitului *Top 300*. M-am lăsat cuprins de invidie – se știe, motor al capitalismului – dar, mai romantic din fire, am fost invadat și de varii reverii. Mi-am imaginat cum ar fi fost dacă, după '89, în loc să intru în presă, m-aș fi băgat în afaceri, în, să zicem, domeniul transporturilor, precum Costel Cășuneanu din Oituz (90-100 milioane), sau al panificației ca frații Boromiz din Vilcea (10-12 milioane) sau – de ce nu? – în industria instrumentelor muzicale ca familia Gliga din Reghin (cam tot pe acolo). Mă rog, nu vă zic pînă unde am ajuns cu fantezmele mele, nici

nu v-ar interesa. În schimb, poate vă interesează – ca, vorba aia, contribuabili și alegători – o mărunță comparație: aia dintre averile politicienilor români și cele ale omologilor lor din Occident, către care, cum s-ar zice, cu toții tindem. La fel de interesantă este și paralela între averea familiilor regale și cea a mogulilor carpatini care au făcut afaceri bune cu statul. Case nobiliare care au moștenit agoniseala de secole a exploatatorilor din colonii, tii, stai să vezi, au tot cam cît sărmanii noștri milionari după numai 15 ani de dureroasă tranziție. Elisabeta a II-a, suverana Regatului Unit, la ălea 660 de milioane ale dînzei are mai puțin decît Frații Păunescu, cei care au pus umărul la prăbușirea Imperiului

Bancorex. Beatrix a Olandei, cu doar 260 de milioane, e o pîrlită. Îi scuipă semințe-n cap Gigi Becali. Iar cu simpli politicieni, v-am zis, e și mai și. George W. Bush, stăpînul Universului și membru al unui clan de petroliști, e cotate la 15 milioane. Cît scafandru peremist Dorel Constantin Onaca. Desigur, nimeni nu se întreabă care e averea reală a lui Bush, lucru valabil și în cazul lui Năstase. Vorbim aici numai de banii la vedere. Ei, și aici am mai văzut, fiindcă tot vorbeam de premieri, că Blair și Schroeder sînt amărășteni rău de tot. La un loc cu președintele Chirac au un milion mai puțin decît au soții Tărăcilă împreună: 14 milioane. Din înaltul celor 38-40 de mega, Attila Verestoy îi privește cu superioritate udemeristă... Gata,

m-am oprit! N-am nimic împotri-va averilor, mă interesează doar sursa acestora, domnule Dan Voiculescu. Și, nefiind în stare să-mi explic cum un om politic de la noi și-a găsit timp să fie ministru sau senator cîțiva ani și, în același timp, să facă afaceri cît trei demnitari occidentali într-o viață, zău, mai bine îmi spun că am trăit degeaba. N-am fost în stare de nimic. Dar acum sînt hotărît: eu, cînd o să fiu mare, vreau să intru în politică și să fac afaceri cu statul.

Viorel MOȚOC

Săptămîna românilor

Membrii cabinetului Năstase sprijină

Declararea averilor în site

Obligați, sanchi, de legea electorală, însă în realitate mai mult întăritați de apariția suplimentului „Cei mai 300 de bogați din România”, miniștrii cabinetului Năstase și-au scos și ei averile pe Internet. La 4 luni de la ultima publicare (iunie 2004), nu trebuie neapărat să ai în mînă o foaie și un creion ca să sesizezi diferențele majore între, vorba emisiunii ăleia, „ce-au avut (ei) și ce-am pierdut (noi)”. Spre exemplu, Bogdan Niculescu Duvăz nu poate justifica un plus de 250.000 de euro. Bine, asta nu înseamnă că totuși dînsul nu încearcă: cică ar fi vîndut un teren de la bunici. În cazul în care terenul nu avea o pîrtie de schi în Alpi care să traverseze o junglă din Amazonia și să se termine pe o plajă de cîțiva kilometri la Marea Mediterană, Nuvăz cum Bogdan Niculescu nu încearcă să ne ducă de nas. Geoană explică vreo 80.000 de euro ca fiind economii. Normal, că doar una

cheltuiești la săracii ăștia din World Trade Plaza din București și alta la Alimentara din Washington. Sărmanii Năstase și Tănăsescu nu reușesc să justifice doar 11.000 de euro. Cel mai prost stau nefericiții de Dan Ioan Popescu și Miron Mitrea, care, atenție, au pierdut 6.000, respectiv 5.000 de euro de la ultima declarație a averilor.

Pentru a susține „Programul de Stimulare a Înnoirii Parcului Național Auto”, Guvernul a adoptat propunerea ca autoturismele uzate mai vechi de 12 ani să poată fi casate în schimbul a 30 de milioane. În sprijinul susținerii „Programului de Tocare a Bugetului în Vederea Cîștigării Alegerilor cu Orice Preț de Către PSD”, redacția noastră a adoptat în unanimitate propunerea: „Haideți sictir!”. ➤ A apărut o nouă atracție pe piața turismului din România: turismul medical. Pe lîngă ferma de la Rîșnov unde s-a filmat „Cold Mountain”, Dracula sau Cimi-

tirul Vesel, programele agențiilor de turism românești cuprind și oferta clinicilor de chirurgie plastică, tratamente geriatrice și stomatologice, mult mai ieftine decît în Europa. În cazul în care turiștii sînt sănătoși tun și nu necesită nici un fel de tratament, agențiile pot pune la dispoziție străinilor și oferte de desfigurare, dinți scoși, nasuri sparte etc pe oricare dintre străzile mai lăturalnice, după miezul nopții. ➤ Judecătoria porno Simona Lungu a demisionat. De-acum dînsa poate să stea cu guru pe scaun, să lovească cu ciocănelul în masă și să ridice în picioare sala numai în cadru privat, acasă, respectiv la cinematograf.

➤ Mutu a ținut marți după-amiază o conferință de presă în care a declarat printre altele: „Am avut probleme emoționale care le avem cu toții”. Noi, ăștia care batem noaptea toate cluburile de figuri, o ardem cu toate coardele din discotecă, nu le facem nimic cînd driblăm lenjeria și ajungem singuri cu port-jartierul și ne-o tragem cu ele doar în venă, pentru că avem salariu 500.000 de dolari pe lună, îl înțelegem pe problemele lui Mutu care le are el.

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Dragi
sexy și simpatici ziariști,
îmi mențin declarațiile: n-am
jucat nici un rol principal în filmul
Secretele seducției. Eu doar le-am
dublat pe fetele mai fricoase în
secvențele mai dure și mai
lungi.

Simona Lungu, o judecătoare inflexibilă care i-a poftit pe mulți la mititica

Vești bune

Decît la UEFA codaș, mai bine-n Armenia fundăș!

➤ Iliescu a fost ras! Ei, nu chiar de tot, ci numai la spate și pe lîngă urechi: nea Nelu s-a tuns într-o frizerie obișnuită, înconjurat de cameramani și fotografi, făcîndu-i viața grea frizerului, căruia îi cam tremura mîna de la blitzuri. Să sperăm că l-a luat pierdut, măcar peste vreo două săptămîni – da' pier-

dut rău de tot!

➤ Și totuși, echipa națională de fotbal există și o să jucăm cu Armenia. Fantastic! Măcar dacă aveam echipa de rezerve sau, de ce nu, pe aia feminină. Îl vedeți pe Florentin Petre centrînd la secretara lui Copos de la Rapid (fundașă), aceasta pasînd la una din componentele lotului de bob

– convocat în ultimul moment din cauza accidentării lui Chivu – apoi, la rîndul ei, acesta centrînd cu capul la poarta Armeniei, asediată de băieții de la patinaj-viteză pe iarbă. Succes, tricolori, la cumpărături de aur și argint din piețele Erevanului.

Străbuna Vestire

